

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 7

Rozeslána dne 23. ledna 2004

Cena Kč 63,-

O B S A H:

18. Zákon o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace)
 19. Zákon, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
 20. Zákon, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 21. Zákon, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění zákona č. 309/2002 Sb.
 22. Zákon o místním referendu a o změně některých zákonů
 23. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce
 24. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí
-

18

ZÁKON

ze dne 10. prosince 2003

**o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků
členských států Evropské unie a o změně některých zákonů
(zákon o uznávání odborné kvalifikace)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

**UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE
A JINÉ ZPŮSOBILOSTI
STÁTNÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ ČLENSKÝCH
STÁTŮ EVROPSKÉ UNIE**

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a účel zákona

(1) Tento zákon upravuje pro účely volného pohybu osob mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“) a v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ postup správních úřadů a profesních komor při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro zahájení závislé nebo nezávislé regulované činnosti a pro její výkon (dále jen „výkon regulované činnosti“) na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace pro výkon této činnosti

získána nebo tato činnost byla vykonávána v jiném členském státě státními příslušníky členských států nebo jejich rodinnými příslušníky²⁾ (dále jen „uchazeč“).

(2) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud ustanovení zvláštního zákona neupravují problematiku uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti jinak.

§ 2

Základní zásady uznávání odborné kvalifikace

(1) Správní úřady a profesní komory jsou oprávněny pro výkon regulované činnosti v České republice vyžadovat od státního příslušníka jiného členského státu splnění pouze těch podmínek, které zvláštní právní předpis vyžaduje od občana České republiky.

(2) Při rozhodování o uznání odborné kvalifikace se uznávací orgány řídí veřejným zájmem a zájmy fyzických a právnických osob, které by mohly být porušeny výkonem regulované činnosti osobami s nedostatečnou odbornou kvalifikací a které jsou chráněny zvláštními právními předpisy upravujícími za tímto účelem podmínky výkonu regulované činnosti. Těmito

¹⁾ Směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (89/48/EHS).

Směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.

Směrnice Komise 94/38/ES ze dne 26. července 1994, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.

Směrnice Komise 95/43/ES ze dne 20. července 1995, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, která doplňuje směrnici 89/48/EHS.

Směrnice Komise 97/38/ES ze dne 20. června 1997, kterou se mění příloha C směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/42/ES ze dne 7. června 1999, kterou se zavádí postup pro uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci pro profesní činnosti upravené směrnicemi o liberalizaci a o přechodných opatřeních a kterou se doplňuje obecný systém uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Komise 2000/5/ES ze dne 25. února 2000, kterou se mění přílohy C a D směrnice Rady 92/51/EHS o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, která doplňuje směrnici 89/48/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, lékárníka a lékaře.

Čl. 39, 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství.

²⁾ Čl. 11 nařízení Rady(EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

chráněnými zájmy jsou zejména ochrana života a zdraví, ochrana majetku, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí, ochrana národního kulturního pokladu, ochrana před závažným porušováním zvláštních právních předpisů nebo před jiným závažným následkem.

§ 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) odbornou kvalifikací způsobilost k výkonu regulované činnosti prokazovaná zejména dokladem o formální kvalifikaci, průkazem způsobilosti nebo dokladem o výkonu předmětné činnosti (dále jen „doklad o odborné kvalifikaci“),
- b) dokladem o formální kvalifikaci diplom, osvědčení nebo jiný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu nebo obdobný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který není členským státem (dále jen „třetí stát“), nebo soubor takových dokladů, získaný uchazečem po ukončení vzdělání a odborné přípravy (dále jen „vzdělání a příprava“),

- 1. který splňuje požadavky právního předpisu členského státu původu stanovujícího podmínku odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti, a tím jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu, nebo
- 2. který potvrzuje absolvování vzdělání a přípravy, které uchazeče připravily v příslušné odborné oblasti pro výkon předmětné činnosti v tomto státě, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností.

Součástí vzdělání a přípravy může být zejména studium, odborný výcvik, praxe vykonávaná pod dohledem kvalifikované osoby, která se řádně ukončuje zkouškou (dále jen „zkušební praxe“), nebo praxe získaná při výkonu předmětné činnosti pod dohledem kvalifikované osoby (dále jen „praxe pod dohledem“),

- c) průkazem způsobilosti doklad, který není součástí dokladu o formální kvalifikaci a který osvědčuje absolvování krátkodobého vzdělávacího kurzu v členském státě původu nebo je vydáván příslušným orgánem členského státu původu na základě zjištění osobní způsobilosti, schopností nebo znalostí, je-li vyžadován právním předpisem členského státu pro výkon regulované činnosti,
- d) jinou způsobilostí bezúhonnost nebo skutečnost, že na majetek uchazeče nebyl prohlášen konkurs, nebo skutečnost, že uchazeč vykonával činnost s péčí řádného hospodáře jako prokurista nebo jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, nebo skutečnost, že uchazeč nebyl postižen za správní delikt

nebo za disciplinární nebo kárné provinění, nebo finanční způsobilost, nebo zdravotní způsobilost anebo pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem předmětné činnosti, jsou-li požadovány zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti,

- e) předmětnou činností odborná činnost nebo skupina odborných činností, kterou uchazeč hodlá vykonávat v České republice,

- 1. je-li k jejímu výkonu odborně kvalifikován v členském státě původu,
- 2. není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, je-li uchazeč pro její výkon odborně připraven a tuto činnost vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy členského státu původu, nebo
- 3. pokud předmětnou činnost v členském státě původu vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy,

- f) regulovanou činností v České republice předmětná činnost, pokud zvláštní právní předpis pro její výkon ve formě zamýšlené uchazečem vyžaduje (dále jen „vyžaduje-li se v České republice“) doklad o formální kvalifikaci nebo průkaz způsobilosti,

- g) regulovanou činností v členském státě původu předmětná činnost

- 1. pokud právní předpis členského státu původu pro její výkon vyžaduje doklad o formální kvalifikaci nebo průkaz způsobilosti,
- 2. vykonávaná pod profesním označením, pokud je užívání tohoto označení vyhrazeno držiteli dokladu o formální kvalifikaci nebo průkazu způsobilosti, stanoveného právními předpisy členského státu původu,
- 3. v oblasti zdravotnictví, pokud úplata nebo náhrada za tuto činnost je systémem sociálního zabezpečení členského státu původu vyhrazena držiteli dokladu o formální kvalifikaci nebo průkazu způsobilosti, nebo
- 4. vykonávaná členy profesního sdružení, jehož účelem je zejména dbát na odbornou úroveň výkonu předmětné činnosti, jestliže toto profesní sdružení
 - je za tímto účelem uznáno členským státem původu,
 - vydává svým členům doklad o formální kvalifikaci,
 - vydává předpisy závazné pro své členy a zajišťuje jejich dodržování, a
 - uděluje svým členům právo užívat zvláštní profesní označení nebo jim přiznává zvláštní postavení odpovídající dokladu o formální kvalifikaci podle druhé odrážky,

- h) regulovaným vzděláním vzdělání a příprava, které jsou určeny pro přípravu pro výkon předmětné činnosti, je-li struktura tohoto vzdělání a přípravy a úroveň upravena právními předpisy členského

- státu původu nebo podléhá-li dohledu nebo akreditaci příslušného orgánu členského státu původu,
- i) členským státem původu členský stát, ve kterém uchazeč získal odbornou kvalifikaci pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Členským státem původu se rozumí i třetí stát, pokud to vyplývá z ustanovení tohoto nebo zvláštního zákona. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem,
- j) uznávacím orgánem správní úřad nebo profesní komora podle § 29 odst. 1.

§ 4

Stupně dokladů o formální kvalifikaci

(1) Dokladem o formální kvalifikaci čtvrtého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval více než čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(2) Dokladem o formální kvalifikaci třetího stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval alespoň tříleté, nejvýše však čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole, instituci vyššího vzdělání nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(3) Dokladem o formální kvalifikaci druhého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně absolvoval

- a) po získání úplného středního nebo úplného středního odborného vzdělání, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, alespoň jednoleté, ale kratší než tříleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo

distanční studium odpovídající délky a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo

- b) vzdělání a přípravu uvedenou v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(4) Dokladem o formální kvalifikaci prvního stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po úspěšném ukončení studia ve střední škole absolvoval

- a) studium jiné, než uvedené v odstavcích 1 až 3, ve vzdělávací instituci nebo v zaměstnání a případně další odbornou přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo

- b) další odbornou přípravu vyžadovanou jako doplněk studia ve střední škole.

(5) Pokud byly vzdělání a příprava, potvrzené dokladem o formální kvalifikaci podle odstavců 1 až 4, získány z větší části mimo členské státy, a je-li tento doklad o formální kvalifikaci uznán v členském státě původu jako doklad o formální kvalifikaci, který uchazeč činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti, musí být tento doklad doplněn potvrzením příslušného orgánu členského státu původu, že uchazeč předmětnou činnost vykonával po dobu nejméně 3 let, nebo nejméně 2 let v případě dokladu o formální kvalifikaci prvního stupně.

(6) Za doklad o formální kvalifikaci čtvrtého stupně se považuje rovněž doklad o formální kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu po úspěšném absolvování vzdělání a přípravy v tomto nebo v jiném členském státě, uznávaný příslušným orgánem členského státu původu za rovnocenný dokladu o formální kvalifikaci čtvrtého stupně, který

- a) uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 písm. b)], nebo
- b) potvrzuje vzdělání a přípravu, které uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti, pokud předmětná činnost není v tomto státě regulovanou činností a pokud toto uznávání bylo předem oznámeno ostatním členským státům a Komisi Evropských společenství (dále jen „Komise“).

Ustanovení věty první se obdobně vztahuje na doklad o formální kvalifikaci třetího, druhého a prvního stupně.

§ 5

Odborná kvalifikace osob poskytujících služby

(1) Osoba, která je usazena³⁾ v jiném členském státě a na území České republiky poskytuje ojedinele nebo dočasně služby⁴⁾ (dále jen „poskytovatel služby“), jejichž součástí je výkon regulované činnosti, je oprávněna vykonávat tuto činnost, aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle tohoto zákona.

(2) Uznávací orgán je oprávněn přezkoumat odbornou kvalifikaci a jinou způsobilost poskytovatele služby a jeho odpovědného zástupce, je-li ustaven, pokud existuje důvodné podezření, že dochází k závažnému ohrožení zájmů uvedených v § 2 odst. 2 nebo k neoprávněnému poskytování služeb. Za tím účelem si vyžádá potřebné informace od příslušného orgánu členského státu usazení postupem podle § 30 až 35, nebo od správního úřadu, jemuž je poskytování služeb oznámeno podle zvláštního právního předpisu. Pokud zjistí nedostatky v odborné kvalifikaci poskytovatele služby, které závažně ohrožují zájmy uvedené v § 2 odst. 2, omezí nebo zakáže podle okolností konkrétního případu poskytovateli služby výkon regulované činnosti na území České republiky, dokud nebude jeho odborná kvalifikace uznána podle tohoto nebo zvláštního zákona. Uznávací orgán se při rozhodování řídí zásadou přiměřenosti.

(3) Poskytovatel služby používá při výkonu regulované činnosti na území České republiky profesní označení používané v členském státě původu, pokud takové profesní označení existuje, a to v úředním jazyce tohoto státu; spolu s tímto profesním označením lze uvádět i jeho český překlad.

HLAVA II**POSTUP UZNÁVACÍHO ORGÁNU
PŘI UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE****Díl 1****Obecná ustanovení k uznávání odborné kvalifikace**

§ 6

(1) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o formální kvalifikaci podle § 4, postupuje uznávací orgán podle § 8 až 15. Pokud je uchazeč držitelem jiného dokladu o formální kvalifikaci nebo dokladu o formální kvalifikaci vydaného ve třetím státě, postupuje uznávací orgán podle § 16.

(2) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon

regulované činnosti průkaz způsobilosti, postupuje uznávací orgán podle § 17. Vyžaduje-li se v České republice doklad o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání, postupuje uznávací orgán podle § 18.

(3) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat regulovanou činnost v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu, postupuje uznávací orgán podle § 19.

§ 7

Uznávání odborné praxe

(1) Uznávací orgán uzná odbornou praxi uchazeče, pokud uchazeč předloží doklad o odborné praxi vykonané v členském státě v oboru a v délce požadované zvláštním právním předpisem. Ustanovení zvláštního právního předpisu stanovující zvláštní požadavky na výkon odborné praxe tím nejsou dotčena.

(2) Pokud uchazeč získal odbornou praxi ve třetím státě a tato odborná praxe byla uznána v členském státě původu, použije se odstavec 1 obdobně. Pokud tato odborná praxe nebyla uznána v členském státě původu, může uznávací orgán požadovat předložení dalších dokladů prokazujících obsah a délku uchazečovy odborné praxe.

Díl 2

Uznávání odborné kvalifikace, vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o formální kvalifikaci

§ 8

Uznávání dokladu o formální kvalifikaci podle § 4

(1) Uznávací orgán, za podmínek uvedených v § 11 a 12, uzná odbornou kvalifikaci uchazeče jako rovnocennou odborné kvalifikaci vyžadované v České republice, pokud uchazeč

a) je držitelem dokladu o formální kvalifikaci podle § 4, který jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 písm. b)] a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁵⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice,

b) předmětnou činnost vykonával po dobu 2 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém předmětná činnost není regulovanou činností, a je držitelem dokladu

³⁾ Čl. 43 Smlouvy o založení Evropského společenství.

⁴⁾ Čl. 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství.

⁵⁾ Čl. 3 písm. a) směrnice Rady 89/48/EHS.

Čl. 3 písm. a) a čl. 5 písm. a) směrnice Rady 92/51/EHS.

o formální kvalifikaci podle § 4 prokazujícího, že uchazeč absolvoval vzdělání a přípravu, které jej odborně připravují v tomto členském státě pro výkon předmětné činnosti, a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁶⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice, nebo

- c) je držitelem dokladu o formální kvalifikaci podle § 4 uděleného po ukončení regulovaného vzdělání, které jej odborně připravuje v členském státě původu pro výkon předmětné činnosti, je-li tento doklad nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší,⁶⁾ než doklad o formální kvalifikaci vyžadovaný v České republice.

(2) Pokud uchazeč hodlá v České republice vykonávat regulovanou činnost a vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci třetího nebo druhého stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče za podmínek uvedených v § 11 a 12, pokud uchazeč předloží doklad o regulovaném vzdělání uvedeném v příloze č. 3 k tomuto zákonu, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu.

(3) Pokud uchazeč hodlá v České republice vykonávat regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci prvního stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, za podmínek uvedených v § 12, pokud uchazeč předmětnou činnost vykonával po dobu 3 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém není předmětná činnost regulovanou činností.

§ 9

Uznávání odborné praxe

Vyžaduje-li se v České republice odborná praxe v návaznosti na získaný doklad o formální kvalifikaci a nelze-li uznat uchazečovu odbornou praxi podle § 7, považuje se tato odborná praxe za praxi pod dohledem, která je součástí vzdělání a přípravy vyžadované v České republice.

§ 10

Kompenzační opatření

Uznávací orgán může před uznáním odborné kvalifikace uchazeče požadovat, aby uchazeč prokázal výkon předmětné činnosti ve stanovené délce, absolvoval adaptační období, nebo složil rozdílovou zkoušku (dále jen „kompenzační opatření“). Uznávací orgán může uložit pouze jedno kompenzační opatření.

§ 11

Prokazování výkonu předmětné činnosti

(1) Uznávací orgán může požadovat, aby uchazeč prokázal výkon předmětné činnosti v členském státě původu, pokud

- uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci vyššího stupně než prvního,
- uchazeč je držitelem dokladu o formální kvalifikaci vyššího stupně než prvního a
- délka vzdělání a přípravy po získání úplného středního, úplného středního odborného nebo středního vzdělání (dále jen „délka vzdělání a přípravy“) uchazeče je nejméně o 1 rok kratší, než délka vzdělání a přípravy vyžadované v České republice (dále jen „chybějící doba“).

(2) V případě dokladu o formální kvalifikaci podle § 4 odst. 6 se délkou vzdělání a přípravy uchazeče rozumí délka vzdělání a přípravy potřebná pro vydání dokladu o formální kvalifikaci příslušného stupně v uznávajícím členském státě.

(3) Prokázání výkonu předmětné činnosti se nepožaduje, pokud se pro výkon této činnosti v České republice vyžaduje doklad o vzdělání a přípravě uvedený v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(4) Požadovaná délka výkonu předmětné činnosti nesmí přesahovat 4 roky a zároveň nesmí přesahovat

- dvojnásobek chybějící doby, pokud se chybějící doba týká studia nebo zkušební praxe,
- chybějící dobu, pokud se tato chybějící doba týká praxe pod dohledem.

(5) Uznávací orgán určí délku výkonu předmětné činnosti v rozhodnutí podle § 24.

(6) Doba, po kterou uchazeč předmětnou činnost vykonával v členském státě původu podle § 8 odst. 1 písm. b), se započítává do doby výkonu předmětné činnosti podle předchozích odstavců.

Adaptační období a rozdílová zkouška

§ 12

(1) Pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, uznávací orgán je oprávněn požadovat, aby uchazeč absolvoval adaptační období nebo složil rozdílovou zkoušku, pokud

- obsah vzdělání a přípravy uchazeče, z hlediska teoretických a praktických oblastí uvedených v dokladu o formální kvalifikaci uchazeče, je pod-

⁶⁾ Čl. 3 písm. b) směrnice Rady 89/48/EHS.

Čl. 3 písm. b) a čl. 5 písm. b) směrnice Rady 92/51/EHS.

statně rozdílný od obsahu vzdělání a přípravy vyžadovaného v České republice,

- b) uchazeč hodlá v rámci profese v České republice vykonávat skupinu regulovaných činností, přičemž v členském státě původu vykonává nebo vykonával jen některé z těchto regulovaných činností, a obsah vzdělání a přípravy uchazeče je podstatně rozdílný od obsahu vzdělání a přípravy vyžadovaného v České republice, nebo
- c) uznávací orgán postupuje podle § 8 odst. 3.

(2) Uznávací orgán kompenzační opatření podle odstavce 1 neuloží a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud je podstatný rozdíl v obsahu vzdělání a přípravy nahrazen znalostmi nebo zkušenostmi nabývanými v průběhu dosavadního výkonu předmětné činnosti nebo potvrzenými na základě jiného dokladu o odborné kvalifikaci uchazeče.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se rozumí

- a) obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice teoretické a praktické oblasti, které jsou součástí obsahu vzdělání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o formální kvalifikaci vyžadovaného v České republice, a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti,
- b) při posuzování, zda je rozdíl v obsahu vzdělání a přípravy podstatný, uznávací orgán přihlédne zejména k tomu, zda odborná kvalifikace uchazeče poskytuje záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 srovnatelné se zárukami, které vyžaduje zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti; uznávací orgán se při rozhodování řídí zásadou přiměřenosti.

(4) Pokud uznávací orgán uloží kompenzační opatření podle odstavce 1, umožní uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím nebo rozdílovou zkouškou. V případě regulované činnosti uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu uloží uznávací orgán kompenzační opatření uvedené v této příloze.

(5) Zvláštní právní předpis nebo stavovský předpis stanoví teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon regulované činnosti podle odstavce 3 písm. a).

§ 13

(1) Adaptačním obdobím se rozumí období výkonu regulované činnosti v České republice pod dohledem odborně způsobilé osoby. Součástí adaptačního období může být i další vzdělání nebo příprava zaměřené na doplnění odborné kvalifikace.

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí

odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu adaptačního období, a to

- a) délku adaptačního období,
- b) oblasti podle odstavce 2, jejichž znalost je uchazeč povinen si doplnit v rámci adaptačního období,
- c) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Délka adaptačního období nesmí překročit 3 roky. Pokud uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o formální kvalifikaci prvního stupně, nesmí délka adaptačního období překročit 2 roky.

(5) Na základě vyjádření odborně způsobilé osoby uvedené v odstavci 1 uznávací orgán vyhodnotí, zda byl splněn účel adaptačního období, po uplynutí doby stanovené podle odstavce 3 písm. a) nebo požádá-li o to uchazeč po uplynutí poloviny této doby a poté po uplynutí každých 6 měsíců. Účel adaptačního období je splněn, pokud uchazeč prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. b). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 14

(1) Rozdílovou zkouškou se rozumí zkouška zaměřená na posouzení schopnosti uchazeče vykonávat regulovanou činnost v České republice. Rozdílová zkouška se koná před uznávacím orgánem, jiným správním úřadem, na vysoké škole nebo jiné vzdělávací instituci příslušného cílového zaměření (dále jen „zkušební zařízení“).

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu rozdílové zkoušky, a to

- a) oblasti podle odstavce 2, které budou předmětem rozdílové zkoušky, a
- b) průběh a způsob hodnocení rozdílové zkoušky.

(4) Rozdílová zkouška má zpravidla písemnou a ústní část. Rozdílová zkouška se skládá zpravidla v českém jazyce. Náklady spojené s provedením rozdílové zkoušky, nejvýše však 3 000 Kč, hradí uchazeč.

(5) Zkušební zařízení vyhodnotí, zda uchazeč v rozdílové zkoušce prospěl či neprospěl. Uchazeč ve zkoušce prospěl, pokud prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. a). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 15

Zvláštní právní předpis nebo stavovský předpis může stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo pro skupinu regulovaných činností podrobnosti určování požadované délky výkonu předmětné činnosti a podmínek výkonu adaptačního období nebo rozdílové zkoušky.

§ 16

Zvláštní případy uznávání dokladů o odborné kvalifikaci

(1) Je-li uchazeč držitelem jiného dokladu o formální kvalifikaci než dokladu o formální kvalifikaci podle § 4, nebo je-li uchazeč držitelem dokladu o formální kvalifikaci pro výkon regulované činnosti v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a jeho odborná kvalifikace nebyla uznána podle § 19 odst. 1, nebo získal-li uchazeč doklad o formální kvalifikaci ve třetím státě, kromě případu uvedeného v § 4 odst. 5, uznávací orgán zkoumá znalosti a dovednosti potvrzené doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a provede jejich srovnání s obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice. Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud neprokáže, že mezi obsahem vzdělání a přípravy uchazeče a obsahem vzdělání a přípravy vyžadovaným v České republice je podstatný rozdíl. V opačném případě nabídne uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou. Ustanovení § 9, § 12 až 14 se použijí obdobně.

(2) Pokud doklad o formální kvalifikaci uchazeče vydaný ve třetím státě nebyl uznán v členském státě původu, může uznávací orgán požadovat předložení dalších dokladů prokazujících obsah vzdělání a příprav uchazeče.

Díl 3

Zvláštní způsoby uznávání odborné kvalifikace

§ 17

Uznávání průkazu způsobilosti

Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti průkaz způsobilosti, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, jestliže uchazeč

- a) vlastní průkaz způsobilosti vyžadovaný v členském státě původu pro výkon regulované činnosti a tento průkaz je vydán příslušným orgánem nebo institucí členského státu, nebo
- b) prokáže jinou odbornou kvalifikaci získanou v členském státě,

pokud odborná kvalifikace uchazeče poskytuje záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 srovnatelné se zárukami, které vyžaduje zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti.

§ 18

Uznávání dokladu o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání

Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti doklad o ukončení základního nebo všeobecného středního vzdělání, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, je-li uchazeč držitelem dokladu o vzdělání odpovídajícího stupně vydaného příslušným orgánem nebo institucí jiného členského státu.

§ 19

Uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v oblastech uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu

(1) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče pro výkon regulované činnosti v oblasti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pokud uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu

- a) v případě činností uvedených v seznamu č. 1 přílohy č. 2 k tomuto zákonu
 1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
 2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
 3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance, nebo
 4. po dobu 5 po sobě jdoucích let ve vedoucím postavení, z toho nejméně 3 roky v odborné funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

příčemž v případech uvedených v bodech 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

- b) v případě činností uvedených v seznamu č. 2 přílohy č. 2 k tomuto zákonu
 1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
 2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
 3. po dobu 4 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě,

kteří je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu,

4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmetnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance,
5. po dobu 5 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu, nebo
6. po dobu 6 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu,

přičemž v případech uvedených pod body 1 a 4 nesmí být výkon předmetné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

- c) v případě činností uvedených v seznamu č. 3 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu, nebo
3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmetnou činnost nejméně 5 let v postavení zaměstnance,

přičemž v případech uvedených pod body 1 a 3 nesmí být výkon předmetné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

- d) v případě činností uvedených v seznamu č. 4 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 5 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně tříletém vzdělání a přípravě, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu,
4. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmetnou činnost nejméně 3 roky v postavení zaměstnance, nebo
5. po dobu 3 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o nejméně dvouletém vzdělání a přípravě, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu,

- e) v případě činností uvedených v seznamu č. 5 přílohy č. 2 k tomuto zákonu po dobu 3 let v nezávislém nebo vedoucím postavení, přičemž výkon předmetné činnosti nesmí být ukončen více než 2 roky přede dnem podání žádosti podle § 22, případně po dobu delší, pokud zvláštní právní předpis umožňuje přerušeni výkonu předmetné činnosti po delší dobu,

- f) v případě činností uvedených v seznamu č. 6 přílohy č. 2 k tomuto zákonu

1. po dobu 3 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení,
2. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o formální kvalifikaci, potvrzujícího vzdělání a přípravu, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 2 po sobě jdoucích let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmetnou činnost nejméně 3 roky v postavení zaměstnance, nebo
4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v postavení zaměstnance, je-li držitelem dokladu o formální kvalifikaci, potvrzujícího vzdělání a přípravu, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu,

přičemž v případech uvedených pod body 1 a 3 nesmí být výkon předmetné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22.

(2) Výkonem předmetné činnosti ve vedoucím postavení se podle odstavce 1 rozumí výkon předmetné činnosti v příslušném odborném odvětví v postavení

- a) osoby vedoucí nebo osoby pověřené vedením podniku nebo organizační složky podniku,
- b) odpovědného zástupce podnikatele nebo osoby podle písmene a), nebo
- c) vedoucího zaměstnance pověřeného obchodními nebo odbornými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

(3) V případě, že je uchazeč držitelem dokladu o nejméně dvouletém, ale méně než tříletém vzdělání a přípravě, které je odborně připravují pro výkon předmetné činnosti v členském státě původu, považuje se tento doklad za doklad o tříletém vzdělání a přípravě podle odstavce 1; požadovaná doba výkonu předmetné činnosti v nezávislém nebo vedoucím postavení podle odstavce 1 písm. a) bodů 2 a 4, písm. b) bodu 2, písm. c) bodu 2 a písm. d) bodu 2 nebo v postavení zaměstnance podle odstavce 1 písm. b) bodu 5 se prodlužuje o tuto chybějící dobu vzdělání a přípravu.

(4) Pokud nelze uznat odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 1, použije se ustanovení § 16 obdobně.

HLAVA III UZNÁVÁNÍ JINÉ ZPŮSOBILOSTI

§ 20

(1) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky bezúhonnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který prokazuje splnění této podmínky. Tímto dokladem je výpis z rejstříku trestů nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který dokládá, že požadavky na bezúhonnost pro výkon regulované činnosti jsou splněny.

(2) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že na majetek uchazeče nebyl prohlášen konkurs, nebo doklad o tom, že uchazeč vykonával činnost s péčí řádného hospodáře jako prokurista nebo jako statutární orgán nebo člen statutárního nebo jiného orgánu právnické osoby, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, nebo doklad o tom, že uchazeč nebyl postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje.

(3) Nevydávají-li příslušné orgány členských států doklady podle odstavců 1 a 2, nahrazují se čestným prohlášením, které uchazeč učinil před příslušným orgánem členského státu původu anebo, je-li to vhodné, před notářem usazeným v členském státu původu.

(4) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky zdravotní způsobilosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad o zdravotní způsobilosti vyžadovaný členským státem původu. Nepožaduje-li členský stát původu pro výkon předmětné činnosti zdravotní způsobilost, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(5) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o finanční způsobilosti pro výkon regulované činnosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad vydaný peněžním ústavem v členském státě původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(6) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, považuje se za dostačující potvrzení vydané uchazeči pojišťovnou v členském státě původu, pokud je z tohoto potvrzení zřejmé, že rozsah a podmínky pojištění odpovídají požadavkům zvláštního právního předpisu.

(7) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice, aby uchazeč učinil čestné prohlášení a forma takového prohlášení nemůže být použita státními příslušníky jiného členského státu zejména z důvodu jejich státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo pro rozpor s jejich svědomím, uznávací orgán zajistí uchazeči možnost učinit čestné prohlášení jinou vhodnou formou.

(8) Doklad uvedený v odstavcích 1 až 4 a odstavci 6 nesmí být starší než 3 měsíce.

§ 21

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu regulované činnosti.

HLAVA IV

ŘÍZENÍ O UZNÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 22

Žádost

(1) Uchazeč předkládá žádost o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Uchazeč může žádost předložit i Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“), které ji bez zbytečného odkladu postoupí uznávacímu orgánu. Uchazeč může současně požádat o uznání jiné způsobilosti.

(2) Uchazeč v žádosti uvede

- a) jméno a příjmení, datum narození, státní příslušnost, adresu pro doručování písemností,
- b) regulovanou činnost, kterou hodlá v České republice vykonávat,
- c) zamýšlenou formu výkonu regulované činnosti (podnikatel, zaměstnanec).

(3) Pokud tento zákon nestanoví jinak, doloží uchazeč svou žádost

- a) průkazem totožnosti a dokladem osvědčujícím jeho státní příslušnost,
- b) dokladem o odborné kvalifikaci,
- c) dokladem o jiné způsobilosti,
- d) dokladem o zaplacení správního poplatku.

Uznávací orgán však může požadovat od uchazeče předložení jen těch dokladů, které jsou nezbytné k posouzení žádosti.

(4) Z dokladu o formální kvalifikaci musí být zřejmý jeho stupeň, popřípadě jiné náležitosti vyžadované tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem, a musí z něho vyplývat délka a obsah vzdělání a přípravy, které prokazuje.

(5) Dokladem o výkonu předmětné činnosti je doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, pokud je na jeho území předmětná činnost regulovanou činností nebo podléhá do-

hledu správního orgánu. Pokud v členském státě původu není předmětná činnost regulovanou činností, výkon předmětné činnosti nepodléhá dohledu správního orgánu a příslušný orgán nebo instituce takový doklad nevydává, může být dokladem o výkonu předmětné činnosti i doklad prokazující výkon předmětné samostatné výdělečné činnosti uchazečem, doklad vydaný zaměstnavatelem uchazeče nebo jiný doklad prokazující, že uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu. Doklad o výkonu předmětné činnosti obsahuje údaje potřebné pro posouzení žádosti o uznání odborné kvalifikace, zejména údaje o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti.

(6) Doklad uvedený v odstavci 3 se předkládá v originále nebo v kopii. Doklad uvedený v odstavci 3 písm. b) a c) musí být přeložen do českého jazyka, pokud v něm není vydán nebo pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. V případě pochybností o správnosti překladu je uznávací orgán oprávněn požadovat přeložení tohoto dokladu do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočníků.⁷⁾

(7) Doklad vydaný příslušnými orgány členských států se považuje za veřejnou listinu. Pravost razítek a podpisů na této listině se neověřuje. Má-li uznávací orgán pochybnosti o pravosti předloženého dokladu, požádá příslušný orgán jiného členského státu podle § 30 až 35 o potvrzení jeho pravosti.

§ 23

Řízení

Řízení o uznání odborné kvalifikace probíhá před uznávacím orgánem v českém jazyce.

§ 24

Rozhodnutí

(1) Uzná-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá o tom rozhodnutí. V rozhodnutí uznávací orgán kromě obecných náležitostí uvede

- regulovanou činnost, pro niž byla uznána odborná kvalifikace, a
- formu výkonu regulované činnosti, pro niž byla uznána odborná kvalifikace.

(2) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace uchazeče splnění kompenzačních opatření, uvede v rozhodnutí požadované kompenzační opatření. V případě, že uznávací orgán postupuje podle § 11, uvede požadovanou délku výkonu předmětné činnosti. V případě, že uznávací orgán postupuje

podle § 12, uvede podmínky vykonání adaptačního období nebo rozdílové zkoušky (§ 13 odst. 3, § 14 odst. 3). Pokud volba mezi adaptačním obdobím nebo rozdílovou zkouškou náleží uchazeči, uvede podmínky výkonu obou kompenzačních opatření. Odborně způsobilým k výkonu regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu se uchazeč stává až rozhodnutím vydaným podle odstavce 6. Uznávací orgán uvede tuto skutečnost v rozhodnutí.

(3) Uznávací orgán vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o uznání odborné kvalifikace, nemůže-li být odborná kvalifikace uchazeče uznána.

(4) Je-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti, uznávací orgán současně rozhodne o tom, zda uchazeč splňuje požadavky jiné způsobilosti vyžadované zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti.

(5) Uznávací orgán je povinen o žádosti rozhodnout ve lhůtě do 90 dnů ode dne předložení úplné žádosti, včetně všech dokladů nezbytných k posouzení žádosti. Ve zvlášť složitých případech nebo v případech, ve kterých se požadují informace podle § 32, rozhodne uznávací orgán ve lhůtě do 120 dnů. Uznávací orgán po právní moci rozhodnutí vrátí uchazeči doklady uvedené v § 22 odst. 3, pokud byly předloženy v originále nebo v ověřené kopii.

(6) Pokud uchazeč následně doloží splnění kompenzačního opatření uvedeného v rozhodnutí vydaném podle odstavce 2, uznávací orgán o tom bez zbytečného odkladu vydá rozhodnutí. Vydání tohoto rozhodnutí nepodléhá správnímu poplatku.

§ 25

Spojené řízení

(1) Řízení o uznání odborné kvalifikace probíhá samostatně nebo jako součást řízení, ve kterém se rozhoduje o zahájení regulované činnosti. Orgán příslušný v tomto řízení předá podklady pro rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Pro spojené řízení se použije lhůta podle § 24 odst. 5. Pokud uznávací orgán vydá rozhodnutí podle § 24 odst. 2, řízení o zahájení regulované činnosti se přeruší a v řízení se pokračuje poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření.

(2) Spojené řízení nelze provést

- pokud právo zahájení regulované činnosti vzniká na základě ohlášení nebo oznámení, nebo

⁷⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

- b) u činností, které jsou upraveny živnostenským zákonem.

HLAVA V

PRÁVNÍ ÚČINKY UZNÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 26

(1) Uchazeč, jemuž byla podle tohoto zákona uznána odborná kvalifikace, se považuje za osobu odborně způsobilou k výkonu regulované činnosti podle zvláštních právních předpisů. Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti splnění jiných podmínek, než podmínky odborné kvalifikace, případně jiné způsobilosti, nejsou uznáním podle tohoto zákona dotčeny.

(2) Uznání odborné kvalifikace nezakládá uchazeči právní nárok na přijetí do pracovního, služebního nebo obdobného poměru.

(3) Ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících uznávání zahraničního vzdělání v České republice⁸⁾ se na uznávání podle tohoto zákona nevztahují; požadavky stanovené zvláštními právními předpisy pro přijetí ke studiu ve vyšší odborné škole⁹⁾ a na vysoké škole¹⁰⁾ nejsou uznáním odborné kvalifikace podle tohoto zákona dotčeny.

§ 27

Používání profesních označení

Jestliže je v České republice regulovaná činnost vykonávána výhradně osobami užívajícími při výkonu regulované činnosti zvláštního profesního označení podle zvláštního právního předpisu, má uchazeč, jemuž byla podle tohoto nebo jiného zákona uznána odborná kvalifikace a jiná způsobilost a který splnil další požadavky stanovené zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti v České republice, právo používat toto profesní označení.

HLAVA VI

VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY V OBLASTI UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 28

Ministerstvo

(1) Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace je ministerstvo.

(2) Ministerstvo

- a) koordinuje činnost uznávacích orgánů podle tohoto zákona v České republice,
- b) zastupuje Českou republiku ve skupině národních koordinátorů na úrovni Evropského společenství,¹¹⁾
- c) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů a právních předpisů Evropských společenství¹⁾ (dále jen „obecný systém uznávání kvalifikací“), zejména poskytováním informací o obecném systému uznávání kvalifikací, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti, o možnostech a podmínkách uznání dokladu o odborné kvalifikaci v České republice, o věcně příslušném uznávacím orgánu a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,
- d) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro obecný systém uznávání kvalifikací pro státní příslušníky členských států, kteří hodlají žádat o uznání odborné kvalifikace získané v České republice pro výkon regulované činnosti v jiném členském státě, zejména poskytováním informací o informačních místech v jiných členských státech,
- e) vede evidenci všech uchazečů, včetně údajů o výsledku řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- f) provádí administrativní spolupráci podle § 30 až 35,

⁸⁾ Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 7 písm. d) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb.

§ 87 písm. m), § 89 a 90 a § 95 odst. 9 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.

⁹⁾ § 27a odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 138/1995 Sb.

Zákon č. 564/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 48 a 49 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

¹¹⁾ Čl. 9 odst. 2 směrnice 89/48/EHS.

Čl. 13 odst. 2 směrnice 92/51/EHS.

- g) projednává s Komisí výjimky z povinnosti umožnit uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou,¹²⁾
- h) projednává s Komisí změny právních předpisů Evropských společenství v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací,¹³⁾
- i) připravuje pro Komisi pravidelné zprávy o aplikaci tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací,
- j) poskytuje platná znění tohoto zákona a zvláštních právních předpisů v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací ostatním členským státům a Komisi,
- k) vydává sdělením ve Věstníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy seznam regulovaných činností v České republice, členěný podle příslušnosti uznávacích orgánů a podle působnosti směrnic Evropského společenství v oblasti obecného systému uznávání kvalifikací, a průběžně jej aktualizuje,
- l) vydává sdělením ve Věstníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy seznam profesních sdružení podle § 3 písm. g) bodu 4 a průběžně jej aktualizuje.¹⁴⁾

(3) Ministr školství, mládeže a tělovýchovy jmenuje a odvolává národního koordinátora České republiky pro obecný systém uznávání kvalifikací (dále jen „národní koordinátor“), který plní úkoly ministerstva podle odstavce 2 písm. a), b) a f).

(4) K zabezpečení plnění úkolů podle odstavce 2 může ministerstvo zřizovat organizační složky státu.¹⁵⁾

§ 29

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem, oprávněným rozhodnout v konkrétní věci o uznání odborné kvalifikace, je ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti regulovaná činnost náleží nebo jehož působnost je regulované činnosti nejbližší. V případě, že uchazeč hodlá vykonávat regulovanou činnost jako podnikatel ve formě živnosti nebo jako odpovědný zástupce držitele živnostenského oprávnění, je uznávacím orgánem Ministerstvo průmyslu a obchodu. V případě, že o oprávnění vykonávat regulovanou činnost rozhoduje podle zvláštního právního předpisu profesní komora, je uznávacím orgánem tato komora.

(2) Uznávací orgán

- a) přijímá žádosti o uznání odborné kvalifikace (§ 22) a rozhoduje o nich,

- b) vede evidenci uchazečů, včetně údajů o stavu řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- c) spolupracuje s ministerstvem při plnění úkolů podle § 28 odst. 2 písm. c) až k),
- d) informuje uchazeče o možnostech a podmínkách uznání dokladu o jejich odborné kvalifikaci v České republice, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,
- e) vydává v rámci své působnosti právní, případně stavovské předpisy, které upřesňují stanovení požadované délky výkonu předmětné činnosti podle § 11 a podmínek výkonu adaptačního období nebo rozdílové zkoušky podle § 13 a 14 a které stanovují teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadovaný v České republice pro výkon regulované činnosti podle § 12 odst. 3 písm. a), a
- f) plní další úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem.

(3) Ostatní správní úřady, vysoké školy a další vzdělávací instituce České republiky spolupracují na žádost uznávacího orgánu v řízení o uznání odborné kvalifikace. Za tímto účelem zejména podávají uznávacímu orgánu vysvětlení, poskytují mu svá odborná stanoviska a spolupracují při pořádání rozdílové zkoušky.

(4) Státním příslušníkům členských států, kteří hodlají vykonávat regulovanou činnost v jiném členském státě, uznávací orgán vydává doklad

- a) o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti v České republice, pokud tato činnost v České republice podléhá dohledu uznávacího nebo jiného správního orgánu,
- b) o tom, zda osoba splňuje požadavek bezúhonnosti pro výkon předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu, pokud tento předpis bezúhonnost vyžaduje, a zda byla správně nebo disciplinárně postižena v souvislosti s výkonem předmětné činnosti v České republice,
- c) o tom, zda předmětná činnost je v České republice regulovanou činností a zda je osoba pro její výkon odborně kvalifikována, a
- d) o tom, zda je osoba zdravotně způsobilá pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu, pokud tento předpis zdravotní způsobilost vyžaduje.

¹²⁾ Čl. 10 směrnice 89/48/EHS.

Čl. 14 směrnice 92/51/EHS.

¹³⁾ Například čl. 15 směrnice 92/51/EHS.

¹⁴⁾ Příloha ke směrnici Rady 89/48/EHS.

¹⁵⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA VII

ADMINISTRATIVNÍ SPOLUPRÁCE S ORGÁNY ČLENSKÝCH STÁTŮ

§ 30

(1) Orgány, pověřené výkonem správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace, poskytují, požadují nebo přijímají informace ve spolupráci s příslušnými orgány jiných členských států. Administrativní spolupráce se provádí za účelem sdělení, zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24 nebo v zájmu koordinace společného postupu členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace.

(2) Administrativní spolupráce se provádí v souladu s ustanoveními této hlavy a zvláštních právních předpisů, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo právní předpis Evropských společenství nestanoví jinak.

(3) Předmětem administrativní spolupráce jsou informace

- a) o společném postupu příslušných orgánů členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace,
- b) o tom, zda poskytovatel služby (§ 5) je usazen v jiném členském státě a zda splnil všechny podmínky stanovené právními předpisy členského státu usazení pro výkon předmětné činnosti,
- c) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností,
- d) o tom, zda jsou vzdělání a příprava uchazeče regulovaným vzděláním,
- e) o tom, zda byl uchazeč pravomocně odsouzen pro trestný čin nebo postížen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti,
- f) spočívající v ověření pravosti dokladu o odborné kvalifikaci, a
- g) o dalších skutečnostech rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24.

§ 31

Orgány příslušné pro provádění administrativní spolupráce

Příslušným orgánem v České republice k provádění administrativní spolupráce je ministerstvo, národní koordinátor nebo uznávací orgán (dále jen „příslušný orgán České republiky“). Při provádění administrativní spolupráce příslušný orgán České republiky komunikuje s příslušnými orgány jiného členského státu, zpravidla s národním koordinátorem členského státu nebo orgánem členského státu, v jehož působnosti je předmětná činnost regulována nebo který vy-

konává dohled nad výkonem předmětné činnosti (dále jen „příslušný orgán jiného členského státu“).

§ 32

Požadování informací

(1) Příslušný orgán České republiky může od příslušného orgánu jiného členského státu požadovat informace v případě potřeby zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24, pokud vyčerpal vlastní obvyklé zdroje informací, které mohl v daném případě využít.

(2) Příslušný orgán České republiky podá písemnou žádost příslušnému orgánu jiného členského státu. Žádost musí obsahovat kromě náležitostí stanovených právními předpisy tohoto členského státu rovněž údaj o požadované informaci a údaje o předmětu řízení o uznání odborné kvalifikace a identifikační údaje uchazeče, v míře nezbytné ke splnění účelu.

(3) Příslušný orgán České republiky může ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu jinou formu požadování informací.

(4) Pokud příslušný orgán jiného členského státu neposkytne požadovanou informaci včas tak, aby bylo možno vydat rozhodnutí o uznání kvalifikace ve lhůtě stanovené podle § 24 odst. 5, uznávací orgán rozhodne na základě shromážděných důkazních prostředků.

(5) Získané informace může příslušný orgán České republiky předat dalšímu členskému státu jen se souhlasem příslušného orgánu členského státu, který informace poskytl.

§ 33

Poskytování informací

(1) Příslušný orgán České republiky na požádání příslušného orgánu jiného členského státu provede nezbytná šetření a poskytne požadované informace bez zbytečného odkladu. Pokud není možno informaci poskytnout do 30 dnů, vyrozumí se o tom příslušný orgán jiného členského státu.

(2) Zjistit nebo poskytnout informace příslušnému orgánu jiného členského státu lze jen v rozsahu, který umožňují právní předpisy České republiky.

(3) Příslušný orgán České republiky může odmítnout poskytnutí informací příslušnému orgánu jiného členského státu, pokud

- a) zvláštní zákon obsahuje přísnější podmínky povinnosti zachovávat mlčenlivost než ty, které jsou v právní úpravě žádajícího členského státu, a pokud tento stát těmito přísnějšími podmínkami nevyhoví,
- b) poskytnutí informací by vedlo k porušení povinnosti mlčenlivosti uložené zvláštním právním předpisem nebo se jedná o informace, jejichž vy-

zrazení by bylo v rozporu se zájmem bezpečnosti státu nebo s veřejným pořádkem,

- c) příslušný orgán žádajícího členského státu nevyčerpal své obvyklé zdroje informací, které mohly být vzhledem k okolnostem využity k získání požadovaných informací, nebo
- d) žádající členský stát není schopen z praktických nebo právních důvodů poskytnout obdobné informace.

(4) Vyskytnou-li se při zjišťování a poskytování požadovaných informací překážky podle odstavce 2 nebo 3, vyrozumí příslušný orgán České republiky o této situaci s uvedením důvodů neprodleně příslušný orgán jiného členského státu.

§ 34

Vzájemné poskytování informací

Příslušný orgán České republiky může pro skupiny jednotlivých případů ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu druh a rozsah informací, které bude při zachování vzájemnosti poskytovat nebo přijímat, včetně způsobu a lhůt předávání těchto informací. Ustanovení § 32 odst. 4 a 5 a § 33 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

§ 35

Ochrana informací a osobních údajů

Na informace poskytované v rámci administrativní spolupráce se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštním právním předpisem. Ochrana osobních údajů se řídí zvláštním právním předpisem.¹⁶⁾ Identifikační údaje uchazeče lze poskytovat a požadovat pouze v míře nezbytné ke splnění účelu administrativní spolupráce.

HLAVA VIII SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 36

Na řízení podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 37

Evropský hospodářský prostor

(1) Pro účely tohoto zákona se za státního příslušníka členského státu považuje i státní příslušník smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a občan Švýcarské konfederace.¹⁷⁾

(2) Pokud tento zákon požaduje předložení dokladů vydaných příslušným orgánem nebo institucí členského státu Evropské unie nebo výkon předmětné činnosti na území členského státu Evropské unie, rozumí se tím i doklady vydané příslušným orgánem nebo institucí smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a doklady vydané příslušným orgánem nebo institucí Švýcarské konfederace a výkon činnosti na území těchto států.¹⁷⁾

§ 38

Zmocnění

Uznávací orgán stanoví po projednání s národním koordinátorem prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem seznam teoretických a praktických oblastí, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadovaný v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 12 odst. 3 písm. a)], pokud tento obsah vzdělání a přípravy není zřejmý ze zvláštního právního předpisu.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 39

V § 7 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 474/1992 Sb., zákona č. 21/1993 Sb. a zákona č. 272/1996 Sb., se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy koordinuje činnost ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a profesních komor v oblasti systému uznávání odborné kvalifikace podle zvláštního zákona.¹⁾“

¹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a dosavadní poznámky pod čarou č. 1), 1a), 2) a 3) se označují jako poznámky pod čarou č. 3), 2), 4) a 5), a to včetně odkazů v textu na ně.

¹⁶⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Článek 30 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob ze dne 21. června 1999.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady

§ 40

V § 3 odst. 3 písm. c) zákona č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění zákona č. 15/1997 Sb., se za slovem „pořízena“ čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „to neplatí, pokud byla opatřena kopie prostřednictvím kopírovačního zařízení před pověřeným pracovníkem“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna školského zákona

§ 41

Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 171/1990 Sb., zákona č. 522/1990 Sb., zákona č. 134/1993 Sb., zákona č. 190/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 49/1994 Sb., zákona č. 256/1994 Sb., zákona č. 138/1995 Sb., zákona č. 306/1999 Sb., zákona č. 19/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 284/2002 Sb., zákona č. 182/2003 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 51 odstavec 1 zní:

„(1) Pedagogickým pracovníkem působícím ve škole, předškolním zařízením nebo školském zařízení zařazeném do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení může být ten, kdo má odbornou kvalifikaci, sestávající z odborné a pedagogické způsobilosti, zdravotní způsobilost, úspěšně vykonal zkoušku z českého jazyka prokazující znalost českého jazyka a nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin ani za trestný čin nedbalostní spáchaný v souvislosti s výkonem činnosti pedagogického pracovníka, což prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů.“

2. V § 51 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zkoušku podle odstavce 1, jež prokazuje znalost českého jazyka mimo rámec požadavků na odbornou a pedagogickou způsobilost stanovených podle odstavce 4, lze vykonat na pracovišti vysoké školy zaměřeném na výuku českého jazyka, v zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků nebo ve státní jazykové škole. Vykonání zkoušky podle odstavce 1 se nevyžaduje u

- a) osoby, která získala úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání vzděláváním ve střední škole s českým vyučovacím jazykem nebo vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou v českém jazyce,
- b) osoby, u které není s ohledem na povahu pracovního místa pedagogického pracovníka znalost českého jazyka nezbytná,
- c) osoby, která nebude působit ve škole s českým vyučovacím jazykem,
- d) osoby, která úspěšně vykonal maturitní zkoušku z českého jazyka a literatury.“

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

3. § 52 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 7), 8), 8a) až 8d) zní:

„§ 52

Uznávání odborné kvalifikace

(1) O uznání odborných kvalifikací a jiných způsobilostí požadovaných podle § 51 odst. 1 pro výkon činnosti pedagogického pracovníka, získaných státními příslušníky členských států Evropské unie a jejich rodinnými příslušníky⁷⁾ zcela nebo zčásti mimo území České republiky, rozhoduje ministerstvo podle zvláštního zákona o uznávání odborné kvalifikace.⁸⁾

(2) Pro účely uznávání podle odstavce 1 se za státní příslušníky členského státu Evropské unie považují rovněž

- a) státní příslušníci smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru,^{8a)} neuvedení v odstavci 1,
- b) občané Švýcarské konfederace,^{8b)}
- c) státní příslušníci dalších států, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána,
- d) cizinci oprávnění pobývat trvale na území České republiky na základě povolení k pobytu^{8c)} nebo rozhodnutí o udělení azylu,^{8d)} neuvedení v odstavci 1 nebo v písmenech a) až c).

⁷⁾ Článek 11 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

⁸⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

^{8a)} Článek 39 Dohody o Evropském hospodářském prostoru. § 37 zákona č. 18/2004 Sb.

^{8b)} Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob. § 37 zákona č. 18/2004 Sb.

^{8c)} Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{8d)} Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o státní památkové péči

§ 42

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 14a odst. 2 se slova „podle zvláštního právního předpisu.^{11a)}“ nahrazují slovy „ , jehož skutková podstata souvisí s restaurováním, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.“.

Poznámka pod čarou č. 11a) se zrušuje.

2. V § 14a odst. 3 se slova „odborné způsobilosti“ nahrazují slovy „odborné kvalifikace“.

3. V § 14a odst. 4 se v úvodní části textu slova „Odborná způsobilost“ nahrazují slovy „Odborná kvalifikace“.

4. V § 14a odst. 4 písm. a) se slova „kvalifikačních předpokladů“ nahrazují slovy „formální kvalifikace a odborné praxe“, slova „vysokoškolské vzdělání v oboru restaurování“ se nahrazují slovy „vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v magisterském programu v příslušném uměleckém oboru doplněné osvědčením o absolvování restaurátorského studia v rámci celoživotního vzdělávání,^{11a)} nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném bakalářském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování a 2 roky odborné praxe,“ a za slova „let“ se vkládá slovo „odborné“.

^{11a)} § 44 až 46 a § 60 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb.“.

5. V § 14a odst. 5 se na konci textu písmene b) doplňují slova „nejde-li o státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky,“.

6. V § 14a odst. 5 písmeno c) zní:

„c) dokumentace nejméně 3 restaurátorských prací na věcech, které nejsou kulturními památkami, z nichž nejméně 1 nesmí být starší 2 let, provedených v re-

staurátorské specializaci, v níž se žádá o udělení povolení k restaurování.“.

7. V § 14a odst. 10 písm. c) se v první větě za slova „hrubým způsobem“ vkládají slova „nebo méně závažným způsobem, ale opakovaně“.

8. V § 14a se doplňují odstavce 13 a 14, které včetně poznámky pod čarou č. 11d) znějí:

„(13) Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí povolení k restaurování, pokud jí je uznána odborná kvalifikace a bezúhonnost.

(14) V případě řízení o udělení povolení k restaurování státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k restaurování a o uznání odborné kvalifikace a bezúhonnosti.^{11d)}

^{11d)} § 25 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).“.

9. Za § 14a se vkládají nové § 14b a 14c, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 11e), 11f), 11g) a 11h) znějí:

„Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro restaurování kulturních památek

§ 14b

(1) Při uznávání odborné kvalifikace a bezúhonnosti státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen „žadatel“) postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět v České republice podle zvláštního právního předpisu restaurování, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen „osoba oprávněná k restaurování“),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést restaurování ve lhůtě 30 dnů před zahájením restaurování Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k restaurování se ustanovení § 14a odst. 1 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,
- b) adresu pro doručování písemností na území České republiky,
- c) předpokládanou dobu restaurování na území České republiky,
- d) restaurátorskou specializaci, kterou hodlá osoba oprávněná k restaurování na území České republiky vykonávat,

- e) oprávnění k restaurování věcí, které mají znaky kulturní památky podle § 2 a jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republiky nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna vykonávat restaurátorskou činnost ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,
- f) doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republiky, popřípadě doklad o výkonu předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}
- g) dokumentaci záměru podle odstavce 2 zpracovanou v rozsahu žádosti o restaurování.^{11g)}

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k restaurování mohla restaurováním ohrozit nebo poškodit kulturní památku, anebo pokud osoba oprávněná k restaurování tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí restaurování zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k restaurování způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k restaurování zakázat restaurování podle odstavce 4 ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o záměru provést restaurování, nebo ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k restaurování provádí restaurování, které kulturní památku ohrožuje nebo poškozuje.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu restaurování vydaného Ministerstvem kultury podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci osob oprávněných k restaurování, do níž se zapisuje

- a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,
- b) adresa pro doručování písemností na území České republiky,
- c) restaurátorská specializace,
- d) předpokládaná doba restaurování na území České republiky osobou oprávněnou k restaurování,
- e) zákaz restaurování podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 14c

(1) Pokud bylo žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Mi-

nisterstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti školu, na které žadatel složí uloženou rozdílovou zkoušku podle restaurátorské specializace, ve které žadatel hodlá působit v České republice.

(2) Ministerstvo kultury v žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností žadatele. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Pokud je žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou adaptačního období, Ministerstvo kultury současně stanoví

- a) délku a odborné zaměření adaptačního období,
- b) oblasti, jejichž znalost je nezbytná pro restaurování v restaurátorské specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice,
- c) obsah dokumentace restaurátorských prací v rozsahu nejvýše 3 prací provedených během adaptačního období a způsob jejího vyhodnocení,
- d) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Žadatel adaptačního období absolvuje odbornou praxi v oboru restaurování vykonanou

- a) v muzeu nebo galerii zřizovaných Ministerstvem kultury nebo krajem, v odborné organizaci státní památkové péče nebo Národní knihovně České republiky, pokud je v nich vytvořeno restaurátorské pracoviště, ve kterém je nejméně 1 zaměstnanec držitelem povolení k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice, nebo
- b) pod dohledem fyzické osoby, která je držitelem povolení k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice, a která je současně pedagogem v oboru restaurování ve stejné specializaci na vysoké škole nebo vyšší odborné škole zařazené v síti škol a školských zařízení.^{11b)}

(5) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování, jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

^{11e)} Zákon č. 18/2004 Sb.

^{11f)} § 5 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb.

^{11g)} § 10 odst. 2 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášky č. 538/2002 Sb.

^{11h)} § 12 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb.

10. V § 21 odst. 2 se za slovo „může“ vkládají slova „na žádost“ a za slovo „organizačním“ se vkládají slova „ , popřípadě fyzické osobě“.

11. V § 21 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Potřebnými předpoklady podle odstavce 2 se rozumí odborná kvalifikace fyzické osoby žádající o udělení povolení, nebo odborná kvalifikace fyzické osoby, která je v pracovním nebo jiném obdobném poměru k osobě žádající o udělení povolení, jejichž prostřednictvím bude zajištěna odbornost provádění archeologických výzkumů, a vybavení laboratorním zařízením a prostory nezbytně nutnými pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů. Odborná kvalifikace se prokazuje splněním formální kvalifikace, jíž je vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti společenských věd se zaměřením na archeologii, a 2 roky odborné praxe.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

12. V § 21 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí za podmínek podle odstavce 2 povolení k provádění archeologických výzkumů, pokud jí je uznána odborná kvalifikace.

(7) V případě řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů a o uznání odborné kvalifikace.^{11d)}“.

13. Za § 21 se vkládají nové § 21a až 21c, které včetně nadpisu znějí:

**„Uznávání odborné kvalifikace
státního příslušníka jiného členského státu
Evropské unie než České republiky
pro provádění archeologických výzkumů**

§ 21a

(1) Při uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen „uchazeč“) postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět podle zvláštního právního předpisu archeologické výzkumy, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen „osoba oprávněná k výzkumům“),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést archeologické výzkumy ve lhůtě 60 dnů před jejich zahájením Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k výzkumům se ustanovení § 21 odst. 2 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

a) jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,

b) adresu pro doručování písemností na území České republiky,

c) předpokládanou dobu provádění archeologických výzkumů na území České republiky,

d) místo, kde se mají archeologické výzkumy provést,

e) důvody pro provedení archeologických výzkumů,

f) popis odborných postupů, které mají být při archeologických výzkumech použity,

g) oprávnění k provádění archeologických výzkumů, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republiky, nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna provádět archeologické výzkumy ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,

h) doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republiky, popřípadě doklad o výkonu předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}

i) smlouvu uzavřenou s muzeem o uložení movitých archeologických nálezů učiněných při provádění archeologických výzkumů.

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k výzkumům mohla provedením archeologických výzkumů ohrozit nebo poškodit archeologické nálezy, anebo pokud osoba oprávněná k výzkumům tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí provádění archeologických výzkumů zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k výzkumům způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k výzkumům zakázat provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4 ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení záměru provést archeologické výzkumy, nebo ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k výzkumům provádí archeologické výzkumy, které archeologické nálezy ohrožují nebo poškozují.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu provádění archeologických výzkumů vydaného ministerstvem podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci uchazečů, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů, a osob oprávněných k výzkumům, do níž se zapisuje

a) jméno a příjmení uchazeče, kterému bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů,

- b) jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,
- c) adresa pro doručování písemností na území České republiky,
- d) předpokládaná doba provádění archeologických výzkumů na území České republiky osobou oprávněnou k výzkumům,
- e) zákaz provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 21b

(1) Pokud bylo uchazeči Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti vysokou školu, na které uchazeč složí uloženou rozdílovou zkoušku.

(2) Ministerstvo kultury v žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností uchazeče. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů, jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

§ 21c

Povinnosti stanovené oprávněným organizacím v § 21 odst. 4, § 22, § 23 odst. 3 a § 24 platí pro osobu oprávněnou k výzkumům obdobně.“

14. V § 35 odst. 1 písm. b) se za slova „§ 12“ vkládají slova „ , § 14b odst. 2“.

15. V § 35 odst. 1 písm. g) se slova „obnovu kulturních památek“ nahrazují slovy „restaurování, jde-li o kulturní památky,“.

16. V § 35 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno i), které zní:

„i) provádí restaurování, jde-li o kulturní památku, při zákazu uloženém podle § 14b odst. 4.“.

17. V § 35 odst. 2 písm. c) se slova „obnovu národních kulturních památek“ nahrazují slovy „restaurování, jde-li o národní kulturní památky,“.

18. V § 35 odst. 2 písm. f) se za slova „§ 21 odst. 3“ vkládají slova „ , § 21a odst. 2“.

19. V § 35 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) provádí archeologické výzkumy při zákazu uloženém podle § 21a odst. 4.“.

20. V § 39 odst. 1 písm. b) se slova „ , § 22 odst. 2, § 23 odst. 2“ zrušují.

21. V § 39 odst. 1 písm. h) se slova „obnovu kulturních památek“ nahrazují slovy „restaurování, jde-li o kulturní památky,“.

22. V § 39 odst. 2 písm. f) se slova „obnovu národních kulturních památek uvedených v“ nahrazují slovy „restaurování, jde-li o národní kulturní památky, podle“.

23. V § 39 odst. 2 písm. g) se za slova „stanovenou v“ vkládají slova „§ 21a odst. 2,“.

24. Doplňují se přílohy č. 3 a 4, které znějí:

„Příloha č. 3 k zákonu č. 20/1987 Sb.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování

- a) dějiny a filosofie umění a uměleckého řemesla, včetně ikonografie, se zaměřením na české země a Evropu,
- b) dějiny architektury se zaměřením na české země a Evropu,
- c) heraldika se zaměřením na české země a Evropu,
- d) teorie a metody památkové péče ve vztahu k restaurování, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,
- e) estetika a etika restaurování,
- f) metody prezentace děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,
- g) muzejnictví, restaurování a konzervace sbírkových předmětů a předmětů kulturní hodnoty,
- h) fyzikální a chemické metody restaurátorského průzkumu díla, interpretace výsledků a komplexní vyhodnocení průzkumu pro stanovení vhodného technologického postupu při restaurování,
- i) chemické, biologické a fyzikální procesy, způsobující poškození děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací, odpovídající restaurátorské a konzervační metody,
- j) historické techniky a technologie restaurování,
- k) současné techniky a technologie restaurování,
 - l) restaurátorské a konzervační materiály,
- m) chemie se zaměřením na restaurátorskou problematiku,
- n) mineralogie (petrografie) se zaměřením na restaurování,
- o) výtvarná příprava (figurální a nefigurální kresba a malba, modelování),
- p) provádění kopií děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,
- q) metody dokumentace restaurování, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru restaurování,
- s) odborná praxe pod dohledem kvalifikované osoby při restaurování v příslušné specializaci,
- t) samostatně a komplexně provedené restaurování děl výtvarných umění nebo uměleckořemeslných prací v příslušné specializaci, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- u) závěrečná vědecká nebo jiná odborná písemná práce v oboru restaurování,
- v) český jazyk, popřípadě jeden světový jazyk.

Příloha č. 4 k zákonu č. 20/1987 Sb.

**Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice
pro provádění archeologických výzkumů**

- a) obecné dějiny, dějiny filosofie a dějiny kultur od pravěku přes starověk a středověk po moderní civilizace,
- b) dějiny umění a uměleckých řemesel,
- c) dějiny osídlení se zaměřením na české země a Evropu,
- d) egyptská, egejská, řecká, etruská a římská archeologie, archeologie Kypru a Předního Východu,
- e) starožitnosti ve vztahu k archeologii,
- f) biologická antropologie,
- g) mytologie a náboženství v dějinách hmotné kultury včetně ikonografie,
- h) topografie,
- i) epigrafika a numismatika,
- j) teorie a metody památkové péče ve vztahu k provádění archeologických výzkumů, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,
- k) etika provádění archeologických výzkumů,
- l) metody prezentace archeologických nálezů,
- m) preventivní ochrana archeologických nálezů a muzejnictví,
- n) metody vědecké archeologie pravěké, prehistorické, středověké a novověké,
- o) teorie a odborná výkopová praxe archeologických výzkumů,
- p) nauka o materiálech a technologiích pro účely archeologie,
- q) metody dokumentace archeologických výzkumů, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru archeologie,
- s) samostatně a komplexně provedený archeologický výzkum, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- t) závěrečná vědecká práce v oboru archeologie,
- u) český jazyk, jeden světový jazyk a základy latiny a řečtiny.“

§ 43

Přechodná ustanovení

(1) Nařízení o udělení povolení k restaurování nebo o odnětí povolení k restaurování podle § 14a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

(2) Nařízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů nebo o odnětí povolení k provádění archeologických výzkumů podle § 21 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

ČÁST ŠESTÁ**Změna zákona o geologických pracích**

§ 44

Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění zákona č. 543/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 369/1992 Sb., zákona č. 366/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. Nadpis § 3 zní: **„Oprávnění k projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací a osvědčení odborné způsobilosti“.**

2. V § 3 odstavec 1 zní:

„(1) Geologické práce

- a) prováděné v rámci podnikatelské činnosti,
- b) prováděné se zásahem do pozemku,
- c) jejichž výsledky slouží k plnění práv a povinností orgánů veřejné správy

jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat pouze ty fyzické a právnické osoby, splňující podmínky stanovené právními předpisy (dále jen „organizace“), u nichž tyto práce řídí a za jejich výkon odpovídá fyzická osoba s osvědčením odborné způsobilosti geologické práce projektovat, provádět a vyhodnocovat (dále jen „odpovědný řešitel geologických prací“).“.

3. V § 3 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 1b), 1c), 1d) a 1e) zní:

„(2) Geologické práce, které nespadají do prací uvedených v odstavci 1, jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat

- a) vědecké ústavy,^{1b)} vysoké školy,^{1c)} střední školy, vyšší odborné školy^{1d)} a muzea^{1e)} při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů,
- b) Česká geologická služba.

^{1b)} Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{1e)} Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 3 odstavec 4 včetně poznámek pod čarou č. 2a) a 2b) zní:

„(4) Podmínkou odborné způsobilosti je vysokoškolské vzdělání geologického směru, odborná praxe v oboru minimálně tři roky, zahrnující podíl na řešení geologických úkolů, odborná úroveň dosavadních prací, složení zkoušky ze znalosti potřebných předpisů^{2a)} a bezúhonnost.^{2b)} U žadatelů s více než desetiletou odbornou praxí může v odůvodněných případech ministerstvo prominout nesplnění podmínky vysokoškolského vzdělání geologického směru. K posouzení odborné úrovně dosavadních prací pověří ministerstvo odborné garanty z řad odborníků doporučených profesními sdruženími. Doklady potřebné k prokázání odborné způsobilosti, obory a specializace, pro něž se osvědčuje odborná způsobilost, rozsah potřebných znalostí právních předpisů souvisejících s geologickými pracemi, postup při ověřování odborné způsobilosti a způsob evidence a zveřejňování vydaných osvědčení stanoví ministerstvo vyhláškou.

^{2a)} Například zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

^{2b)} Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství

§ 45

V § 12 odst. 5 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb., písmeno s) včetně poznámek pod čarou č. 2e) a 2f) zní:

„s) rozhoduje podle zvláštního zákona^{2e)} o uznání odborné kvalifikace a jiných způsobilostí požadovaných zvláštními právními předpisy^{2f)} pro výkon činnosti pedagogického pracovníka.

^{2e)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

^{2f)} Například zákon č. 29/1984 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST OSMÁ

Změna notářského řádu

§ 46

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 352/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 349/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 476/2002 Sb. a zákona č. 88/2003 Sb., se mění takto:

1. § 73 zní:

„§ 73

Ověřování shody obsahu nebo kopie s listinou

(1) Vidimace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy notář posoudil shodu obsahu s listinou. Ověřovací doložka obsahuje

- údaj o ověření toho, že opis doslovně souhlasí s listinou, z níž byl pořízen,
- údaj o tom, z kolika listů nebo archů se skládá listina, z níž byl opis pořízen, a z kolika listů nebo archů se skládá její opis,
- údaj o tom, že opis je částečný, není-li opis úplný,
- místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,

e) otisk úředního razítka notáře a podpis ověřujícího.

(2) Notář odmítne vidimaci provést,

- je-li listinou, z níž je opis pořízen, listina, jejíž jedinečnost nelze ověřeným opisem nahradit, zejména občanský průkaz, vojenský průkaz, pas, nebo jiný průkaz, směnka, šek, nebo jiný cenný papír, vkladní knížka, geometrický plán, rysy a technické kresby,
- jestliže ověřující nezná jazyk, ve kterém je listina, z níž je opis pořízen, vyhotovena, a není předložen její překlad do českého jazyka tlumočnickem; to neplatí, jestliže je před ověřujícím opis této listiny pořízen prostřednictvím kopírovacího zařízení,
- jsou-li v listině, jejíž shoda s opisem má být ověřena, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,
- jestliže se opis doslovně neshoduje s listinou, z níž byl pořízen.

Ustanovení § 53 není tímto ustanovením dotčeno.

(3) Vidimací se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů uvedených v listině a jejich soulad s právními předpisy a notář za obsah listiny neodpovídá.“

2. V § 74 odst. 1 se slova „určitá osoba“ nahrazují slovy „fyzická osoba před ním“.

3. V § 74 odst. 2 se slova „vyznačí na listině formou ověřovací doložky, která obsahuje“ nahrazují slovy „provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy před notářem v jeho přítomnosti byla listina podepsána nebo byl podpis na listině se již nacházející uznán za vlastní, a to neodkladně po podepsání nebo uznání; ověřovací doložka obsahuje“.

4. V § 74 odst. 2 písmeno e) zní:

„e) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije.“

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 28 odst. 1, § 28 odst. 2 písm. a), c), d) a j), § 28 odst. 4, § 38, 39 a části čtvrté, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

**Vzdělání a příprava zmíněné v § 4 odst. 3 písm. b)
(Příloha C směrnice 92/51/EHS)**

1. Oblast zdravotnická a péče o dítě

Vzdělání a příprava pro výkon činností:

V Německu:

- dětská sestra, pracovník pro péči o dítě (“Kinderkrankenschwester, Kinderkrankenpfleger”),
- rehabilitační pracovník (“Krankengymnast(in), Physiotherapeut(in)”¹⁾),
- ergoterapeut (“Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)”),
- logoped (“Logopäde, Logopädin”),
- ortopedický protetik (“Orthoptist(in)”),
- státem uznaný vychovatel (“Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)”),
- státem uznaný pedagog-terapeut (“Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(in)”),
- zdravotní laborant (“medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)”),
- radiologický laborant (“medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)”),
- zdravotní technik (“medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik”),
- veterinární technik (“veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)”),
- dietní sestra (“Diätassistent(in)”),
- farmaceutický laborant (“Pharmazieingenier”), profesní označení získané do 31. března 1994 v bývalé NDR nebo na území nových spolkových zemí,
- psychiatrická sestra, psychiatrický pracovník (“Psychiatrische(r) Krankenschwester, Krankenpfleger”),
- logoped (“Sprachtherapeut(in)”);

¹⁾ Od 1. června 1994 byl název povolání “Krankengymnast(in)” nahrazen názvem “Physiotherapeut(in). Nicméně příslušníci tohoto povolání, kteří obdrželi diplomy před tímto datem, mohou, pokud chtějí, užívat dřívějšího názvu “Krankengymnast(in)”.

V Itálii:

- zubní laborant (“odontotecnico”),
- oční optik (“ottico”),
- pedikér (“podologo”);

V Lucembursku:

- radiologický laborant (“assistant(e) technique médical(e) en radiologie”),
- zdravotní laborant (“assistant(e) technique médical(e) de laboratoire”),
- psychiatrická sestra, psychiatrický pracovník (“infirmier/ière psychiatrique”),
- zdravotnický asistent na chirurgii (“assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”),
- dětská sestra, pracovník pro péči o dítě (“infirmier/ière puériculteur/trice”),
- zdravotní sestra na anesteziologii (“infirmier/ière anesthésiste”),
- diplomovaný masér (“masseur/euse diplômé(e)”);
- vychovatel (“éducateur/trice”);

V Nizozemí:

- veterinární asistent (“dierenartassistent”),

V Rakousku:

- speciální základní odborná příprava pro zdravotní sestry specializující se na péči o děti a mládež;
- speciální základní odborná příprava pro zdravotní sestry v psychiatrii.

kteřé představují vzdělání a přípravu v celkové délce nejméně 13 let zahrnující:

- i) nejméně tříleté odborné vzdělávání ve specializované škole ukončené zkouškou, v některých případech doplněné jednoletým nebo dvouletým specializačním vzděláváním ukončeným zkouškou,
- ii) nejméně dvou a půlleté odborné vzdělávání ve specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň šestiměsíční odbornou praxí nebo alespoň šestiměsíční stáží ve schváleném zařízení,
- iii) nejméně dvouleté odborné vzdělávání ve specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň jednoletou odbornou praxí nebo alespoň jednoletou stáží ve schváleném zařízení, nebo
- iv) v případě veterinárního asistenta (“dierenartassistent”) v Nizozemí 3 roky odborného vzdělávání ve specializované škole (typu “MBO”) nebo 3 roky odborného vzdělávání v duálním učňovském systému (“LLW”), v obou případech ukončené zkouškou.

V Rakousku:

- optik specializovaný na kontaktní čočky (“Kontaktlinsenoptiker”),
- pedikér (“Fusspfleger”),
- výrobce pomůcek pro sluchově postižené (“Hörgerätenakustiker”),
- drogist (“Drogist”),

kteřé představují vzdělání a přípravu v celkové délce nejméně 14 let, včetně nejméně 5-ti let strukturovaného odborného vzdělávání rozděleného na alespoň tříletý učňovský výcvik zajištěný z části na pracovišti a z části v zařízení odborného vzdělávání, a období praxe a odborné přípravy ukončené odbornou zkouškou opravňující vykonávat danou činnost a připravovat učně,

- masér (“Masseur”),

kteřý představuje vzdělání a přípravu v celkové délce 14 let, včetně 5-ti let strukturovaného odborného vzdělávání, které se skládá z dvouletého učňovského výcviku, dvouletého období praxe a odborné přípravy a jednoletého odborného kurzu ukončeného odbornou zkouškou opravňující vykonávat danou činnost a připravovat učně,

- učitelka v mateřské škole (“Kindergärtner(in)”),
- vychovatel (“Erzieher”),

kteřé představují vzdělání a přípravu v celkové délce 13 let, včetně 5-ti let odborného vzdělávání ve specializované škole, ukončeného zkouškou.

2. Obory mistra řemesel (“Mester”/“Meister”/“Maitre”)

vzdělání a příprava pro výkon činnosti:

V Dánsku:

- optometrik (“optometrist”),

toto vzdělávání má celkovou délku 14 let, včetně odborného vzdělávání v délce 5 let, rozděleného na 2 a půl roku teoretické přípravy v zařízení odborného vzdělávání a 2 a půl roku praktické přípravy na pracovišti, a je ukončeno uznávanou zkouškou v oboru udělující právo užívat titul “Mester”,

- ortopedický technik (“ortopædimekaniker”),

toto vzdělávání má celkovou délku 12 a půl roku, včetně odborného vzdělávání v délce 3 a půl roku, rozděleného na 6 měsíců teoretické přípravy v zařízení odborného vzdělávání a 3 roky praktické přípravy na pracovišti, a je ukončeno uznávanou zkouškou v oboru udělující právo užívat titul “Mester”,

- ortopedický obuvník (“ortopædiskomager”),

toto vzdělávání má celkovou délku 13 a půl roku, včetně odborného vzdělávání v délce 4 a půl roku, rozděleného na 2 roky teoretické přípravy v zařízení odborného vzdělávání a 2 a půl roku praktické přípravy na pracovišti, a je ukončeno uznávanou zkouškou v oboru udělující právo užívat titul “Mester”.

V Německu:

- oční optik (“Augenoptiker”),
- zubní technik (“Zahntechniker”),
- bandážista (“Bandagist”),
- výrobce pomůcek pro sluchové postižené (“Hörgeräteakustiker”),
- ortopedický technik (“Orthopädiemechaniker”),
- ortopedický obuvník (“Orthopädienschuhmacher”),

V Lucembursku:

- oční optik (“opticien”),
- zubní technik (“mécanicien dentaire”),
- výrobce pomůcek pro sluchově postižené (“audioprothésiste”),
- ortopedický technik/bandážista (“mécanicien orthopédiste/bandagiste”),
- ortopedický obuvník (“orthopédiste-cordonnier”).

Toto vzdělávání má celkovou délku 14 let a zahrnuje nejméně 5 let strukturovaného odborného vzdělávání získaného částečně na pracovišti a částečně v zařízení odborného vzdělávání, a je ukončeno zkouškou, jejíž úspěšné složení je podmínkou pro výkon odborné řemeslné činnosti, ať již jako samostatně výdělečně činná osoba či jako zaměstnanec se srovnatelnou úrovní odpovědnosti.

V Rakousku:

- bandážista (“Bandagist”),
- výrobce korzetů (“Miederwarenerzeuger”),
- oční optik (“Optiker”),
- ortopedický obuvník (“Orthopädienschuhmacher”),
- ortopedický technik (“Orthopädietechniker”),
- zubní technik (“Zahntechniker”),
- zahradník (“Gärtner”),

kteřé představují vzdělání a přípravu v celkové délce nejméně 14 let a zahrnují nejméně 5 let strukturovaného odborného vzdělávání, rozděleného na tříletý učňovský výcvik, zajišťovaný z části na pracovišti a z části v zařízení odborného vzdělávání, a období praxe a odborné přípravy trvající 2 roky, ukončené mistrovskou zkouškou opravňující vykonávat danou činnost, připravovat učně a používat titul “Meister”,

vzdělání a příprava pro výkon činností v oblasti zemědělství a lesnictví, jmenovitě:

- mistr v zemědělství (“Meister in der Landwirtschaft”),
- mistr ve venkovském domácím hospodářství (“Meister in der ländischen Hauswirtschaft”),
- mistr v zahradnictví (“Meister im Gartenbau”),
- mistr v zelinářství (“Meister im Felgemüsebau”),
- mistr v ovocnářství a ve zpracování ovoce (“Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”),
- mistr ve vinařství a ve vinařských technikách (“Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”),
- mistr v mlékárenství (“Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft”),
- mistr v chovu koní (“Meister in der Pferdewirtschaft”),
- mistr v rybářství (“Meister in der Fischereiwirtschaft”),
- mistr v chovu drůbeže (“Meister in der Geflügelwirtschaft”),
- mistr ve včelařství (“Meister in der Bienenwirtschaft”),
- mistr v lesnictví (“Meister in der Forstwirtschaft”),
- mistr v pěstování lesních stromů (“Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft”),
- mistr v zemědělských skladech (“Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”),

kteé představují vzdělání a přípravu v celkové délce nejméně 15 let a zahrnují nejméně 6 let strukturovaného odborného vzdělávání, rozděleného na tříletý učňovský výcvik zajišťovaný z části na pracovišti a z části v zařízení odborného vzdělávání a tříletou praxi, ukončené mistrovskou zkouškou v oboru, která opravňuje připravovat učně a užívat titul “Meister”.

3. Oblast námořnictví

a) námořní plavba

Vzdělání a příprava pro výkon činností:

V Dánsku:

- kapitán lodě (“skibsfører”),
- první důstojník (“overstyrmand”),
- kormidelník, palubní důstojník (“enestyrmand, vagthavende styrmand”),
- lodní strojník (“maskinchef”),
- první strojný důstojník (“1. maskinmester”),

- první strojní důstojník/palubní strojní důstojník (“1. maskinmester/vagthavende maskinmester”),

V Německu:

- kapitán lodi velké pobřežní plavby (“Kapitän AM”),
- kapitán lodi pobřežní plavby (“Kapitän AK”),
- palubní důstojník lodi velké pobřežní plavby (“Nautischer Schiffsoffizier AMW”),
- první strojní důstojník třídy C (“Schiffsbetriebstechniker CT – Leiter von Maschinenanlagen”),
- lodní mechanik třídy C (“Schiffsmaschinist CMa – Leiter von Maschinenanlagen”),
- strojní důstojník třídy C (“Schiffsbetriebstechniker CTW”),
- lodní mechanik třídy C – jediný strojní důstojník (“Schiffsmaschinist CMaW – Alleinoffizier”),

V Itálii:

- palubní důstojník (“ufficiale de coperta”),
- strojní důstojník (“ufficiale di macchina”),

V Nizozemí:

- první palubní důstojník (loď pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou přípravou) (“stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)”),
- diplomovaný strojník (“diploma motordrijver”),
- úředník VTS (“VTS-functionaris”),

která představují vzdělání a přípravu:

- v Dánsku 9 let základního vzdělání následovaného kurzem základní odborné přípravy a/nebo službou na moři trvající 17 až 36 měsíců doplněnou:
 - i) u palubního důstojníka jednoletým specializovaným odborným vzděláváním,
 - ii) u ostatních tříletým specializovaným odborným vzděláváním,
- v Německu o celkové délce 14 až 18 let, zahrnující tříletý kurz základního odborného vzdělávání a jednoletou službu na moři následovanou jedním nebo dvěma roky specializovaného odborného vzdělávání doplněného popřípadě dvouletou odbornou praxí v navigaci,
- v Itálii o celkové délce 13 let, z toho alespoň 5 let odborného vzdělávání ukončeného zkouškou a popřípadě doplněného stáží,
- v Nizozemí:

- i) pro prvního palubního důstojníka (lod' pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou odbornou přípravou) ("sturman kleine handelsvaart (met aanvulling)") a diplomovaného strojníka ("diploma motordrijver") vzdělávání v délce 14 let, z nichž alespoň 2 roky probíhají ve specializovaném zařízení odborného vzdělávání, doplněného dvanáctiměsíční stáží,
- ii) pro úředníka VTS ("VTS-functionaris") vzdělávání o celkové délce nejméně 15 let, zahrnující alespoň tříleté vyšší odborné vzdělání ("HBO") nebo střední odborné vzdělání ("MBO"), doplněné národními nebo regionálními specializačními kurzy, představujícími teoretickou odbornou přípravu, každý v délce nejméně 12 týdnů, a ukončenými zkouškou,

a které jsou uznány podle Mezinárodní úmluvy STCW²) (Mezinárodní úmluva o normách odborné přípravy, certifikace a strážní služby námořníků, 1978).

b) Námořní rybolov

Vzdělání a příprava pro výkon činností:

V Německu:

- kapitán, hlubinný rybolov ("Kapitän BG/Fischerei"),
- kapitán, pobřežní rybolov ("Kapitän BK/Fischerei"),
- palubní důstojník lodi určené pro hlubinný rybolov ("Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei"),
- palubní důstojník lodi určené pro pobřežní rybolov ("Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei"),

V Nizozemí:

- první důstojník/strojník V ("stuurman werkuigkundige V"),
- strojník IV rybářské lodi ("werkuigkundige IV visvaart"),
- první důstojník IV rybářské lodi ("stuurman IV visvaart"),
- první důstojník/strojník VI ("stuurman werkuigkundige VI"),

která představují vzdělání a přípravu:

- v Německu o celkové délce 14 až 18 let, včetně tříletého kurzu základní odborné přípravy a jednoleté služby na moři následované jedním nebo dvěma roky specializované odborné přípravy doplněné popřípadě dvouletou odbornou praxí v navigaci,
- v Nizozemí zahrnující 13 až 15 let vzdělávání, z nich alespoň 2 roky probíhají ve specializovaných odborných školách, doplněné dvanáctiměsíční odbornou praxí,

²) International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978.

a je uznané Úmluvou z Torremolinos³⁾ (Mezinárodní úmluva o bezpečnosti rybářských plavidel z roku 1977).

4. Technická oblast

Vzdělání a příprava pro výkon činností:

V Itálii:

- geodet (“geometra”),
- zemědělský technik (“perito agrario”),

kteřá představují střední technické vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, které zahrnuje 8 let povinné školní docházky a 5 let středoškolského vzdělávání zahrnujícího tříleté odborné vzdělávání, ukončené zkouškou (technický Baccalaureat), a doplněné:

- i) u geodetů, nejméně dvouletou stáží v odborném provozu nebo pětiletou odbornou praxí,
- ii) u zemědělských techniků absolvováním nejméně dvouleté stáže, ukončené státní zkouškou.

V Nizozemí:

- soudní vykonavatel (“gerechtsdeurwaarder”),
- výrobce zubních protéz (“tandprotheticus”),

kteřé představuje studium a odbornou přípravu:

- i) u soudního vykonavatele (“gerechtsdeurwaarder”) o celkové délce 19 let, které zahrnují 8 let povinné školní docházky, 8 let středoškolského vzdělávání včetně 4 let technického vzdělávání, ukončené státní zkouškou a doplněné tříletou teoretickou a praktickou odbornou přípravou,
- ii) v případě výrobce zubních protéz (“tandprotheticus”) o celkové délce alespoň 15 let denního vzdělání a 3 let externí odborné přípravy, které zahrnují 8 let základního vzdělání, 4 roky středního všeobecného vzdělání, tříletou teoretickou a praktickou přípravu v oboru zubní technik, a 3 roky externí odborné přípravy v oboru výrobce zubních protéz, ukončené zkouškou.

V Rakousku:

- lesník (“Förster”),
- technický poradce (“Technisches Büro”),
- pronajímatel pracovní síly (“Überlassung von Arbeitskräften – Arbeitsleihe”),
- zprostředkovatel práce (“Arbeitsvermittlung”),
- investiční poradce (“Vermögensberater”),

³⁾ 1977 International Convention for the Safety of Fishing Vessels.

- soukromý detektiv (“Berufsdetektiv”),
- strážný (“Bewachungsgewerbe”),
- obchodník s nemovitostmi (“Immobilienmakler”),
- vedoucí realitní kanceláře (Immobilienverwalter”),
- pracovník reklamní agentury (“Werbeagentur”),
- organizátor stavby (“Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”),
- likvidátor dluhů (“Inkassoinstitut”),

představují vzdělání a přípravu v celkové délce nejméně 15 let, které zahrnují 8 let povinné školní docházky, následované alespoň 5-ti lety technického nebo obchodního středoškolského vzdělání zakončeného technickou nebo obchodní maturitní zkouškou a doplněného nejméně dvěma lety vzdělávání na pracovišti ukončenými odbornou zkouškou,

- pojišťovací poradce (“Berater in Versicherungsangelegenheiten”),

který představuje vzdělání a přípravu v celkové délce 15 let, včetně 6-ti let strukturovaného odborného vzdělávání, rozděleného na tříletý učňovský výcvik a tříleté období praxe a odborné přípravy, ukončené zkouškou,

- stavební mistr pro plánování a technické výpočty (“Planender Baumeister”),
- stavební mistr pro plánování a technické výpočty pro stavby ze dřeva (“Planender Zimmermeister”),

které představují vzdělání a přípravu v celkové délce nejméně 18 let, včetně nejméně 9-ti let odborného vzdělávání rozděleného na 4 roky středoškolského technického studia a 5 let praxe a odborné přípravy ukončené odbornou zkouškou, která opravňuje vykonávat danou činnost a připravovat učně, jestliže je absolvování této odborné přípravy spojeno s právem plánovat stavby, provádět technické výpočty a stavební dozor (“privilegium Marie Terezie”).

5. Vzdělávání ve Spojeném království schválené jako Národní profesní kvalifikace nebo Skotské profesní kvalifikace

Vzdělání a příprava pro výkon činností:

- důlní elektroinženýr (“Mine electrical engineer”),
- důlní inženýr (“Mine mechanical engineer”),
- zubní lékař (“Dental therapist”),
- zubní asistent (“Dental hygienist”),
- oční optik (“Dispensing optician”),
- správce dolu (“Mine deputy”),
- konkursní správce (“Insolvency practitioner”),
- notář oprávněný k převodu nemovitostí (“Licensed conveyancer”),

- první důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení (“First mate – Freight/Passenger ships – unrestricted”),
- druhý důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení (“Second mate – Freight/Passenger ships – unrestricted”),
- třetí důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení (“Third mate – Freight/Passenger ships – unrestricted”),
- palubní důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení (“Deck officer – Freight/Passenger ships – unrestricted”),
- strojní důstojník na nákladní/osobní lodi – neomezená oblast obchodování (“Engineer officer – Freight/Passenger ships – unlimited trading area”),
- odborně způsobilá osoba pro řízení nakládání s odpady (“certified technically competent person in waste management”),

které vedou k získání kvalifikací schválených jako Národní profesní kvalifikace (“National Vocational Qualifications”) nebo ve Skotsku schválených jako Skotské profesní kvalifikace (“Scottish Vocational Qualifications”), a odpovídají úrovním 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království (“National Framework of Vocational Qualifications”).

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

- úroveň 3: způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je vyžadován dozor nebo rada ostatních,
- úroveň 4: způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.

**Činnosti související s kategoriemi odborné praxe (§ 19)
(Část první přílohy A směrnice 1999/42/ES)**

Seznam č. 1

Hlavní skupiny zahrnuté směrnicí 64/427/EHS, v platném znění směrnice 69/77/EHS, a
směrnicemi 68/366/EHS, 75/368/EHS a 75/369/EHS

1 Směrnice 64/427/EHS (směrnice o liberalizaci: 64/429/EHS)

Nomenklatura NICE (odpovídá hlavním skupinám 23-40 ISIC)

Hlavní skupina 23	Výroba textilií
232	Výroba a zpracování textilních materiálů na vlnářských strojích
233	Výroba a zpracování textilních materiálů na bavlnářských strojích
234	Výroba a zpracování textilních materiálů na hedvábnických strojích
235	Výroba a zpracování textilních materiálů pomocí strojů na len a konopí
236	Jiná textilní vlákna (juta, pevná vlákna atd.), provaznické zboží
237	Výroba pleteného a háčkovaného zboží
238	Konečná úprava textilií
239	Jiná textilní odvětví
Hlavní skupina 24	Výroba obuvi, oděvů a lůžkovin
241	Strojní výroba obuvi (kromě gumové a dřevěné)
242	Ruční výroba a opravy obuvi
243	Výroba oděvů (kromě kožíchů)
244	Výroba matrací a lůžkovin
245	Odvětví kůže a kožešin
Hlavní skupina 25	Výroba dřeva a korku, kromě výroby nábytku
251	Řezání a průmyslová příprava dřeva
252	Výroba polotovarů ze dřeva
253	Sériová výroba dřevěných stavebních prvků včetně podlah
254	Výroba dřevěných obalů
255	Výroba ostatních dřevěných výrobků (kromě nábytku)
259	Výroba předmětů ze slámy, korku, košíkářského zboží, proutěného pletiva, výroba kartáčů
Hlavní skupina 26	
260	Výroba dřevěného nábytku
Hlavní skupina 27	Výroba papíru a papírových produktů
271	Výroba buničiny, papíru a kartónu
272	Zpracování papíru a kartónu a výroba předmětů z buničiny
Hlavní skupina 28	
280	Tisk, vydavatelství a související činnosti
Hlavní skupina 29	Kožedělný průmysl
291	Koželužny a úpravny usní
292	Výroba koženého a obdobného zboží
ex Hlavní skupina 30	Výroba gumových a plastových výrobků, umělých vláken a škrobových výrobků
301	Zpracování gumy a azbestu
302	Zpracování plastických hmot
303	Výroba umělých vláken
ex Hlavní skupina 31	Chemický průmysl

311	Výroba základních chemických látek a jejich další zpracování
312	Specializovaná výroba chemických výrobků s hlavním určením pro průmyslové a zemědělské účely (včetně výroby rostlinných nebo živočišných tuků a olejů pro průmyslové využití spadajících do skupiny 312 ISIC)
313	Specializovaná výroba chemických výrobků s hlavním určením pro domácí spotřebu nebo kancelářské použití (kromě výroby zdravotnických a farmaceutických výrobků (ex skupina 319 ISIC))
Hlavní skupina 32	
320	Ropný průmysl
Hlavní skupina 33	Výroba nekovových výrobků z nerostných hmot
331	Výroba stavebních výrobků z pálené hlíny
332	Výroba skla a skleněných předmětů
333	Výroba keramických předmětů, porcelánu a keramiky a žárovzodorného zboží
334	Výroba cementu, vápna a sádry
335	Výroba stavebních výrobků z betonu, cementu a sádry
339	Zpracování kamene a výroba jiných nekovových výrobků z nerostných hmot
Hlavní skupina 34	Výroba a primární zpracování železných a neželezných kovů
341	Železářský průmysl (definovaný ve smlouvě o založení Evropského společenství uhlí a oceli, včetně hutnických integrovaných koksoven)
342	Výroba ocelových trubek
343	Tažení drátů, tažení za studena, válcování pásové oceli, tváření za studena
344	Výroba a primární zpracování neželezných kovů
345	Slévárny železných a neželezných kovů
Hlavní skupina 35	Výroba kovových výrobků (kromě strojů a dopravních zařízení)
351	Kování, těžké lisování, zápustkové kování
352	Sekundární zpracování a povrchová úprava kovů
353	Kovové konstrukce
354	Výroba parních kotlů, nádrží a dalších průmyslových dutých výrobků
355	Výroba nástrojů a nářadí a hotových kovových výrobků (kromě elektrických zařízení)
359	Pomocné strojírenské činnosti
Hlavní skupina 36	Výroba neelektrických strojů
361	Výroba zemědělských strojů a traktorů
362	Výroba kancelářských strojů
363	Výroba obráběcích strojů pro zpracování kovů, nářadí a nástrojů pro stroje
364	Výroba strojů pro textilní průmysl a jejich doplňků, výroba šicích strojů
365	Výroba strojů a zařízení pro potravinářský průmysl a pro chemický průmysl a související odvětví
366	Výroba strojů a zařízení pro doly, slévárny oceli a litiny, pro stavebnictví; výroba mechanického manipulačního zařízení
367	Výroba manipulačního vybavení
368	Výroba strojů pro jiné konkrétní průmyslové účely
369	Výroba jiných neelektrických strojů a přístrojů
Hlavní skupina 37	Elektrotechnika
371	Výroba elektrických vodičů a kabelů
372	Výroba motorů, generátorů, transformátorů, rozvaděčů a obdobného vybavení pro dodávku elektrické energie
373	Výroba elektrického zařízení pro přímé obchodní využití
374	Výroba telekomunikačního vybavení, elektroměrů, jiných měřicích přístrojů a elektrického zdravotnického vybavení
375	Výroba elektronického zařízení, rozhlasových a televizních přijímačů a elektroakustického zařízení
376	Výroba elektrických přístrojů pro domácnosti
377	Výroba svítidel a osvětlovací techniky
378	Výroba baterií a akumulátorů

379	Opravy, montáž a odborná technická instalace (instalace elektrického zařízení)
ex Hlavní skupina 38	Výroba dopravního zařízení
383	Výroba motorových vozidel a jejich částí
384	Opravy motorových vozidel, motocyklů a jízdních kol
385	Výroba motocyklů, jízdních kol a jejich částí
389	Výroba dopravního zařízení jinde nezařazeného
Hlavní skupina 39	Různá výrobní odvětví
391	Výroba přesných přístrojů a měřicích a kontrolních nástrojů
392	Výroba zdravotnickochirurgických nástrojů a vybavení a ortopedických přístrojů (kromě ortopedické obuvi)
393	Výroba fotografických a optických zařízení
394	Výroba a oprava hodinek a hodin
395	Výroba zlatnických a šperkařských předmětů
396	Výroba a opravy hudebních nástrojů
397	Výroba her, hraček a sportovního zboží
399	Ostatní výrobní odvětví
Hlavní skupina 40	Stavebnictví
400	Stavebnictví (nespecializované); demolice
401	Výstavba budov (obytných nebo jiných)
402	Stavebnictví; stavby silnic, mostů, železnic atd.
403	Instalační práce
404	Dekorační a dokončovací práce
2	
<i>Směrnice 68/366/EHS</i>	
<i>(směrnice o liberalizaci 68/365/EHS)</i>	
<i>Nomenklatura NICE</i>	
Hlavní skupina 20 A	200 Výroba živočišných a rostlinných tuků a olejů
20 B	Potravinářský průmysl (kromě výroby nápojů)
201	Porážení, zpracování a konzervování masa
202	Mléko a mléčné produkty
203	Konzervování a nakládání ovoce a zeleniny
204	Konzervování ryb a dalších mořských produktů
205	Výroba mlýnských výrobků
206	Výroba pekárenských výrobků, včetně sucharů a sušenek
207	Cukrovarnictví
208	Výroba kaka, čokolády a cukrovinek
209	Výroba různých potravinářských výrobků
Hlavní skupina 21	Výroba nápojů
211	Výroba ethylalkoholu kvašením, výroba droždí a lihovin
212	Výroba vína a obdobných nesladových alkoholických nápojů
213	Pivovarnictví a sladovnictví
214	Výroba nealkoholických nápojů a vody syčené oxidem uhličitým
ex 30	Výroba gumových výrobků, plastových materiálů, umělých nebo syntetických vláken a škrobových produktů
304	Výroba škrobových produktů
3	
<i>Směrnice 75/368/EHS (činnosti uvedené v čl. 5 odst. 1)</i>	
<i>Nomenklatura ISIC</i>	
ex 04	Rybolov
043	Rybolov ve vnitrozemských vodách
ex 38	Výroba dopravního zařízení
381	Stavby a opravy lodí

382	Výroba železničního vybavení
386	Výroba letadel (včetně kosmického vybavení)
ex 71	Činnosti spojené s dopravou a činnosti jiné než doprava, které spadají do těchto skupin:
ex 711	
ex 712	Služby poskytované ve spacích a jídelních vozech; údržba železničního vozového parku v opravnách; úklid vagónů
ex 713	Údržba vozového parku pro městskou, příměstskou a meziměstskou osobní dopravu
ex 714	Údržba vozového parku pro silniční osobní dopravu (jako jsou motorová vozidla, autobusy, taxi)
ex 716	Provoz a údržba vybavení souvisejícího se silniční dopravou (jako jsou silnice, tunely a silniční mosty, kde se platí mýtné, silniční sklady zboží, parkoviště, autobusová a tramvajová depa)
73	Činnosti spojené s vnitrostátní vodní dopravou (jako je provoz a údržba splavných toků, přístavů a jiných zařízení pro vnitrostátní vodní dopravu; remorkážní a pilotážní služby v přístavech, balisáž, nakládání a vykládání lodí a jiné obdobné činnosti, jako je zachraňování plavidel, vlečení a provozování úschovny loděk)
73	Komunikace: poštovní služby a telekomunikace
ex 85	Osobní služby
854	
ex 856	
ex 859	

4

Směrnice 75/369/EHS (článek 6: pokud je činnost považována za průmyslovou nebo řemeslnou)

Nomenklatura ISIC

Ambulantní výkon těchto činností:

- a) koupě a prodej zboží ambulantními prodejci nebo podomními obchodníky (ex skupina 612 ISIC); na krytých tržištích mimo stálá prodejní zařízení a na otevřených tržištích;
- b) činnosti, pro které platí již přijatá přechodná opatření, která výslovně vylučují nebo neuvádějí jejich ambulantní výkon.

Seznam č. 2

Směrnice 82/470/EHS (čl. 6 odst. 3)

Skupiny 718 a 720 nomenklatury ISIC

Činnosti zahrnují zejména:

- organizování, nabídku k prodeji a prodej, paušálně nebo za provizi, jednotlivých nebo hromadných položek (doprava, ubytování, strava, výlety atd.) cesty nebo pobyt, nezávisle na důvodu cestování (čl. 2 bod B písm. a).

Seznam č. 3

Směrnice 82/489/EHS

- ex 855 Kadeřnictví (kromě pedikérských služeb a odborných škol pro pracovníky salónů krásy a kadeřníky)

Seznam č. 4

Směrnice 82/470/EHS (článek 6 odst. 1)

Skupiny 718 a 720 nomenklatury ISIC:

Činnosti zahrnují zejména:

- jednání jako zprostředkovatel mezi provozovateli různých druhů dopravy a osobami, které odbavují nebo nechávají odbavovat zboží, jakož i provozování souvisejících činností:
 - aa) uzavíráním smluv s provozovateli dopravy na účet příkazce;
 - bb) výběrem druhu dopravy, podniku a trasy považovaných za nejvýhodnější pro příkazce;
 - cc) přípravou technických hledisek dopravy (např. balení nezbytné pro dopravu); prováděním různých vedlejších operací v dopravě (např. zajištěním ledu pro chladicí vozy);
 - dd) vyplněním formalit spojených s dopravou, jako je vystavení nákladních listů; sběrem a výdejem zásilek;
 - ee) koordinací různých fází dopravy, zajištěním průjezdu, dosílky, překládky a jiných dokončovacích operací;
 - ff) sjednáváním dopravného pro dopravce a možností dopravy pro osoby, které zboží odbavují nebo nechávají odbavovat;
 - odhad dopravních nákladů a kontrola vyúčtování;
 - výkon některých trvalých nebo příležitostných úkonů jménem a na účet majitele lodi nebo námořního dopravce (s přístavními orgány, provozovateli lodí atd.)
- (Činnosti podle čl. 2 bod A písm. a), b) nebo d)).

Seznam č. 5

Směrnice 64/222/EHS a 70/523/EHS

a) Viz čl. 4 odst. 5 písm. a) této směrnice

Směrnice 64/222/EHS (Směrnice o liberalizaci 64/223/EHS a 64/224/EHS)

1. činnosti osob samostatně výdělečně činných ve velkoobchodě, kromě velkoobchodu se zdravotnickými a farmaceutickými výrobky, s toxickými výrobky a patogeny a s uhlím (ex skupina 611)
2. profesní činnosti zprostředkovatele, který je pověřen jednou nebo několika osobami pro sjednávání nebo uzavírání obchodních transakcí jménem a na účet těchto osob;
3. profesní činnosti zprostředkovatele, který, aniž by byl trvale pověřen, spojí osoby, které chtějí uzavřít smlouvu přímo, dohodne jejich obchodní transakci nebo pomáhá při jejich uzavírání;
4. profesní činnosti zprostředkovatele, který uzavírá obchodní transakce svým jménem na účet jiného;
5. profesní činnosti zprostředkovatele, který provozuje na účet jiného velkoobchodní aukční prodej na účet jiného;
6. profesní činnosti zprostředkovatele, který jde ode dveří ke dveřím a shání zakázky;
7. profesionální poskytování služeb zprostředkovatelem, který je zaměstnancem jednoho nebo několika obchodních, průmyslových nebo řemeslných podniků.

b) Viz čl. 4 odst. 5 písm. b) této směrnice

Směrnice 70/523/EHS

Samostatně výdělečné činnosti v oblasti velkoobchodu uhlím a zprostředkovatelské činnosti v obchodu uhlím (ex skupina 6112 nomenklatury ISIC)

Seznam č. 6

Směrnice 68/364/EHS, 68/368/EHS, 75/368/EHS, 75/369/EHS, 82/470/EHS

1 Směrnice 68/364/EHS (Směrnice o liberalizaci 68/363/EHS)

ex skupina 612 ISIC Maloobchod

Vyloučené činnosti:

012	Pronájem zemědělských strojů
640	Činnosti v oblasti nemovitostí, pronájem
713	Pronájem automobilů, vozů a koní
718	Pronájem železničních vozů a vagónů
839	Pronájem strojů pro obchody
841	Rezervace vstupenek v kinech a pronájem kinematografických filmů
842	Rezervace vstupenek v divadlech a pronájem divadelního vybavení
843	Pronájem lodí, jízdních kol, automatů na mince
853	Pronájem zařízených pokojů
854	Pronájem vypraného prádla

859

Pronájem ošacení

*2 Směrnice 68/368/EHS (Směrnice o liberalizaci 68/367/EHS)**Nomenklatura ISIC*

ex hlavní skupina ISIC 85:

1. Restaurace a prodej nápojů (skupina 852 ISIC)
2. Hotely a obdobná zařízení, kempy (skupina 853 ISIC)

3 Směrnice 75/368/EHS (článek 7)

Veškeré činnosti uvedené v příloze směrnice 75/368/EHS, kromě činností uvedených v článku 5 zmíněné směrnice (seznam I bod 3 této přílohy).

Nomenklatura ISIC

ex 6	Banky a jiné peněžní ústavy
ex 620	Společnosti pro nákup a prodej patentů a licenční společnosti
ex 71	Doprava
ex 713	Silniční osobní doprava, kromě dopravy motorovými vozidly
ex 719	Potrubní doprava tekutých uhlovodíků a jiných tekutých chemických produktů
ex 82	Veřejně prospěšné služby
ex 827	Činnost knihoven, muzeí, botanických a zoologických zahrad
ex 84	Rekreační služby
ex 843	Rekreační služby jinde neuvedené: – sportovní činnosti (sportovní hřiště, organizace sportovních akcí atd.), s výjimkou činností sportovních instruktorů – oddechové činnosti (dostihové stáje, sportoviště, dostihová závodiště atd.) – ostatní rekreační činnosti (cirkusy, zábavní parky a jiné druhy zábavy)
ex 85	Osobní služby
ex 851	Domácí služby
ex 855	Salóny krásy a služby manikérů, kromě služeb pedikérů a odborných škol pro pracovníky salónů krásy a kadeřníky
ex 859	Osobní služby jinde neuvedené, kromě činností sportovních a para-lékařských masérů a horských průvodců, rozdělené takto – dezinfekce a boj proti škodlivým živočichům – pronájem ošacení a úschova předmětů – sňatkové kanceláře a obdobné služby – astrologie, věšteství apod. – hygienické služby a související činnosti – pohřebnictví a údržba hřbitovů – průvodci a tlumočníci

4 Směrnice 75/369/EHS (článek 5)

Ambulantní výkon těchto činností:

- a) koupě a prodej zboží
 - ambulantními prodejci nebo podomními obchodníky (ex skupina 612 ISIC);
 - na krytých tržištích mimo stálá prodejní zařízení a na otevřených tržištích;
- b) činnosti, pro které platí již přijatá přechodná opatření, která výslovně vylučují nebo neuvádějí jejich ambulantní výkon.

5 Směrnice 82/470/EHS (článek 6 odst. 2)

(Činnosti uvedené v čl. 2 bodu A písm. c) a e), bodu B písm. b), bodu C a bodu D)

Tyto činnosti zahrnují zejména:

- pronájem železničních vozů nebo vagónů pro přepravu osob nebo zboží;
- jednání jako zprostředkovatel při nákupu, prodeji, nebo pronájmu lodí;
- přípravu, sjednávání a uzavírání smluv pro přepravu vystěhovalců;
- přijímání všech předmětů a zboží do úschovy na účet ukladatele, v celním režimu či mimo něj, ve skladech, obecných skladištích, skladech nábytku, chladírnách, silech atd.
- vystavování dokladů zastupujících uložený předmět nebo zboží;

- zajištění ohrad, krmiva a výběhů pro dobytek dočasně umístěný před prodejem nebo během průjezdu na trh nebo z trhu;
- provádění kontroly nebo technického posouzení motorových vozidel;
- měření, vážení a kalibrování zboží.

**Regulované vzdělání zmíněné v § 8 odst. 2
(Příloha D směrnice 92/51/EHS)**

Ve Spojeném království:

Regulované vzdělání vedoucí k získání kvalifikací schválených Národní radou pro profesní kvalifikace ("National Council for Vocational Qualifications") nebo ve Skotsku schválené jako Skotské profesní kvalifikace ("Scottish Vocational Qualifications"), na úrovni 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království ("National Framework of Vocational Qualifications").

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

- úroveň 3: způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je vyžadován dozor nebo rada ostatních,
- úroveň 4: způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.

V Německu:

Následující regulovaná vzdělání:

- regulované vzdělání pro výkon činností technického asistenta ("technische(r) Assistent(in)"), obchodního asistenta ("kaufmännische(r) Assistent(in)"), sociálních povolání ("soziale Berufe") a činností diplomovaných instruktorů dýchání a správné výslovnosti ("staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)") v celkové délce nejméně 13 let, které vyžaduje úspěšné absolvování středoškolského vzdělání ("mittlerer Bildungsabschluss"), a zahrnuje:
 - i) nejméně 3 roky⁴⁾ odborného vzdělávání na specializované škole ("Fachschule") ukončené zkouškou a popřípadě doplněné jednoletým nebo dvouletým specializovaným vzděláváním ukončeným zkouškou,
 - ii) nebo nejméně 2 a půl roku odborného vzdělávání na specializované škole ("Fachschule") ukončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně 6 měsíců nebo stáží ve schváleném zařízení v délce nejméně 6 měsíců, nebo
 - iii) nejméně 2 roky odborného vzdělávání na specializované škole ("Fachschule") ukončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně 1 roku nebo nejméně jednoletou stáží ve schváleném zařízení,
- regulované vzdělání pro výkon činností diplomovaného ("staatlich geprüft") technika ("Techniker(in)"), ekonoma ("Betriebswirt(in)"), návrháře ("Gestalter(in)"), pomocníka v rodině ("Familienpfleger(in)") v celkové

⁴⁾ Minimální délka může být kratší než 3 roky pokud dotyčná osoba má vzdělání požadované pro přijetí na vysokou školu ("Abitur") (13 let předchozího vzdělání), nebo vzdělání požadované pro přijetí na "Fachhochschule" ("Fachhochschulreife") (12 let předchozího vzdělání).

délce nejméně 16 let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení povinné školní docházky nebo rovnocenného vzdělání (v délce nejméně 9 let) a úspěšné ukončení vzdělávání na odborné škole ("Berufsschule") v délce nejméně 3 roky, a které po ukončení alespoň 2 let odborné praxe zahrnuje denní vzdělání a přípravu v délce alespoň 2 let nebo externí vzdělání a přípravu odpovídající délky,

- regulované vzdělání a další regulované vzdělávání při výkonu činnosti o celkové délce nejméně 15 let, kde je obecným předpokladem úspěšné ukončení povinné školní docházky (v délce nejméně 9 let) a odborného vzdělávání (obvykle tříleté), a zpravidla zahrnuje alespoň 2 roky odborné praxe (ve většině případů 3 roky) a zkoušku v rámci dalšího vzdělávání při výkonu činnosti, přičemž příprava na ni je obecně zajištěna ve formě zvláštního vzdělávacího kurzu, který buď probíhá souběžně s odbornou praxí (nejméně 1 000 hodin), nebo má formu denního vzdělávání (po dobu nejméně 1 roku).

Německé orgány zasílají seznam vzdělávacích programů, na které se vztahuje tato příloha, Komisi ES a ostatním členským státům.

V Nizozemí:

- regulované vzdělávání v celkové délce nejméně 15 let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení osmiletého základního vzdělání a buď čtyřletého středního všeobecného vzdělání ("MAVO"), přípravného odborného vzdělání ("VBO") nebo středního všeobecného vzdělání vyššího stupně, a doplněné 3 nebo 4 roky vzdělávání v zařízení pro odborné vzdělávání středního stupně ("MBO") ukončené zkouškou,
- regulované vzdělávání v celkové délce nejméně 16 let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení osmiletého základního vzdělání a alespoň čtyřletého přípravného odborného vzdělání ("VBO") nebo středního všeobecného vzdělání vyššího stupně, a doplněné alespoň 4 lety odborného vzdělávání v učňovském systému, které zahrnuje každý týden alespoň 1 den teoretického vyučování ve škole a zbytek týdne praktickou přípravu v zařízení praktického vzdělávání nebo v rámci odborné praxe, které je ukončené zkouškou na středoškolské nebo terciální úrovni.

Nizozemské orgány zasílají seznam vzdělávacích programů, na které se vztahuje tato příloha, Komisi ES a ostatním členským státům.

V Rakousku:

- Vzdělávání na vyšších odborných školách ("Berufsbildende Höhere Schulen") a vyšších vzdělávacích zařízeních pro zemědělství a lesnictví ("Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten"), včetně zvláštních forem ("einschliesslich der Sonderformen"), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

Uvedené vzdělávací programy mají celkovou délku nejméně 13 let a zahrnují 5 let odborného vzdělávání, ukončeného závěrečnou zkouškou, jejíž absolvování je důkazem odborné způsobilosti.

- Vzdělávání na mistrovských školách ("Meisterschulen"), v mistrovských třídách ("Meisterklassen"), podnikových mistrovských školách

(“Werkemeisterschulen”) nebo školách stavebních řemesel (“Bauhandwerkeschulen”), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

Uvedené vzdělávací programy mají celkovou délku nejméně 13 let a zahrnují 9 let povinné školní docházky a poté buď nejméně 3 roky odborného vzdělávání na specializované škole, nebo nejméně 3 roky odborného vzdělávání současně v rámci odborné praxe a na odborné škole (“Berufsschule”), ukončené v obou případech zkouškou a doplněné úspěšně zakončeným alespoň jednoletým vzděláním na mistrovské škole (“Meisterschule”), v mistrovských třídách (“Meisterklassen”), v podnikové mistrovské škole (“Werkemeisterschule”) nebo na škole stavebních řemesel (“Bauhandwerkeschule”). Ve většině případů je celková délka vzdělání a přípravy nejméně 15 let a zahrnuje i období odborné praxe, která buď předchází vzdělávání v uvedených zařízeních nebo je vykonávána současně s externím vzděláváním (alespoň 960 hodin).

Rakouské orgány zasílají seznam vzdělávacích programů, na které se vztahuje tato příloha, Komisi ES a ostatním členským státům.

Příloha č. 4 k zákonu č. 18/2004 Sb.

**Regulované činnosti, které vylučují možnost
volby adaptačního období a rozdílové zkoušky (§ 12 odst. 4)**

Činnosti vykonávané v rámci výkonu povolání	Právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti	Kompenzační opatření
Patentový zástupce	zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška
Auditor	zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění zákona 209/2002 Sb.	rozdílová zkouška
Restaurování kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška nebo adaptační období
Provádění archeologických výzkumů	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška

19

ZÁKON

ze dne 10. prosince 2003,

kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o investičních pobídkách

Čl. I

Zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění zákona č. 453/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „za účelem podpory hospodářského rozvoje a vytváření pracovních míst na území České republiky“.

2. V § 1 odst. 2 písm. d) se za slovo „rekvalifikace“ vkládají slova „nebo školení“.

3. V § 2 odst. 2 písmena a) a b) znějí:

„a) zavedení nové výroby, rozšíření stávající výroby, či její modernizace za účelem podstatné změny výrobku nebo výrobního procesu,

b) vynaložení prostředků do oborů zpracovatelského průmyslu za podmínky, že část výrobní linky je součástí strojního zařízení stanoveného nařízením vlády a že pořizovací cena této části výrobní linky činí nejméně 50 % celkové pořizovací ceny výrobní linky; za zpracovatelský průmysl se nepovažuje dobývání nerostných surovin, výroba a rozvod elektřiny, plynu a vody, stavebnictví, opravy motorových vozidel, obchod a ostatní služby, doprava a zemědělství,“.

4. V § 2 odst. 2 písm. e) se částka „350 000 000 Kč“ nahrazuje částkou „200 000 000 Kč“ a částka „145 000 000 Kč“ se nahrazuje částkou „100 000 000 Kč“.

5. V § 2 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud ze záměru získat investiční pobídky vyplývá, že celá investiční akce by měla být realizována ve správním obvodu obce s pověřeným obecním úřadem nebo ve správních obvodech obcí s pověřeným obecním úřadem v okrese nebo v okresech, kde je v době předložení záměru míra nezaměstnanosti nejméně o 25 % vyšší než průměrná míra nezaměstnanosti v České republice, uvedená ve statistických úda-

jích Ministerstva práce a sociálních věcí za uplynulá dvě pololetí, ministerstvo sníží částku uvedenou v odstavci 2 písm. e) na částku 150 000 000 Kč; polovina této částky musí být kryta vlastním kapitálem právnické osoby nebo vlastními prostředky fyzické osoby. Za splnění této podmínky se nepovažuje vynaložení investičních prostředků ze zisku dosaženého z investiční akce posuzované pro účely poskytnutí veřejné podpory.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

6. Poznámka pod čarou č. 6), včetně odkazů na tuto poznámku pod čarou, se zrušuje.

7. V § 3 odst. 2 písm. a) se slova „obchodní jméno“ nahrazují slovy „obchodní firma“.

8. V § 3 odst. 2 písm. c) se slova „nejbližších 3 letech“ nahrazují slovy „době realizace investiční akce“.

9. V § 3 odst. 2 písm. j) se slova „včetně předpokládané výše osvobození od cla poskytovaného podle zvláštního právního předpisu,“ včetně poznámky pod čarou č. 7) zrušují.

10. V § 4 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se včetně vnitřních odkazů na něj označuje jako odstavec 3.

11. V § 4 odst. 3 se za slovy „§ 2 odst. 2 písm. d)“ čárka nahrazuje slovem „a“, slova „a na základě rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) podle zákona o veřejné podpoře“ se nahrazují slovy „stanoví ve spolupráci s Úřadem pro ochranu veřejné soutěže (dále jen „Úřad“) přípustnou míru a hodnotu veřejné podpory a“ a slova „ , a Úřadu“ se zrušují.

12. V § 5 odst. 3 se za slovy „§ 1 odst. 2 písm. c) a d)“ čárka nahrazuje slovem „a“, slova „a v souladu s rozhodnutím Úřadu podle zákona o veřejné podpoře“ a slovo „Úřadu,“ se zrušují.

13. V § 5 odst. 4 se na konci textu písmene c) slovo „a“ zrušuje.

14. V § 5 odst. 4 písmeno d) zní:

„d) přípustná míra a hodnota veřejné podpory stanovená ministerstvem ve spolupráci s Úřadem, a“.

15. V § 5 se na konci odstavce 4 doplňuje písmeno e), které zní:

„e) podmínky, za nichž se veřejná podpora poskytuje.“.

16. V § 5 odst. 5 se za slova „nebo odvedeno“ vkládají včetně poznámky pod čarou č. 6) slova „včetně příslušného penále nebo dalších sankcí“⁶⁾

⁶⁾ Například zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 9/1999 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

17. Za § 5 se vkládají nové § 6 a 6a, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 8), 8a), 8b) a 8c) znějí:

„§ 6

(1) Přípustnou mírou veřejné podpory je podíl výše veřejné podpory poskytnuté formou investičních pobídek, s výjimkou investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. d), na nákladech, které mohou být podpořeny, vyjádřený v procentech.

(2) Přípustnou hodnotou veřejné podpory je absolutní částka vypočtená z předpokládaných nákladů, které mohou být podpořeny, uvedených v záměru podle § 3 s ohledem na stanovenou přípustnou míru veřejné podpory.

(3) Přípustné míry veřejné podpory v jednotlivých regionech⁸⁾ České republiky, které nemohou být překročeny, stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Sektory, v nichž investiční pobídky nemohou být uděleny, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 6a

(1) Náklady, které mohou být podpořeny, se vztahují k investiční akci posuzované pro účely poskytnutí investičních pobídek a jsou tvořeny

- a) dlouhodobým hmotným majetkem ve formě pozemku, budov a strojního zařízení a
- b) dlouhodobým nehmotným majetkem do výše 25 % hodnoty dlouhodobého hmotného majetku podle písmene a), ve formě licencí nebo know-how za předpokladu, že bude koupen za tržních podmínek od jiných než ekonomicky nebo personálně spojených osob^{8a)} a bude využíván výhradně zájemcem ve výrobním závodě, který byl podpořen investičními pobídkami.

(2) Příjemce veřejné podpory formou investiční pobídky (dále jen „příjemce investiční pobídky“) podle § 1 odst. 2 je povinen zachovat dlouhodobý hmotný majetek a dlouhodobý nehmotný majetek, na který byla poskytnuta veřejná podpora formou investičních pobídek,

- a) v rozsahu odpovídajícím skutečné výši dosud čer-

pané podpory, nejméně však ve výši podle § 2 odst. 2 písm. e), popřípadě podle § 2 odst. 4 a 5 a

- b) ve skladbě odpovídající splnění podmínky podle § 2 odst. 2 písm. a), b) a c),

a to po dobu uplatňování investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. a), nejméně však po dobu pěti zdaňovacích období následujících po zdaňovacím období, kdy zájemce splnil všeobecné podmínky podle § 2 odst. 2.

(3) Příjemce investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. c) je povinen zachovat počet nově vytvořených pracovních míst a obsazení těchto míst zaměstnanci se stanovenou týdenní pracovní dobou,^{8b)} na která bude čerpána investiční pobídka podle § 1 odst. 2 písm. c), po dobu nejméně 5 let ode dne prvního čerpání investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. c).

(4) Investiční akce posuzovaná pro účely poskytnutí veřejné podpory musí být provedena tak, že alespoň 25 % celkové hodnoty investice musí být financováno prostředky, v nichž není obsažen žádný prvek veřejné podpory.

(5) Do nákladů podle odstavce 1 nelze zahrnout dlouhodobý hmotný majetek a dlouhodobý nehmotný majetek, na který již byla veřejná podpora poskytnuta bez ohledu na to, z jakých zdrojů je poskytována. Kontrola nepřekročení přípustné míry a hodnoty veřejné podpory je ministerstvem prováděna průběžně po dobu čerpání investičních pobídek.

(6) Příjemce investiční pobídky, kterému nebyla poskytnuta investiční pobídka podle § 1 odst. 2 písm. a), je povinen nejpozději do 30 dnů od poskytnutí jiné veřejné podpory než podle tohoto zákona, určené pro investiční akci posuzovanou pro účely poskytnutí investičních pobídek, písemně informovat ministerstvo. V případě nesplnění této povinnosti se přípustná hodnota veřejné podpory podle § 4 odst. 3 snižuje, a to o hodnotu poskytnuté veřejné podpory, o níž zájemce neinformoval ministerstvo.

(7) V případě investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. b) při nesplnění podmínky uvedené v odstavci 2 nebo při nesplnění všeobecných podmínek podle § 2 odst. 2 pozbývá tato investiční pobídka platnosti. Příjemce této investiční pobídky musí v tomto případě zaplatit hodnotu takto poskytnuté veřejné podpory tomu, kdo technicky vybavené území na příjemce této investiční pobídky převedl, a to včetně penále ve výši 5 % z výše takto poskytnuté veřejné podpory za každý ukončený rok od vydání rozhodnutí o příslibu investičních pobídek.

(8) V případě nesplnění podmínky uvedené v odstavci 2 nastávají účinky podle § 5 odst. 5. V případě nesplnění podmínky uvedené v odstavci 3 pozbývá rozhodnutí o příslibu investičních pobídek v části týkající se udělení investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. c) platnosti a vše, co bylo investiční pobídkou

podle § 1 odst. 2 písm. c) získáno, musí být vráceno podle zvláštních právních předpisů.^{8c)}

⁸⁾ § 15 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje.

^{8a)} § 23 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{8b)} § 83a zákoníku práce.

^{8c)} Například zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.“

18. V § 7 odst. 3 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a u povinnosti uvedené v § 6a odst. 2 s výjimkou kontroly podmínky podle § 2 odst. 2 písm. c),“.

19. V § 7 odst. 3 se na konci textu písmene c) doplňují slova „a místně příslušnému úřadu práce u podmínky uvedené v § 6a odst. 3,“.

20. V § 7 odst. 3 se na konci textu písmene d) doplňují slova „a u podmínky uvedené v § 6a odst. 4“.

21. V § 7 odstavec 4 zní:

„(4) Kontrolu podle odstavce 3 písm. a) a d) jsou příslušné orgány povinny provést nejpozději po uplynutí 3 let od vydání rozhodnutí o příslibu podle § 5, s výjimkou kontroly splnění podmínky uvedené v § 6a odst. 4.“

22. V § 7 se doplňují odstavce 5 až 7, které včetně poznámky pod čarou č. 10) znějí:

„(5) Další kontrola splnění všeobecné podmínky uvedené v § 2 odst. 2 písm. b) musí být prováděna každoročně po dobu poskytování investičních pobídek a další kontrola splnění všeobecné podmínky uvedené v § 2 odst. 2 písm. a), c) a e), spolu s kontrolou splnění podmínky uvedené v § 6a odst. 4, musí být provedena po 5 letech ode dne prvního uplatnění investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. a), nebo, pokud je investiční pobídka podle § 1 odst. 2 písm. a) i po této době uplatňována, v roce následujícím po jejím posledním uplatnění, nejpozději však v kalendářním roce bezprostředně následujícím po uplynutí posledního zdaňovacího období, v němž bylo možno naposledy uplatnit investiční pobídku podle § 1 odst. 2 písm. a), a v případě, že nebyla investiční pobídka podle § 1 odst. 2 písm. a) poskytnuta, po dobu 5 let ode dne prvního čerpání investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. c).

(6) Kontrola podle odstavce 3 písm. b) se provádí podle zvláštních právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí.⁹⁾

(7) Kontrola investičních pobídek uvedených v § 1 odst. 2 písm. c) a d) se provádí po uplynutí lhůty uvedené v písemné dohodě uzavřené podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾ a kontrola splnění podmínky uvedené v § 6a odst. 3 se provede po 5 letech ode

dne prvního čerpání investiční pobídky podle § 1 odst. 2 písm. c).

¹⁰⁾ § 5a odst. 2 a § 6a odst. 2 zákona č. 9/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

23. V § 8 odst. 2 se slova „§ 4 odst. 4 a“ zrušují.

24. § 9 se zrušuje.

25. V § 11 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Vláda vydá nařízení k provedení § 6 odst. 3.

(4) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 4.“

Čl. II

Přechodné ustanovení

Řízení, ve kterých Ministerstvo průmyslu a obchodu podalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona žádost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. III

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby se Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správě daní a poplatků

Čl. IV

V § 24 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., 159/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb. a zákona č. 320/2001 Sb., se na konci písmene j) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které včetně poznámky pod čarou č. 12b) zní:

„k) Ministerstvu průmyslu a obchodu a Ministerstvu financí udaje nezbytné ke kontrole investičních pobídek.^{12b)}

^{12b)} Zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. V

V § 35b odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 453/2001 Sb., se slovo „pět“ nahrazuje slovem „deset“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti

Čl. VI

Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 64/1991 Sb., zákona č. 272/1992 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 39/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 220/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 453/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 6b odst. 1 se za slova „při rekvalifikaci“ doplňují slova „nebo školení“ a za slova „na rekvalifikaci“ se doplňují slova „nebo školení“.

2. V § 6b se za odstavce 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Školením se pro účely investičních pobídek rozumí teoretické a praktické vzdělávání, získávání znalostí a dovedností pro pracovní zařazení zaměstnanců a které odpovídají požadavkům stanoveným zaměstnavatelem. Toto školení může být zajišťováno i zaměstnavatelem.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

3. V § 6b odstavec 3 zní:

„(3) Písemná dohoda podle odstavce 1 musí ob-

sahovat zejména označení příjemce, výši poskytované hmotné podpory, počet osob, které budou zařazeny do rekvalifikace nebo školení, obsah rekvalifikace nebo školení, způsob a dobu jejich zabezpečení, předpokládanou výši nákladů na rekvalifikaci nebo školení, výši a termín poskytnutí hmotné podpory, způsob úhrady nákladů a dobu jejího poskytování, datum, do kterého bude dohodnutý počet zaměstnanců rekvalifikován nebo zaškolen, náklady, na jejichž úhradu lze poskytnuté prostředky použít, datum poskytnutí hmotné podpory, způsob kontroly plnění sjednaných podmínek, povinnost vrátit poskytnuté prostředky v případě nedodržení sjednaných podmínek nebo v případě jejich nevyčerpání, způsob a lhůtu vypořádání.“.

4. V § 6b odst. 4 se ve větě první za slovo „rekvalifikace“ doplňují slova „nebo školení“, slova „podle odstavce 2“ se nahrazují slovy „podle odstavce 3“ a věty čtvrtá a pátá znějí: „Do celkového počtu rekvalifikovaných nebo školených zaměstnanců se zahrnují zaměstnanci rekvalifikovaní nebo školení ode dne předložení záměru získat investiční pobídky. Výši úhrady nákladů na rekvalifikaci nebo školení zaměstnanců v závislosti na situaci na trhu práce, vyjádřenou mírou nezaměstnanosti, případně dalšími ukazateli, a formu úhrady stanoví vláda nařízením.“.

Čl. VII

Přechodné ustanovení

Ustanovení části čtvrté se použijí i pro zaměstnavatele, kteří uzavřeli s ministerstvem písemné dohody o poskytnutí hmotné podpory v rámci investičních pobídek přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

20

ZÁKON

ze dne 11. prosince 2003,

kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna vodního zákona

Čl. I

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 274/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slova „bezpečnost vodních děl“ vkládají slova „v souladu s právem Evropských společenství“¹⁾.

Poznámka pod čarou č. 1) zní:

¹⁾ Například Směrnice Rady 75/440/EHS ze dne 16. června 1975 o požadované jakosti povrchových vod určených k odběru pitné vody v členských státech, Směrnice Rady 76/160/EHS ze dne 8. prosince 1975 o jakosti vody pro koupání, Směrnice Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečištění způsobeném určitými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství a návazné směrnice Rady, Směrnice Rady 78/659/EHS ze dne 18. července 1978 o jakosti povrchových vod vyžadujících ochranu nebo zlepšení pro podporu života ryb, Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečištěním určitými nebezpečnými látkami doplněná směrnicemi Rady 90/656/EHS a 91/692/EHS, Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů, Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a řízení znečištění, Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000 ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1), včetně odkazu na tuto poznámku pod čarou, se označuje jako poznámka pod čarou č. 1a).

2. V § 1 odst. 1 se na konci doplňuje věta „Účelem tohoto zákona je též přispívat k ochraně vodních ekosystémů a na nich přímo záviselých suchozemských ekosystémů.“.

3. V § 2 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Vodním útvarem je vymezené významné soustředění povrchových nebo podzemních vod v určitém prostředí charakterizované společnou formou jejich výskytu nebo společnými vlastnostmi vod a znaky hydrologického režimu. Vodní útvary se člení na útvary povrchových vod a útvary podzemních vod.

(4) Útvar povrchové vody je vymezené soustředění povrchové vody v určitém prostředí, například v jezeru, ve vodní nádrži, v korytě vodního toku.“.

4. V § 2 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 až 8, které znějí:

„(5) Silně ovlivněný vodní útvar je útvar povrchové vody, který má v důsledku lidské činnosti podstatně změněný charakter.

(6) Umělý vodní útvar je vodní útvar povrchové vody vytvořený lidskou činností.

(7) Útvar podzemní vody je vymezené soustředění podzemní vody v příslušném kolektoru nebo kolektorech; kolektorem se rozumí horninová vrstva nebo souvrství hornin s dostatečnou propustností, umožňující významnou spojitou akumulaci podzemní vody nebo její proudění či odběr.

(8) Vodním zdrojem jsou povrchové nebo podzemní vody, které jsou využívány nebo které mohou být využívány pro uspokojení potřeb člověka, zejména pro pitné účely.“.

Dosavadní odstavce 5, 6 a 7 se označují jako odstavce 9, 10 a 11.

5. V § 7 odst. 5 věte první se za slova „na nádržích určených“ vkládají slova „povolením nebo rozhodnutím vodoprávního úřadu podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4 nebo podle předchozích předpisů“ a ve větě třetí se slova „Ostatní povrchové vody“ nahrazují slovy „Povrchové vody“.

6. V § 7 odst. 8 se za slova „jejich užívání vykonává“ vkládají slova „Policie České republiky a“.

7. V § 8 odst. 3 písm. a) se slova „méně než 5 dnů“ nahrazují slovy „méně než 14 dnů“.

8. V § 8 odst. 3 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) k odběrům povrchových a podzemních vod pro zjišťování a hodnocení stavu těchto vod (§ 21),“.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

9. V § 9 odst. 1 se na konci věty poslední před tečku vkládají slova „ , pokud vodoprávní úřad ve výjimečných případech nerozhodne jinak“.

10. V § 10 odst. 1 se slova „a 3“ nahrazují slovy „až 4“.

11. V § 10 odst. 4 se na konci doplňuje věta „V případě mimořádné situace může vodoprávní úřad na návrh oprávněného stanovit způsob a rozsah měření mimo řízení o povolení k nakládání s vodami, a to na omezenou nezbytně nutnou dobu.“.

12. V § 11 odst. 1 se za větu první vkládá věta „To platí i pro jejich uživatele po dobu užívání těchto pozemků nebo staveb v rozsahu, který odpovídá rozsahu práv uživatele k nim, vyplývajících ze vzájemného vztahu mezi vlastníkem a tímto uživatelem.“, v dosavadní větě druhé se za slova „Nabyvatelé těchto pozemků a nebo staveb“ vkládají slova „ , případně jejich uživatelé,“ a na konci se vkládají slova „ , případně vzniku práv k jejich užívání“.

13. V § 11 odst. 2 se za slova „vodoprávnímu úřadu“ vkládá čárka a slova „správci vodního toku nebo vlastníku vodního díla“.

14. V § 12 se na konci písmene a) doplňují slova „například při změně stanoveného minimálního zůstatkového průtoku (§ 36) nebo při změně stanovené minimální zůstatkové hladiny podzemních vod (§ 37),“.

15. V § 12 písm. f) se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.

16. V § 12 se tečka na konci písmene f) nahrazuje čárkou a doplňují se písmena g) a h), která včetně poznámek pod čarou č. 8a) a 8b) znějí:

g) byla-li oprávněnému, který má povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, uložena povinnost připojit se na kanalizaci podle zvláštního právního předpisu,^{8a)} nebo

h) je-li to nezbytné ke splnění

1. akčního programu (§ 33 odst. 2),
2. programů snížení znečištění povrchových vod (§ 34 odst. 2 a § 35 odst. 1),
3. programu snížení znečištění povrchových vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami (§ 38 odst. 5),
4. plánu pro zlepšování jakosti surové vody podle zvláštního právního předpisu,^{8b)} nebo
5. plánu oblasti povodí (§ 25 odst. 6).

zacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích).

^{8b)} § 13 odst. 4 zákona č. 274/2001 Sb.“.

17. V § 12 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Technická kritéria a způsob zpracování odborných podkladů pro rozhodování vodoprávního úřadu podle odstavce 1 písm. f) a h) stanoví Ministerstvo životního prostředí v dohodě s Ministerstvem zemědělství vyhláškou.“.

18. V § 14 odst. 2 se na konci věty první doplňují slova „nebo vlastník vodního díla v souvislosti s údržbou vodní nádrže“.

19. V § 15 odst. 2 se na konci doplňuje věta „Ohlášení podléhá i obnova vodních děl zničených živelní pohromou nebo havárií; v těchto případech činí lhůta pro sdělení vodoprávního úřadu, že proti obnovení nemá námitek, 15 dnů.“.

20. V § 15 odst. 6 se na konci doplňuje věta „To neplatí v případech,

- a) jde-li o rybníky nebo vodní nádrže pro chov ryb nebo o stavby k hrazení bystřin a strží,
- b) vyžaduje-li to ochrana před povodněmi nebo jiný veřejný zájem, nebo
- c) kdy pohyb ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku nelze zajistit z důvodu technické neproveditelnosti nebo neúměrných nákladů.“.

21. § 16 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„§ 16

Povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace

(1) K vypouštění odpadních vod, u nichž lze mít důvodně za to, že mohou obsahovat jednu nebo více zvlášť nebezpečných závadných látek (§ 39 odst. 3), do kanalizace je třeba povolení vodoprávního úřadu. Při vydávání povolení je vodoprávní úřad vázán emisními standardy a lhůtami pro jejich dosažení stanovenými v nařízení vlády vydaném podle § 38 odst. 5.

(2) Pokud se do kanalizace vypouštějí odpadní vody obsahující zvlášť nebezpečné závadné látky z jedné nebo více jednotlivých technologicky vymezených výrobních jednotek, je třeba povolení podle odstavce 1 samostatně pro každou z těchto výrobních jednotek. Jsou-li průmyslové odpadní vody s obsahem zvlášť nebezpečných závadných látek vypouštěny do kanalizace, která je součástí výrobního areálu, a jsou čištěny v zařízení určeném k čištění nebo zneškodňování těchto odpadních vod, může vodoprávní úřad vydat povolení až k místu vypusti z tohoto zařízení.

^{8a)} § 3 odst. 8 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanali-

(3) Při vydávání tohoto povolení postupuje vodoprávní úřad přiměřeně podle ustanovení § 9 až 13 a § 38 odst. 5 až 7. Ustanovení zvláštního právního předpisu^{10a)} tím nejsou dotčena.

(4) Vodoprávní úřad uloží v povolení podle odstavce 1 povinnost zřídit kontrolní místo a způsob měření objemu vypouštěných odpadních vod, míry jejich znečištění zvláště nebezpečnými závadnými látkami a způsob, jímž mu budou výsledky měření předávány. Při tom přihlíží ke schválenému kanalizačnímu řádu.

(5) Pokud je pro odstraňování zvláště nebezpečných závadných látek z odpadních vod vypouštěných do kanalizace instalováno zařízení s dostatečnou a prokazatelnou účinností, může vodoprávní úřad v povolení stanovit místo povinnosti podle odstavce 4 podmínky provozu takového zařízení.

^{10a)} Zákon č. 274/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

22. V § 17 odst. 1 se věta poslední zrušuje.

23. V § 19 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Vodoprávní úřady jsou povinny z jimi vedené evidence rozhodnutí ukládat vybrané údaje v rozsahu stanoveném vyhláškou vydanou podle odstavce 2 do informačního systému veřejné správy a předávat je Ministerstvu zemědělství nejpozději za kalendářní čtvrtletí vždy do 15. dne prvního měsíce následujícího kalendářního čtvrtletí.“

24. V § 20 odstavce 1 a 2 včetně poznámek pod čarou č. 12a) a 13) znějí:

„(1) Přehrady, hráze, jezy, stavby, které se k plavebním účelům zřizují v korytech vodních toků nebo na jejich březích, stavby k využití vodní energie a stavby odkališť, pokud jsou spojené se zemí pevným základem, se evidují v katastru nemovitostí.^{12a)} Podrobnosti vymezení těchto vodních děl stanoví Ministerstvo zemědělství v dohodě s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním vyhláškou.

(2) V katastru nemovitostí se vyznačují ochranná pásma vodních děl (§ 58 odst. 3) podle odstavce 1 a ochranná pásma vodních zdrojů (§ 30) údaji o způsobu ochrany nemovitostí.¹³⁾

^{12a)} § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 344/1992 Sb., ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

¹³⁾ § 7 vyhlášky č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 113/2000 Sb.“

25. § 21 včetně poznámky pod čarou č. 13a) zní:

„§ 21

(1) Zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod slouží k zajišťování podkladů pro výkon veřejné správy podle tohoto zákona, plánování v oblasti vod a k poskytování informací veřejnosti a provádí se podle povodí povrchových vod a hydrogeologických rajonů podzemních vod.

(2) Zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod zahrnuje zejména

- a) zjišťování množství a jakosti povrchových a podzemních vod včetně jejich ovlivňování lidskou činností a zjišťování stavu vodních útvarů a ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých vodních útvarů,
- b) vedení vodní bilance (§ 22 odst. 1),
- c) zřízení, vedení a aktualizace evidence
 1. vodních toků a jejich povodí, hydrogeologických rajonů a vodních nádrží,
 2. vodních útvarů včetně silně ovlivněných vodních útvarů a umělých vodních útvarů,
 3. množství a jakosti povrchových a podzemních vod, stavu vodních útvarů a ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých vodních útvarů,
 4. odběrů povrchových a podzemních vod, vypouštění odpadních a důlních vod a akumulace povrchových vod ve vodních nádržích,
 5. oblastí povodí (§ 25),
 6. chráněných oblastí přirozené akumulace vod (§ 28),
 7. ochranných pásem vodních zdrojů (§ 30),
 8. zdrojů povrchových a podzemních vod, které jsou využívány nebo u kterých se předpokládá jejich využití jako zdroje pitné vody,
 9. citlivých oblastí (§ 32),
 10. zranitelných oblastí (§ 33),
 11. oblastí povrchových vod využívaných ke koupání (§ 34),
 12. povrchových vod, které jsou nebo se mají stát trvale vhodnými pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů (§ 35),
 13. vodních děl k vodohospodářským melioracím pozemků (§ 56),
 14. záplavových území (§ 66).

Rozsah a způsob zpracování, ukládání a předávání údajů zahrnutých v evidencích, včetně statistických a kartografických dat, do informačních systémů veřejné správy (§ 22 odst. 3 a 4) stanoví Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí vyhláškou.

(3) Vymezení vodních útvarů, definice a hodnoty

ukazatelů a hodnotící systém stavu vodních útvarů a ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých vodních útvarů (§ 23a), postup vymezení programů pro zjišťování a hodnocení stavu vod v každé oblasti povodí (§ 25 odst. 2), jejich obsah a způsob sestavení, použité metody a četnosti sledování a další náležitosti jejich uplatňování podle požadavků zvláštního právního předpisu Evropských společenství,^{13a)} stanoví Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství vyhláškou.

(4) Zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod a provozování informačních systémů veřejné správy provádějí správci povodí a další odborné subjekty, které za tím účelem pověřuje, zřizuje nebo zakládá Ministerstvo zemědělství, popřípadě Ministerstvo životního prostředí (dále jen „pověřené odborné subjekty“). Správci povodí a pověřené odborné subjekty jsou povinni se při této činnosti řídit pokyny svého zakladatele nebo zřizovatele.

(5) Správci povodí a pověřené odborné subjekty jsou oprávněni požadovat pro účely zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod informace od toho, kdo nakládá s povrchovými nebo podzemními vodami, jakož i od správních úřadů, popřípadě orgánů územní samosprávy, do jejichž působnosti povolování nakládání s uvedenými vodami spadá, nebo které vedou informační systémy podle zvláštních právních předpisů;¹⁴⁾ ti jsou povinni bezplatně sdělovat data správcům povodí a pověřeným odborným subjektům, popřípadě si správci povodí a pověřené odborné subjekty mohou u nich tato data bezplatně a za jejich pomoci zjišťovat. Ustanovení zvláštních právních předpisů chránících utajované skutečnosti tím nejsou dotčena.

(6) Správci povodí a pověřené odborné subjekty poskytují na vyžádání bezplatně správním úřadům informace o stavu povrchových a podzemních vod; zároveň bezplatně poskytují Ministerstvu zdravotnictví informace týkající se nakládání s povrchovými a podzemními vodami v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod.

(7) Pro vstup pověřených zaměstnanců správců povodí a pověřených odborných subjektů na cizí pozemky, stavby nebo do staveb platí obdobně ustanovení § 114 odst. 1 a 2.

^{13a)} Čl. 8 a příloha V. Směrnice 2000/60/ES.“.

26. V § 22 odstavce 3, 4 a 5 znějí:

„(3) Ministerstvo zemědělství spravuje informační systém veřejné správy podle § 21 odst. 2 písm. c) pro evidenci

- a) vodních toků a jejich povodí, hydrogeologických rajonů a vodních nádrží,
- b) odběrů povrchových a podzemních vod, vypouš-

tění odpadních a důlních vod a akumulace povrchových vod ve vodních nádržích,

- c) oblastí povodí,
- d) zdrojů povrchových a podzemních vod, které jsou využívány nebo u kterých se předpokládá jejich využití jako zdroje pitné vody,
- e) vodních děl k vodohospodářským melioracím pozemků (§ 56).

(4) Ministerstvo životního prostředí spravuje informační systém veřejné správy podle § 21 odst. 2 písm. c) pro evidenci

- a) vodních útvarů včetně silně ovlivněných vodních útvarů a umělých vodních útvarů,
- b) množství a jakosti povrchových a podzemních vod, stavu vodních útvarů a ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých vodních útvarů,
- c) chráněných oblastí přirozené akumulace vod,
- d) ochranných pásem vodních zdrojů,
- e) citlivých oblastí,
- f) zranitelných oblastí,
- g) oblastí povrchových vod využívaných ke koupání,
- h) záplavových území.

(5) Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí postupují při správě informačních systémů podle odstavců 3 a 4 podle zvláštního právního předpisu.¹⁵⁾ Tyto informační systémy slouží zejména pro účely podle § 21 odst. 1, § 23 až 26, § 54 a § 108 odst. 2 písm. v).“.

27. § 23 zní:

„§ 23

(1) Plánování v oblasti vod je soustavná koncepční činnost, kterou zajišťuje stát; je tvořeno Plánem hlavních povodí České republiky a plány oblastí povodí, včetně programů opatření. Účelem plánování v oblasti vod je vymezit a vzájemně harmonizovat veřejné zájmy

- a) ochrany vod jako složky životního prostředí,
- b) ochrany před povodněmi a dalšími škodlivými účinky vod,
- c) trvale udržitelného užívání vodních zdrojů a hospodaření s vodami pro zajištění požadavků na vodohospodářské služby, zejména pro účely zásobování pitnou vodou.

(2) Plán hlavních povodí České republiky a plány oblastí povodí, včetně příslušných programů opatření, jsou podkladem pro výkon veřejné správy, zejména pro územní plánování, územní rozhodování, vodoprávní rozhodování a povolování staveb.“.

28. Za § 23 se vkládá nový § 23a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 15a) zní:

„§ 23a

Cíle ochrany vod jako složky životního prostředí

(1) Cíli ochrany vod jako složky životního prostředí^{15a)} (dále jen „cíle ochrany vod“) jsou

a) pro povrchové vody

1. zamezení zhoršení stavu všech útvarů těchto vod,
2. zajištění ochrany, zlepšení stavu a obnova všech útvarů těchto vod a dosažení jejich dobrého stavu, s výjimkou útvarů uvedených v bodu 3,
3. zajištění ochrany, zlepšení stavu všech umělých a silně ovlivněných vodních útvarů a dosažení jejich dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu,
4. snížení jejich znečištění nebezpečnými látkami a zastavení nebo postupné odstraňování emisí, vypouštění a úniků zvláště nebezpečných látek uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu do těchto vod,

b) pro podzemní vody

1. zamezení nebo omezení vstupů nebezpečných, zvláště nebezpečných a jiných závadných látek do těchto vod a zamezení zhoršení stavu všech útvarů těchto vod,
2. zajištění ochrany, zlepšení stavu a obnova všech útvarů těchto vod a zajištění vyváženého stavu mezi odběry podzemní vody a jejím doplňováním, s cílem dosáhnout dobrého stavu těchto vod,
3. odvrácení jakéhokoli významného a trvalého vzestupného trendu koncentrace nebezpečných, zvláště nebezpečných a jiných závadných látek jako důsledku dopadů lidské činnosti, za účelem účinného snížení znečištění těchto vod,

c) též v oblastech vymezených v § 28 odst. 1, § 30 odst. 1, § 32 odst. 2, § 33 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 35 odst. 1 a ve zvláště chráněných územích podle zvláštních zákonů³¹⁾ dosažení cílů stanovených pro povrchové vody podle písmene a) a pro podzemní vody podle písmene b), pokud v těchto oblastech nejsou pro tyto vody stanoveny zvláštními právními předpisy odlišné požadavky.

(2) Cílů uvedených v odstavci 1 písm. a) bodech 2 a 3, písm. b) bodě 2 a písm. c) je třeba dosáhnout do 22. prosince 2015.

(3) Pokud se na vybraný vodní útvar vztahuje více než jeden cíl ochrany vod uvedený v odstavci 1, uplatní se vždy nejprísnejší z nich.

(4) Pro vybrané vodní útvary mohou být v plánech oblastí povodí (§ 25) určeny zvláštní cíle ochrany vod, které spočívají v prodloužení lhůt uvedených v odstavci 2 nebo ve stanovení méně přísných požadavků. Zvláštní cíle ochrany vod musí být pro vybrané útvary

povrchových a podzemních vod určeny tak, aby nebylo ohroženo plnění cílů ochrany vod ostatních útvarů povrchových a podzemních vod.

(5) Lhůty uvedené v odstavci 2 mohou být prodlouženy pouze tehdy, je-li včasné dosažení cílů ochrany vod nemožné z důvodu technické neproveditelnosti, neúměrných nákladů nebo přírodních podmínek, a je-li zároveň vyloučeno další zhoršování stavu vybraných vodních útvarů.

(6) Lhůty prodloužené v souladu s odstavcem 5 nesmí přesáhnout délku 2 období pro aktualizaci plánů oblastí povodí (§ 25 odst. 6).

(7) Méně přísné požadavky podle odstavce 4 nemohou být stanoveny u cílů ochrany vod uvedených v odstavci 1 písm. a) bodech 1 a 4, odstavci 1 písm. b) bodech 1 a 3 a odstavci 1 písm. c). V ostatních případech mohou být méně přísné požadavky stanoveny pouze tehdy, pokud cíle ochrany vod nemohou být dosaženy z důvodů technické neproveditelnosti, neúměrných nákladů, přírodních podmínek, popřípadě jiného veřejného zájmu.

(8) Zvláštní cíle ochrany vod se v plánech oblastí povodí (§ 25) uvádějí spolu s vymezením důvodů, na jejichž základě byly určeny. Přehled o plnění těchto cílů se uvádí v aktualizovaných plánech oblastí povodí (§ 25 odst. 6).

^{15a)} Čl. 4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES.

29. § 24 včetně nadpisu zní:

„§ 24

Plán hlavních povodí České republiky

(1) Plán hlavních povodí České republiky je strategický dokument plánování v oblasti vod, který stanoví rámcové cíle pro hospodaření s povrchovými a podzemními vodami, pro ochranu a zlepšování stavu povrchových a podzemních vod a vodních ekosystémů, které vycházejí z cílů ochrany vod podle § 23a odst. 1, pro trvale udržitelné užívání těchto vod, pro ochranu před škodlivými účinky těchto vod a pro zlepšování vodních poměrů a pro ochranu ekologické stability krajiny. Plán hlavních povodí České republiky zahrnuje rámcové programy opatření k prosazování veřejných zájmů, které jsou závazné pro pořizování plánů oblastí povodí, včetně zdrojů a způsobu jejich financování. Plán hlavních povodí České republiky musí být v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

(2) Plán hlavních povodí České republiky pořizuje Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí, dotčenými ústředními správními úřady a krajskými úřady pro 3 hlavní povodí na území České republiky, a to pro povodí Labe

(úmoří Severního moře), pro povodí Moravy, včetně dalších povodí přítoků Dunaje (úmoří Černého moře) a pro povodí Odry (úmoří Baltského moře), která jsou národními částmi mezinárodních oblastí povodí Labe, Dunaje a Odry. Plán hlavních povodí České republiky podléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zvláštních právních předpisů¹⁶⁾ a je již v návrhu publikován a zpřístupněn k připomínkám veřejnosti, včetně uživatelů vody.

(3) Obsah Plánu hlavních povodí České republiky, způsob jeho zpracování a postup při jeho projednávání a zveřejnění stanoví vyhláškou Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

(4) Plán hlavních povodí České republiky schvaluje vláda. Závazné části Plánu hlavních povodí České republiky vyhlásí vláda nařízením.

(5) Plán hlavních povodí České republiky se přezkoumává, včetně rámcových programů opatření, a aktualizuje se nejpozději každých 6 let ode dne jeho prvního schválení.“.

30. § 25 včetně nadpisu zní:

„§ 25

Plány oblastí povodí

(1) Plány oblastí povodí stanoví konkrétní cíle pro dané oblasti povodí na základě rámcových cílů a rámcových programů opatření Plánu hlavních povodí České republiky, potřeb a zjištěného stavu povrchových a podzemních vod, potřeb užívání těchto vod v daném území, včetně programů opatření, které jsou nutné k dosažení konkrétních cílů.

(2) Plány oblastí povodí pořizují správci povodí¹⁷⁾ podle své působnosti ve spolupráci s příslušnými krajskými úřady a ve spolupráci s ústředními vodoprávními úřady pro 8 oblastí povodí, a to pro oblast povodí Horního a středního Labe, oblast povodí Horní Vltavy, oblast povodí Berounky, oblast povodí Dolní Vltavy, oblast povodí Ohře a Dolního Labe, oblast povodí Odry, oblast povodí Moravy a oblast povodí Dyje. Plány oblastí povodí se zpracovávají ve třech etapách, které představují

a) přípravné práce, které musí obsahovat

1. časový plán a program prací pro zpracování plánu oblasti povodí, který se musí publikovat a zpřístupnit uživatelům vody a veřejnosti k připomínkám, a to nejméně 3 roky před začátkem období, kterého se bude plán oblasti povodí týkat,
2. analýzu všeobecných a vodohospodářských charakteristik oblastí povodí, zhodnocení dopadů lidské činnosti na stav povrchových a podzemních vod, ekonomickou analýzu užívání vody, a na jejich základě zpracovaný předběžný

přehled významných problémů nakládání s vodami zjištěných v oblasti povodí, včetně určení silně ovlivněných vodních útvarů a návrhů zvláštních cílů ochrany vod, a to nejméně 2 roky před začátkem období, kterého se bude plán oblasti povodí týkat,

b) návrh plánu oblasti povodí, který musí být zpracován, publikován a zpřístupněn uživatelům vody a veřejnosti k připomínkám nejméně 1 rok před začátkem období, kterého se bude plán oblasti povodí týkat,

c) konečný návrh plánu oblasti povodí.

Zpracování každé etapy plánů oblastí povodí se konzultuje s ostatními správci povodí, krajskými úřady příslušnými k jednotlivým hlavním povodím České republiky, se správními úřady pro územní plánování a Českou inspekci životního prostředí. Plány oblastí povodí podléhají posuzování vlivů na životní prostředí podle zvláštních právních předpisů.¹⁶⁾

(3) Ministerstvo zemědělství stanoví vyhláškou jednotlivé oblasti povodí podle odstavce 2, vymezené povodími a k nim přiřazenými hydrogeologickými rajony, a vztah jednotlivých oblastí povodí k správním obvodům krajů a správním obvodům obcí s rozšířenou působností, k hlavním povodím České republiky a mezinárodním oblastem povodí Labe, povodí Odry a povodí Dunaje.

(4) Obsah plánu oblasti povodí, postup při jeho zadání, způsob zpracování plánu, podrobnosti jeho etap, postup při jeho projednávání a způsob zveřejnění stanoví vyhláškou Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem vnitra.

(5) Etapy zpracování plánu oblasti povodí uvedené v odstavci 2 písm. a) a b) schvaluje po souhlasném stanovisku ústředních vodoprávních úřadů (§ 108) a ústředního správního úřadu pro územní plánování podle své územní působnosti krajský úřad. Konečný návrh plánu oblasti povodí schvalují podle své územní působnosti kraje. Závazné části plánu oblasti povodí pro správní obvod kraje vydá rada kraje nařízením.

(6) Plány oblastí povodí budou přezkoumávány a aktualizovány každých 6 let ode dne jejich schválení podle postupu v předchozích odstavcích.“.

31. § 26 včetně nadpisu zní:

„§ 26

Programy opatření

(1) Programy opatření jsou hlavním nástrojem k dosažení cílů uvedených v Plánu hlavních povodí České republiky a plánech oblastí povodí. Programy opatření stanoví časový plán jejich uskutečnění a strategii jejich financování. Opatření přijatá k dosažení cílů ochrany vod v programu opatření je nutno uskutečnit

do 3 let od schválení Plánu hlavních povodí České republiky nebo plánů oblastí povodí.

(2) Programy opatření k dosažení cílů ochrany vod musí obsahovat základní opatření, a tam, kde je to nutné, i doplňková opatření. Vymezení obsahu základních a doplňkových opatření a postupy při zavádění opatření, včetně vytyčení přísnějších cílů ochrany vod a dodatečných opatření stanoví vyhláškou Ministerstvo zemědělství vydanou ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí.

(3) Pokud zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod podle § 21 nebo jiné údaje naznačují, že cíle ochrany vod stanovené pro příslušný vodní útvar podle § 23a odst. 3 až 6 nebudou pravděpodobně dosaženy, musí být

- a) vyšetřeny příčiny možného nesplnění,
- b) přešetřena odpovídající povolení k nakládání s vodami, na něž se vztahuje § 12 odst. 1 písm. h) bod 5,
- c) přešetřeny a upraveny programy pro zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod,
- d) přijata dodatečná opatření pro dosažení těchto cílů ochrany vod, včetně stanovení přísnějších hodnot vybraných ukazatelů, nebo stanovit další ukazatele, pokud je to účelné.

V případech, kdy jsou tyto příčiny dány okolnostmi přírodní povahy nebo vyšší mocí, které jsou výjimečné a nemohly být rozumně předvídaný, zejména v případě extrémních povodní a období déletrvajícího sucha, není nutno dodatečná opatření provádět při přiměřeném použití § 23a odst. 4 až 8.

(4) Uskutečnění opatření podle odstavce 2 nesmí vést ke zhoršení znečištění pobřežních vod a moří nebo ke zvýšení znečištění povrchových vod. Tento požadavek se neuplatní, pokud by jeho důsledkem bylo zvýšené znečištění životního prostředí jako celku.

(5) Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí a krajskými úřady předkládá každé 3 roky vládě souhrnnou zprávu o plnění programů opatření a o stavu povrchových a podzemních vod a hospodaření s vodami v oblastech povodí.“

32. V § 30 odst. 3 písm. a) se za slova „pitnou vodou“ vkládá slovo „minimálně“.

33. V § 33 odstavec 2 zní:

„(2) Vláda nařízením stanoví zranitelné oblasti a v nich upraví používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření (dále jen „akční program“). Akční program a vymezení zranitelných oblastí podléhají přezkoumání a případným úpravám v intervalech nepřesahujících 4 roky. Přezkoumání se provádí na základě vy-

hodnocení účinnosti opatření vyplývajících z přijatého akčního programu.“

34. V § 34 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Ukazatele a hodnoty přípustného znečištění vod pro účely povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových, uvedených v odstavci 1, a program snížení znečištění těchto vod k dosažení hodnot přípustného znečištění těchto vod stanoví vláda nařízením.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

35. V § 34 odst. 3 se za slova „ve zvláštním právním předpise,²¹⁾“ vkládají slova „nebo v nařízení vlády podle odstavce 2,“ a za slova „orgány ochrany“ se vkládá slovo „veřejného“.

36. V § 35 odstavec 1 zní:

„(1) Povrchové vody, které jsou nebo se mají stát trvale vhodnými pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů, s rozdělením na vody lososové a kaprové, ukazatele a hodnoty přípustného znečištění těchto vod, způsob zjišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod a program snížení znečištění těchto vod k dosažení hodnot přípustného znečištění těchto vod, stanoví vláda nařízením.“

37. V § 35 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

38. § 38 včetně nadpisu zní:

„§ 38

Odpadní vody

(1) Odpadní vody jsou vody použité v obytných, průmyslových, zemědělských, zdravotnických a jiných stavbách, zařízeních nebo dopravních prostředcích, pokud mají po použití změněnou jakost (složení nebo teplotu), jakož i jiné vody z nich odtékající, pokud mohou ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod. Odpadní vody jsou i průsakové vody z odkališť, s výjimkou vod, které jsou zpětně využívány pro vlastní potřebu organizace, a vod, které odtékají do vod důlních, a dále jsou odpadními vodami průsakové vody ze skládek odpadu.

(2) Vody z drenážních systémů odvodňovaných zemědělských pozemků, vody užití na plavidlech a chladicí vody vodních turbin, u nichž došlo pouze ke zvýšení teploty, a nepoužité minerální vody z přírodního léčivého zdroje nebo zdroje přírodní minerální vody nejsou odpadními vodami podle tohoto zákona.

(3) Kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových nebo podzemních, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování v souladu s podmínkami stanovenými

v povolení k jejich vypouštění. Při stanovování těchto podmínek je vodoprávní úřad povinen přihlížet k nejlepšímu dostupným technologiím v oblasti zneškodňování odpadních vod. Ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových nebo podzemních, je povinen v souladu s rozhodnutím vodoprávního úřadu měřit objem vypouštěných vod a míru jejich znečištění a výsledky těchto měření předávat vodoprávnímu úřadu, který rozhodnutí vydal, a příslušnému správci povodí a pověřenému odbornému subjektu. Vodoprávní úřad tímto rozhodnutím stanoví místo a způsob měření objemu a znečištění vypouštěných odpadních vod a četnost předkládání výsledků těchto měření.

(4) Přímé vypouštění odpadních vod do podzemních vod nelze povolit. Vypouštění odpadních vod neobsahujících nebezpečné závadné látky nebo zvlášť nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) do půdních vrstev, z nichž by mohly do vod podzemních vniknout, lze povolit jen výjimečně z jednotlivých rodinných domů a staveb k individuální rekreaci na základě posouzení jejich vlivu na jakost podzemních vod.

(5) Při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových stanoví vodoprávní úřad nejvýše přípustné hodnoty jejich množství a znečištění. Přitom je vázán ukazateli vyjadřujícími stav vody ve vodním toku, ukazateli a hodnotami přípustného znečištění povrchových vod, ukazateli a přípustnými hodnotami znečištění odpadních vod a náležitostmi a podmínkami povolení k vypouštění odpadních vod, které stanoví vláda nařízením. K omezení znečišťování povrchových vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami (§ 39 odst. 3) může vláda přijmout na návrh Ministerstva životního prostředí Program na snížení znečištění povrchových vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami.

(6) Při povolování vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních vodoprávní úřad

- a) přihlíží k potřebě dosažení nebo zachování vyhovujícího stavu povrchových nebo podzemních vod a na vodu vázaných ekosystémů,
- b) posuzuje možnosti omezování znečištění u jeho zdroje i omezování emisí do životního prostředí jako celku a možnosti opětovného využívání odpadních vod.

(7) Vyžadují-li to nutné zájmy ochrany vod, může vodoprávní úřad stanovit přípustné hodnoty ukazatelů znečištění odpadních vod přísnější než hodnoty stanovené vládou nařízením podle odstavce 5, případně stanovit další ukazatele a jejich přípustné hodnoty. Obdobně to platí i v případech ukazatelů znečištění a jejich hodnot stanovených vládou podle § 31 a 35.

(8) Vodoprávní úřad může při povolování vypouštění odpadních vod z průmyslových staveb a zařízení uložit zneškodňování odpadních vod z jednotli-

vých dílčích výrobních nebo chladicích vod odděleně od ostatních odpadních vod.

(9) Vodoprávní úřad může na základě žádosti znečišťovatele povolit ve výjimečných případech na nezbytně nutnou dobu, zejména při uvádění čistírny odpadních vod do provozu, při zkušebním provozu, nezbytných opravách či změnách zařízení ke zneškodňování odpadních vod a při haváriích těchto zařízení a v případech, kdy odpadní, popřípadě zvláštní vody budou do povrchových vod vypouštěny řízeným způsobem, při současném stanovení dalších podmínek, které omezí možnost zhoršení jakosti povrchových vod, vypouštění odpadních vod s přípustnými hodnotami ukazatelů znečištění odpadních vod vyššími než hodnoty stanovené vládou nařízením podle odstavce 5 nebo podle § 31.“

39. V § 39 odst. 4 písmeno c) zní:

„c) nejméně jednou za 6 měsíců kontrolovat sklady a skládky a nejméně jednou za 5 let, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, zkoušet těsnosti potrubí nebo nádrží určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvlášť nebezpečných látek a nebezpečných látek, a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provádět jejich včasné opravy; sklady musí být zabezpečeny nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod,“.

40. V § 39 odst. 6 se za slova „s nimiž se nakládá,“ vkládají slova „o jejich množství,“ a za slovy „podzemním vodám“ se slovo „prostředí“ zrušuje.

41. V § 39 odst. 7 se na konci písmene e) slovo „nebo“ zrušuje a na konci písmene f) se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje písmeno g), které zní: „g) v rámci schválených sanačních technologií.“.

42. V § 39 odst. 9 se slova „ze kterých by pohonné hmoty nebo mazadla mohly ohrozit jakost“ nahrazují slovy „kde by mohlo dojít k ohrožení jakosti“.

43. V § 42 odst. 4 se věta poslední nahrazuje větou „K tomuto účelu zřizuje kraj v rámci svého rozpočtu zvláštní účet ročně doplňovaný do výše 10 000 000 Kč.“.

44. § 48 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 29) zní:

„§ 48

Správci vodních toků

(1) Správu významných vodních toků zajišťují právnické osoby zřízené podle zvláštního zákona¹⁷⁾ (dále jen „správci povodí“); pro účely tohoto zákona se považují za správce vodních toků.

(2) Správu drobných vodních toků nebo jejich ucelených úseků jsou oprávněny vykonávat obce, jejichž územím drobné vodní toky protékají, nebo fy-

zické nebo právnické osoby, popřípadě organizační složky státu, jimž drobné vodní toky slouží nebo s jejichž činností souvisejí, určené Ministerstvem zemědělství. O určení správce drobného vodního toku rozhoduje Ministerstvo zemědělství na základě žádosti; to neplatí v případě určení správce drobného vodního toku organizační složkou státu.

(3) Na území vojenských újezdů²⁹⁾ zajišťuje správu drobných vodních toků Ministerstvo obrany. Na území národních parků zajišťují správu drobných vodních toků Správy národních parků;³⁰⁾ pro účely tohoto zákona se Ministerstvo obrany a Správy národních parků považují za správce vodních toků.

(4) Na drobných vodních tocích, ke kterým nebyl určen správce drobného vodního toku, vykonává jejich správu správce vodního toku, jehož je drobný vodní tok přítokem, a to až do doby, než bude správce určen podle odstavce 2. To platí i v případě, je-li na drobném vodním toku, ke kterému nebyl určen správce drobného vodního toku, ucelený úsek drobného vodního toku, ke kterému byl určen správce drobného vodního toku.

(5) Obsah žádosti podle odstavce 2 a její náležitosti nezbytné k vydání rozhodnutí stanoví Ministerstvo zemědělství vyhláškou.

(6) Správce povodí vykonává dohled nad správou drobných vodních toků. Pokud správce drobného vodního toku neplní povinnosti podle tohoto zákona, může Ministerstvo zemědělství na návrh správce povodí zrušit určení správce drobného vodního toku.

(7) Na určení nebo zrušení správce drobného vodního toku se nevztahuje správní řád.

²⁹⁾ Zákon č. 222/1999 Sb., ve znění zákona č. 320/2002 Sb.“.

45. V § 54 odst. 4 se za slova „vodoprávním úřadům“ vkládají slova „a jiným správním úřadům z hlediska zájmů daných příslušnými plány v oblasti vod a z hlediska dalších zájmů sledovaných zákonem,“ a na konci se doplňuje věta „Dále poskytují stanoviska správců povodí pro vydání povolení k nakládání s vodami [§ 8 odst. 1 písm. a) až c)], pro vydání povolení k některým vybraným činnostem [§ 14 odst. 1 písm. a) až c)], pro vydání stavebního povolení k vodním dílům (§ 15), pro udělení souhlasu (§ 17) a pro vydání vyjádření (§ 18), ve kterých posuzují soulad záměrů umístit, provést, změnit nebo odstranit stavbu, zařízení nebo provádět jiné činnosti s výše uvedenými zájmy, pokud by takové záměry mohly ovlivnit vodní poměry, energetický potenciál, popřípadě jakost nebo množství povrchových nebo podzemních vod.“.

46. V § 55 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok, kanalizačních objektů, čistíren odpadních vod, jakož

i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací,“.

47. § 57 včetně nadpisu zní:

„§ 57

Užívání vodních děl jinými osobami

Pokud má bezprostřední prospěch z vodního díla jiný oprávněný (§ 8) než vlastník tohoto vodního díla, je povinen podílet se na úhradě nákladů na údržbu tohoto vodního díla. Nedojde-li mezi vlastníkem vodního díla a oprávněným k dohodě o výši a způsobu úhrady nákladů, rozhodne soud. To neplatí v případě, že vlastník vodního díla je správcem vodního toku a osoba oprávněná k nakládání s vodami podle § 8 v tomto vodním díle je povinna platit platbu k úhradě správy vodních toků a správy povodí podle § 101, a v případě, že osoba oprávněná k nakládání s vodami podle § 8 užívá vodu pouze za účelem využití energetického potenciálu k výrobě elektřiny ve vodních elektrárnách do celkového instalovaného výkonu výrobní 10 MW_e“.

48. V § 61 odstavec 9 zní:

„(9) Provádět technickobezpečnostní dohled nad vodními díly I. až III. kategorie a zpracovávat posudky pro zařazení vodních děl do I. až IV. kategorie z hlediska technickobezpečnostního dohledu mohou jen odborně způsobilé osoby pověřené k tomu Ministerstvem zemědělství. Je-li taková osoba vlastníkem vodního díla I. nebo II. kategorie, nesmí na něm vykonávat technickobezpečnostní dohled sama.“.

49. V § 64 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Povodeň začíná vyhlášením druhého nebo třetího stupně povodňové aktivity (§ 70) a končí odvoláním třetího stupně povodňové aktivity, není-li v době odvolání třetího stupně povodňové aktivity vyhlášen druhý stupeň povodňové aktivity. V tom případě končí povodeň odvoláním druhého stupně povodňové aktivity. Povodní je rovněž situace uvedená v odstavci 1, při níž nebyl vyhlášen druhý nebo třetí stupeň povodňové aktivity, ale stav nebo průtok vody v příslušném profilu nebo srážka dosáhla směrodatné úrovně pro některý z těchto stupňů povodňové aktivity podle povodňového plánu příslušného územního celku. Pochybnosti o tom, zda v určitém území a v určitém čase byla povodeň, rozhoduje, je-li splněna některá z těchto podmínek, vodoprávní úřad.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

50. V § 66 odstavec 2 zní:

„(2) V současně zastavěných územích obcí, v územích určených k zástavbě podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích, vymezí vodoprávní úřad na návrh správce vodního

toku aktivní zónu záplavového území podle nebezpečnosti povodňových průtoků.“.

51. V § 67 odst. 1 se na konci doplňují slova „ , zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky“.

52. V § 68 odst. 1 se slova „na podkladě plánu oblasti povodí“ zrušují.

53. V § 71 odst. 2 písm. a) se slovo „uceleného“ zrušuje.

54. V § 71 odst. 3 písm. c) se slova „ucelených povodí“ nahrazují slovy „správních obvodů krajů“.

55. V § 71 odstavec 4 zní:

„(4) Pro stavby ohrožené povodněmi, které se nacházejí v záplavovém území nebo mohou zhoršit průběh povodně, zpracovávají povodňové plány pro svou potřebu a pro součinnost s povodňovým orgánem obce jejich vlastníci. V pochybnostech o rozsahu této povinnosti nebo o tom, které stavby mohou zhoršit průběh povodně, rozhodne k návrhu jejich vlastníků vodoprávní úřad.“.

56. V § 71 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Vodoprávní úřad může uložit povinnost zpracovat povodňový plán vlastníkům pozemků, které se nacházejí v záplavových územích, je-li to třeba s ohledem na způsob jejich užívání.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

57. V § 75 odst. 3 se slovo „uceleném“ nahrazuje slovy „v celém“.

58. V § 77 odst. 2 se na konci písmene a) doplňují slova „a v hlavním městě Praze orgány městských částí“.

59. V § 77 odst. 2 se na konci písmene b) doplňují slova „a v hlavním městě Praze úřady městských částí stanovené Statutem hlavního města Prahy“.

60. V § 77 odst. 3 písm. c) se slova „ucelených povodí“ nahrazují slovem „krajů“.

61. V § 77 odst. 7 se za slova „může požádat“ vkládají slova „povodňový orgán vyššího stupně“.

62. V § 77 odst. 8 se slova „Vyšší povodňový orgán, který převezme řízení povodňové ochrany,“ nahrazují slovy „Povodňový orgán, který převezme řízení ochrany před povodněmi,“.

63. V § 79 odst. 1 se slova „uceleného povodí“ nahrazují slovem „kraje“.

64. V § 79 odst. 2 písm. k) se slova „uceleného povodí“ nahrazují slovem „kraje“.

65. § 80 včetně nadpisu zní:

„§ 80

Povodňové orgány krajů

(1) Hejtmán kraje zřizuje povodňovou komisi kraje a je jejím předsedou. Další členy komise jmenuje její předseda z řad zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu, příslušných správců povodí a zástupců orgánů a právnických osob, které jsou způsobilé k provádění opatření, popřípadě pomoci při ochraně před povodněmi. Povodňový orgán kraje je podřízen ústřednímu povodňovému orgánu.

(2) Povodňové orgány krajů ve svých územních obvodech v rámci zabezpečení úkolů při ochraně před povodněmi

- a) potvrzují soulad věcné a grafické části jim předložených povodňových plánů správních obvodů obcí s rozšířenou působností s povodňovým plánem správního obvodu kraje,
- b) zpracovávají povodňový plán správního obvodu kraje podle § 71 odst. 3 písm. c) a předkládají jej ústřednímu povodňovému orgánu,
- c) prověřují připravenost účastníků ochrany podle povodňových plánů,
- d) ukládají podle potřeby vlastníkům vodních děl úpravy manipulačních řádů z hlediska povodňové ochrany,
- e) organizují odborná školení a výcvik členů povodňových orgánů obcí s rozšířenou působností a účastníků ochrany před povodněmi,
- f) účastní se hlášené povodňové služby na území kraje, informují o nebezpečí a průběhu povodně povodňové orgány obcí s rozšířenou působností, Český hydrometeorologický ústav a Ministerstvo životního prostředí,
- g) organizují, řídí a koordinují opatření na ochranu před povodněmi podle povodňových plánů, řídí a koordinují opatření prováděná povodňovými orgány obcí s rozšířenou působností,
- h) vyhláší a odvolávají stupně povodňové aktivity v rámci územní působnosti,
- i) řídí ve svém správním obvodu ovlivňování odtokových poměrů manipulacemi na vodních dílech v rámci manipulačních řádů; nařizují mimořádné manipulace na těchto vodních dílech nad rámec schváleného manipulačního řádu po projednání s dotčenými povodňovými orgány obcí s rozšířenou působností ve svém správním obvodu, s příslušnými správci povodí a s povodňovými orgány krajů, jejichž správní obvody mohou být touto mimořádnou manipulací ovlivněny,
- j) posuzují vliv zabezpečovacích prací na vodních

tocích a vodních dílech na odtokový režim po projednání se správcí vodních toků a vodních děl, které jimi mohou být dotčeny, a koordinují jejich provádění,

- k) zpracovávají souhrnnou hodnotící zprávu o povodni včetně analýzy rozsahu a výše povodňových škod a účelnosti provedených opatření,
- l) vedou záznamy v povodňové knize,
- m) využívají pro řízení záchranných prací, pro jejich koordinaci se složkami integrovaného záchranného systému a pro spojení s místy záchranných prací příslušné operační a informační středisko Hasičského záchranného sboru České republiky.“.

66. V § 81 odst. 1 písm. d) se slova „ucelených povodí“ nahrazují slovy „správních obvodů krajů“.

67. V § 81 odstavec 3 zní:

„(3) Ústřední povodňová komise řídí, kontroluje, koordinuje a v případě potřeby ukládá v celém rozsahu řízení ochrany před povodněmi v době povodně ohrožující rozsáhlá území, pokud povodňové komise krajů vlastními silami a prostředky nestačí činit potřebná opatření. V rámci plnění úkolů při ochraně před povodněmi

- a) informuje o průběhu a důsledcích povodní vládu,
- b) nařizuje po projednání s příslušnými povodňovými orgány krajů a příslušnými správci povodí mimořádné manipulace na vodních dílech nad rámec schváleného manipulačního řádu s možným dosahem přesahujícím rámec oblastí povodí podle § 25 odst. 2,
- c) koordinuje a kontroluje činnost povodňových komisí krajů,
- d) vede záznamy v povodňové knize.“.

68. V § 82 písmeno b) zní:

- „b) spolupracují při zpracování povodňových plánů správních obvodů krajů a povodňového plánu České republiky,“.

69. V § 82 písm. h) se slova „ucelených povodí“ nahrazují slovem „krajů“.

70. V § 82 písm. i) se slovo „uceleném“ zrušuje.

71. V § 82 písm. j) se slovo „ucelené“ zrušuje a slova „povodňovému orgánu uceleného povodí“ se nahrazují slovy „povodňovým orgánům krajů“.

72. V § 82 písm. k) se slova „ucelených povodí“ nahrazují slovem „krajů“.

73. V § 83 písmeno m) včetně poznámky pod čarou č. 34a) zní:

- „m) odstraňují povodňové škody na korytech vodních toků, zejména zabezpečují kritická místa pro případ další povodně, obnovují průtočný profil koryta vodního toku; na tyto činnosti se nevztahují zvláštní právní předpisy;^{34a)} zahájení těchto čin-

ností oznámí správce vodního toku 10 pracovních dní předem příslušnému orgánu ochrany přírody.

^{34a)} § 4 odst. 2 věta třetí zákona č. 114/1992 Sb.

§ 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

§ 8 odst. 4 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.“.

74. V § 84 odst. 1 písm. a) se slova „ucelených povodí“ nahrazují slovem „krajů“.

75. V § 84 odst. 1 písm. g) se slova „uceleného povodí“ nahrazují slovem „kraje“.

76. V § 85 odst. 1 písm. a) se na konci vkládají slova „mají-li takovou povinnost podle § 71 odst. 4 nebo jim byla uložena vodoprávním úřadem podle § 71 odst. 5,“.

77. V § 86 odst. 1 se slovo „plánů“ nahrazuje slovem „Plánu“.

78. V § 86 odst. 2 se slova „v regionu ucelených povodí“ nahrazují slovy „ve správním obvodu kraje“.

79. V § 87 písm. c) se slova „povodňovými komisemi ucelených povodí“ nahrazují slovy „povodňovou komisí kraje“.

80. V § 87 písm. d) se slovo „ústřední“ nahrazuje slovem „Ústřední“.

81. § 88 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 36a) a 36b) zní:

„§ 88

Poplatek za odebrané množství podzemní vody

(1) Oprávněný, který má povolení k odběru podzemní vody [§ 8 odst. 1 písm. b) bod 1 a § 8 odst. 2] (dále jen „odběratel“), je za podmínek stanovených tímto zákonem povinen platit za skutečné množství odebrané podzemní vody podle účelu odběru vody. V případě, že oprávněný umožnil výkon svého povolení k nakládání s vodami podle § 11 odst. 3 provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu^{10a)} tím, že na něj výkon povolení smluvně převvedl^{36a)} a tento provozovatel oznámil svůj název, sídlo a identifikační číslo České inspekci životního prostředí, považuje se za odběratele tento provozovatel vodovodu pro veřejnou potřebu. Poplatek se platí za kalendářní rok a jeho sazby v Kč/m³ jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Poplatek se neplatí za skutečný odběr podzemní vody z jednoho vodního zdroje menší nebo rovný 6 000 m³ za kalendářní rok nebo menší nebo rovný 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku, dále za odběry povolené k účelu získání tepelné energie, za odběry vody ke snížení znečištění podzemních vod, za odběry vody ke snižování jejich hladiny a za odběry

vody sloužící hydraulické ochraně podzemních vod před znečištěním.

(3) Odebírá-li odběratel podzemní vodu z vodního zdroje na více místech území jedné obce, pro účely zpoplatnění se odebrané množství vody počítá.

(4) Vybírání a vymáhání poplatku vykonávají finanční úřady místně příslušné podle sídla nebo bydliště jednotlivých odběratelů na základě výměrů vydaných Českou inspekci životního prostředí; přitom postupují podle právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(5) Pro stanovení výše záloh poplatku pro následující kalendářní rok je odběratel povinen zpracovat poplatkové hlášení, ve kterém sdělí svoje identifikační údaje podle právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků a uvede skutečnosti rozhodné k výpočtu zálohy, zejména údaje o povoleném množství odběru podzemních vod v členění podle odběrů podzemních vod podle jednotlivých povolení a účelu jejich použití. V poplatkovém hlášení vypočte odběratel výši záloh poplatku pro následující kalendářní rok a předloží jej České inspekci životního prostředí do 15. října běžného roku. Vzor poplatkového hlášení stanoví Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství vyhláškou.

(6) Roční výši zálohy poplatku v poplatkovém hlášení vypočte odběratel vynásobením příslušné sazby poplatku povoleným ročním odběrem podzemní vody v m³.

(7) Česká inspekce životního prostředí na základě poplatkového hlášení a ověření údajů rozhodných pro výpočet záloh poplatku rozhodne o výši zálohy a výši čtvrtletních nebo měsíčních splátek zálohovým výměrem, který doručí odběrateli a finančnímu úřadu místně příslušnému^{36b)} sídlu nebo bydlišti odběratele do 15. prosince běžného roku. Opravný prostředek proti zálohovému výměru nemá odkladný účinek.

(8) V zálohovém výměru Česká inspekce životního prostředí stanoví rovnoměrné čtvrtletní zálohy, pokud se jejich souhrnná výše rovná nebo je nižší než 300 000 Kč, nebo rovnoměrné měsíční zálohy, pokud jejich souhrnná výše je vyšší než 300 000 Kč. Měsíční zálohy je odběratel povinen zaplatit nejpozději do 25. dne kalendářního měsíce, za který byla záloha vyměřena. Čtvrtletní zálohy je odběratel povinen zaplatit nejpozději do 25. dne posledního měsíce kalendářního čtvrtletí, za které byla záloha vyměřena.

(9) Dojde-li k zániku odběratele v průběhu kalendářního roku bez právního nástupce, je odběratel povinen nejpozději ke dni zániku zaplatit poměrnou část předpokládaného ročního poplatku, na jehož úhradu se započtou do té doby provedené zálohy týkající se téhož kalendářního roku.

(10) Odběratel je povinen do 15. února předložit České inspekci životního prostředí poplatkové přiznání za uplynulý kalendářní rok, ve kterém uvede skutečnosti rozhodné k výpočtu vyrovnání poplatku, zejména údaje o výši zaplacených záloh a skutečném množství odebrané podzemní vody v členění podle odběrů podzemních vod podle jednotlivých povolení a účelu jejich použití. V poplatkovém přiznání vypočte odběratel roční výši poplatku za uplynulý kalendářní rok, porovná ji se zaplacenými zálohami, navrhne vyrovnání a předloží poplatkové přiznání České inspekci životního prostředí. Vzor poplatkového přiznání stanoví Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství vyhláškou.

(11) Roční výši poplatku v poplatkovém přiznání vypočte odběratel vynásobením příslušné sazby poplatku skutečně odebraným objemem podzemní vody za uplynulý kalendářní rok v m³.

(12) Česká inspekce životního prostředí na základě poplatkového přiznání a ověření údajů rozhodných pro výpočet vyrovnání poplatku rozhodne o výši poplatku za uplynulý kalendářní rok a jeho vyrovnání se zaplacenými zálohami poplatkovým výměrem, který doručí odběrateli a finančnímu úřadu místně příslušnému podle sídla nebo bydliště odběratele do 30 dnů po obdržení poplatkového přiznání vyrovnání s oznámením, že poplatkový výměr nabytí právní moci a je vykonatelný.

(13) V případě, že zaplacené zálohy jsou nižší než vyměřený poplatek, uhradí odběratel nedoplatek na účet příslušného finančního úřadu do 30 dnů ode dne nabytí právní moci poplatkového výměru. V případě, že zaplacené zálohy jsou vyšší než vyměřený poplatek, vrátí příslušný finanční úřad odběrateli přeplatek bez žádosti do 30 dnů ode dne, kdy bylo příslušnému finančnímu úřadu doručeno oznámení České inspekce životního prostředí o tom, že poplatkový výměr nabytí právní moci a je vykonatelný.

(14) Kopii zálohového výměru a poplatkového výměru, které nabyly právní moci a jsou vykonatelné, zašle Česká inspekce životního prostředí bezodkladně Státnímu fondu životního prostředí.

(15) Část poplatků za odběr podzemní vody ve výši 50 % je příjmem rozpočtu kraje, na jehož území se odběr podzemní vody uskutečňuje, zbytek je příjmem Státního fondu životního prostředí. Poplatky, které jsou příjmem rozpočtu kraje, mohou být použity jen na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury a na zřízení a doplňování zvláštního účtu podle § 42 odst. 4.

^{36a)} § 8 zákona č. 274/2001 Sb.

^{36b)} § 6 odst. 2 zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.“.

82. V § 89 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Dojde-li v důsledku povodně nebo jiné přírodní katastrofy k omezení nebo přerušení provozu čistírny odpadních vod, platí znečišťovatel za období nezbytně nutné k obnovení jejího provozu poplatky ve výši odpovídající poměrně části poplatků stanovených poplatkovým výměrem za předchozí kalendářní rok. Omezení, přerušení a obnovení provozu čistírny odpadních vod znečišťovatel neprodleně oznámí České inspekci životního prostředí, která tyto skutečnosti prověří a zohlední v poplatkovém výměru za toto období.“.

83. V § 90 se slova v nadpisu „Poplatek za znečištění vypouštěných odpadních vod“ nahrazují slovy „Výše poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových“.

84. V § 90 odst. 2 se číslo „30 000“ nahrazuje číslem „100 000“ a věta druhá se zrušuje.

85. V § 90 odst. 4 věta první se za slova „celkového množství“ vkládá slovo „vypouštěného“ a za větu první se vkládají nová druhá a třetí věta, které znějí: „V případě, že u některé zpoplatněné látky dojde ke snížení jejího celkového vypouštěného množství oproti předcházejícímu kalendářnímu roku nejméně o 20 %, nejvýše však o 50 %, snižuje se poplatek za tuto látku o dvojnásobek dosaženého snížení. Dojde-li u některé zpoplatněné látky ke snížení jejího celkového vypouštěného množství oproti předcházejícímu kalendářnímu roku o více než 50 %, poplatek za tuto látku se neplatí.“.

86. V § 91 odst. 2 se slova „vodoprávní úřad příslušný podle místa vypouštění“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“.

87. V § 92 odst. 3 se za slova „měřících skupin“ vkládají slova „a osobám provádějícím svou činnost v souladu s § 126b“.

88. V § 92 odst. 4 se slova „vodoprávního úřadu podle místa zdroje znečišťování“ nahrazují slovy „České inspekce životního prostředí“.

89. V § 93 odst. 1 se slova „vodoprávnímu úřadu“ nahrazují slovy „České inspekci životního prostředí“ a věta poslední se zrušuje.

90. V § 93 odst. 2 věta první se slova „Vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“, slova „a České inspekci životního prostředí“ se zrušují a ve větě druhé se slova „vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“.

91. V § 93 odst. 4 se slova „vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Obdobně postupuje, zjistí-li, že znečišťovatel poplatkové hlášení nepředložil.“.

92. V § 93 odst. 5 se slova „vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“.

93. V § 94 odst. 1 se slova „vodoprávnímu úřadu“ nahrazují slovy „České inspekci životního prostředí“.

94. V § 94 odst. 2 se slova „Vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“ a slova „vodoprávního úřadu“ nahrazují slovy „České inspekce životního prostředí“.

95. V § 96 odstavec 1 zní:

„(1) Znečišťovatel, který prokazatelně na podkladě povolení zahájil práce na stavbě čistírny odpadních vod (dále jen „stavba“) nebo jiného zařízení investičního charakteru (dále jen „jiné zařízení“) ke snížení množství znečištění ve vypouštěných odpadních vodách a kterému vodoprávní úřad povolil (§ 38 odst. 9) po dobu výstavby vypouštění odpadních vod s přípustnými hodnotami ukazatelů znečištění odpadních vod vyššími než hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem,³⁸⁾ avšak po uplynutí výstavby hodnotami nepřesahujícími úroveň stanovenou zvláštním právním předpisem (§ 38 odst. 5), nebo pro tento účel smluvně převedl prostředky, může nejpозději do jednoho roku ode dne zahájení stavby nebo jiného zařízení nebo uzavření smlouvy o převedení finančních prostředků požádat Českou inspekci životního prostředí o povolení odkladu placení až o 80 % výše poplatků za zdroj znečištění, pro který tyto práce zahájil nebo finanční prostředky převedl (dále jen „odklad“). Rozhodnutí o odkladu placení poplatků zašle Česká inspekce životního prostředí znečišťovateli, příslušnému finančnímu úřadu a Státnímu fondu životního prostředí České republiky.“.

96. V § 96 odst. 2 se slova „Vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“.

97. V § 96 odst. 3 ve větě první a druhé se slova „vodoprávnímu úřadu“ nahrazují slovy „České inspekci životního prostředí“.

98. V § 96 odst. 5 se slova „vodoprávního úřadu“ nahrazují slovy „České inspekce životního prostředí“.

99. V § 96 odst. 8 se slova „vodoprávního úřadu“ nahrazují slovy „České inspekce životního prostředí“.

100. V § 97 odst. 1 se slova „vodoprávního úřadu“ nahrazují slovy „České inspekce životního prostředí“ a slova „vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“.

101. V § 97 odst. 2 se slova „vodoprávní úřad“ nahrazují slovy „Česká inspekce životního prostředí“.

102. V § 99 odst. 1 se slova „vodoprávním úřadem“ nahrazují slovy „Českou inspekci životního prostředí“ a slova „zákona o správě daní a poplatků³⁷⁾“ se nahrazují slovy „právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků“.

103. V § 100 odst. 2 se za slova „rodinných domů“ vkládají slova „nebo staveb pro individuální rekreaci“.

104. V § 100 odst. 3 písm. c) se slova „ze sanačních vrtů.“ nahrazují slovy „použitých za účelem získání tepelné energie [§ 8 odst. 1 písm. d)],“.

105. V § 100 odst. 3 se za písmeno c) doplňuje písmeno d), které zní:

„d) znečištěných vod, jejichž znečištění bylo po jejich vyčerpání z vod podzemních sníženo [§ 8 odst. 1 písm. e)].“.

106. V § 100 odstavec 7 zní:

„(7) Při stanovení poplatků postupuje obec podle správního řádu a při vybírání a vymáhání podle právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků.“.

107. V § 101 odst. 3 se na konci písmene c) nahrazuje čárka středníkem a doplňují se slova „tato cena nesmí překročit výši provozních nákladů, které správci vodního toku na tuto činnost vzniknou,“.

108. V § 101 odstavec 4 zní:

„(4) Platba za odběr povrchové vody se neplatí, pokud odebrané množství povrchové vody je menší nebo rovno 6 000 m³ za kalendářní rok nebo je menší nebo rovno 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku. Neplatí se též za odběry povrchových vod pro provoz rybích líhní a sádek a pro napouštění rybníků a vodních nádrží pro chov ryb, zatápění umělých prohlubní terénu (zbytkových jam po těžbě nerostů) nevyžadující čerpání nebo převádění vody správcem vodního toku, pro průtočné chlazení výzkumných jaderných reaktorů, pro požární účely, napouštění veřejných koupališť, odstavených ramen vodních toků a nádrží tvořících chráněný biotop rostlin a živočichů, pro výrobu sněhu vodními děly, za odběr okalových vod pro zemědělskou nebo lesní výrobu a za povolený odběr pro vyrovnání vláhového deficitu zemědělských plodin. Okalovými vodami pro zemědělskou a lesní výrobu jsou povrchové vody odebírané z vodního toku za zvýšených průtoků (vodních stavů) pro závlahy zaplavováním.“.

109. V § 102 odst. 1 se na konci písmene n) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:

„o) provádění kontrolního zjišťování jakosti a množství vypouštěných odpadních vod, včetně zjišťování zdrojů znečišťování.“.

110. V § 102 odst. 2 se za slova „správcům povodí,“ vkládají slova „České inspekci životního prostředí,“.

111. V § 103 se za slova „podle § 88,“ vkládá číslo „89,“.

112. V § 103 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Při správě penále podle tohoto zákona se uplatní postup pro úrok z prodlení podle právního předpisu upravujícího správu daní a poplatků.“.

113. V § 107 písmeno d) zní:

„d) spolupracovat s ústředními vodoprávními úřady a správci povodí při pořizování plánů oblastí povodí a jejich plnění. Krajské úřady si mohou pro zajištění spolupráce na plánech oblastí povodí a při provádění kontroly plnění plánů oblastí povodí vyžádat spolupráci odborných subjektů, subjektů sledujících jakost a zdravotní nezávadnost vod, orgánů ochrany přírody, sdružení občanů působících na úsecích ochrany životního prostředí, rybářství, vlastníků a provozovatelů vodovodů a kanalizací a popřípadě dalších orgánů,“.

114. V § 107 se na konci písmene f) doplňují slova „ , která povoluje“.

115. V § 107 písmeno h) zní:

„h) stanovovat způsob a podmínky vypouštění důlních vod do vod povrchových nebo podzemních,“.

116. V § 107 písm. k) se slova „se zvláště nebezpečnými nebo nebezpečnými látkami“ nahrazují slovy „s obsahem zvláště nebezpečných nebo nebezpečných látek“ a slova „s výjimkou případů mimo případy pod písm. j)“ se zrušují.

117. V § 107 se písmeno l) zrušuje.

Dosavadní písmena m) až u) se označují jako písmena l) až t).

118. V § 107 písm. r) se slova „vyjadřovat se“ nahrazují slovy „vydávat vyjádření podle § 18“.

119. V § 107 písmeno t) zní:

„t) povolovat vodní díla umožňující nakládání s vodami podle písmen j) až m),“.

120. V § 107 se doplňují písmena u) až x), která znějí:

„u) rozhodovat v případech, kdy jim přísluší povolovat vodní díla, též o ostatních záležitostech týkajících se těchto vodních děl a o ochranných pásmech vodních zdrojů s nimi souvisejících,

v) schvalovat manipulační, popřípadě provozní řády vodních děl, která povoluje,

w) stanovovat způsob a podmínky s vypouštěním důlních vod do vod povrchových nebo podzemních,

x) stanovovat území určená k rozlivům povodní.“.

121. V § 112 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) provádět kontrolní zjišťování jakosti a množství vypouštěných odpadních vod včetně zjišťování zdrojů znečišťování,“.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno h).

122. V § 114 odst. 1 písm. b) se za slovo „dozoru“ vkládají slova „a odebírat potřebné vzorky“.

123. V § 115 odst. 17 se za slova „Manipulační řády“ vkládají slova „ , popřípadě provozní řády“.

124. V § 115 se doplňuje odstavce 18, který zní:

„(18) Zasahuje-li vodní dílo nebo činnost do správních obvodů několika vodoprávních úřadů, je k řízení příslušný ten vodoprávní úřad, v jehož správním obvodu leží rozhodující část tohoto vodního díla nebo v jehož správním obvodu se má vykonat rozhodující část činnosti. Činností se rozumí nakládání s vodami, činnosti uvedené v § 14 a další činnosti podle zákona včetně záměrů, k nimž vydává vodoprávní úřad vyjádření podle § 18. Místně příslušným vodoprávním úřadem pro stanovení ochranných pásem vodního zdroje nebo vodního díla je vodoprávní úřad, v jehož správním obvodu leží vodní dílo, s nímž stanovení ochranných pásem souvisí. Místně příslušným vodoprávním úřadem pro stanovení území určených k rozlivům povodní (§ 68) je vodoprávní úřad, v jehož správním obvodu leží rozhodující část území určeného k rozlivům povodní nebo rozhodující stavby na ochranu před povodněmi s tímto územím související. V pochybnostech o tom, který vodoprávní úřad je příslušný k vydání povolení, jiného rozhodnutí nebo vyjádření, rozhodne nejbližší společně nadřízený vodoprávní úřad.“

125. V § 116 odst. 1 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

126. V § 116 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) poruší další povinnosti tím, že

1. neprovede, při nakládání s povrchovými a podzemními vodami k výrobním účelům, účinné úpravy vedoucí k hospodárnému využívání vodních zdrojů zohledňující nejlepší dostupné technologie (§ 5 odst. 2),
2. nevybaví plavidlo potřebným zařízením k akumulaci odpadních vod nebo je řádně neprovozuje nebo nezabrání únikům odpadních vod nebo závadných látek z plavidel do vod povrchových (§ 7 odst. 2),
3. nezabezpečuje povinnosti provozovatele přístavu nebo speciální lodi určené k dopravě pohonných hmot a odpadů z plavidel (§ 7 odst. 3),
4. nakládá s povrchovými nebo podzemními vodami bez povolení vodoprávního úřadu v případech, kdy je takového povolení třeba podle ustanovení § 8, nejde-li o nedovolený odběr vody podle § 117,
5. přečerpává odpadní vody nebo závadné látky z plavidel nebo zásobuje plavidla pohonnými nebo provozními hmotami mimo přístavy, pokud jejich objem je v jednotlivých případech větší než 50 litrů nebo pokud tyto činnosti nezabezpečuje obslužná loď (§ 7 odst. 4),
6. neměří množství a jakost povrchových nebo

podzemních vod, s nimiž oprávněný nakládá (§ 10 odst. 1 a 2),

7. neoznámí přechod nebo převod práva nakládat s povrchovými nebo podzemními vodami spolu s pozemkem nebo stavbou jako její nabyvatel ve stanovené lhůtě (§ 11 odst. 1),
8. provádí činnost, k níž je třeba povolení podle ustanovení § 14, bez povolení vodoprávního úřadu (§ 14 odst. 1),
9. provede stavbu, zařízení nebo činnost bez souhlasu vodoprávního úřadu (§ 17 odst. 1),
10. nepředloží podklady potřebné pro zápis vodního díla, jehož je vlastníkem, do katastru nemovitostí ve stanovené lhůtě,
11. nesdělí informace vyžádané správcem povodí nebo pověřeným odborným subjektem o svém nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami nebo mu neumožní si je u něho zjišťovat (§ 21 odst. 5),
12. neoznámí údaje potřebné pro vodní bilanci ve stanoveném termínu a stanoveným způsobem (§ 22 odst. 2),
13. nezajišťuje jako vlastník, aby nedocházelo ke zhoršování odtokových poměrů nebo odnosu půdy erozní činností vody (§ 27),
14. provádí v zakázaném rozsahu činnosti uvedené v ustanovení § 28 odst. 2 bez povolení výjimky Ministerstvem životního prostředí v chráněné oblasti přirozené akumulace vod (§ 28 odst. 2 a 3),
15. neoznámí zjištěný výskyt podzemní vody v neobvyklém množství na svém pozemku nebo zjištěný výskyt podzemních vod s napjatou hladinou na svém pozemku (§ 29 odst. 3),
16. vypustí ryby nebo jiné vodní živočichy nepůvodních, geneticky nevhodných nebo neprovořených populací přirozených druhů do vodního toku nebo vodní nádrže bez souhlasu vodoprávního úřadu (§ 35 odst. 4),
17. neučiní při zacházení se závadnými látkami přiměřená opatření, aby nevníkly do povrchových nebo podzemních vod nebo neohrožily jejich prostředí (§ 39 odst. 1),
18. neučiní přiměřená opatření při zacházení se závadnými látkami, aby nevníkly do kanalizace, která netvoří součást technologického vybavení výrobního zařízení (§ 39 odst. 4),
19. nezpracuje havarijní plán pro případ havárie [§ 39 odst. 2 písm. a)],
20. nevede nebo neuchovává záznamy o provedených opatřeních při zacházení se závadnými látkami [§ 39 odst. 2 písm. b)],
21. neumístí zařízení, v němž se používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují zá-

- vadné látky způsobem podle § 39 odst. 4 písm. a),
22. nekontroluje nebo neopraví sklady, skládky, těsnost potrubí, nádrží určených pro skladování závadných látek a prostředků pro jejich dopravu ve lhůtách stanovených v ustanovení § 39 odst. 4 písm. c),
23. nevybuduje nebo neprovozuje kontrolní systém pro zjišťování úniku závadných látek [§ 39 odst. 4 písm. d)],
24. nezajistí nově budovanou stavbu proti úniku závadných látek při hašení požáru [§ 39 odst. 4 písm. e)],
25. nevede záznamy o typech zvlášť nebezpečných látek, které zpracovává nebo s nimiž nakládá, nebo záznamy o jejich množství, o obsahu jejich účinných složek nebo o jejich vlastnostech (§ 39 odst. 6),
26. neposkytne na vyžádání informace vodoprávnímu úřadu nebo Hasičskému záchrannému sboru České republiky, které je povinna zaznamenávat (§ 39 odst. 6),
27. myje motorové vozidlo nebo provozní mechanismus ve vodním toku nebo na místě, kde by mohlo dojít k ohrožení jakosti povrchových nebo podzemních vod (§ 39 odst. 9),
28. neučiní bezprostřední opatření k odstranění příčin nebo následků havárie, kterou způsobila (§ 41 odst. 1),
29. neřídí se při odstraňování havárie, kterou způsobila, schváleným havarijním plánem nebo pokyny vodoprávního úřadu, popřípadě České inspekce životního prostředí (§ 41 odst. 1),
30. neohlásí neprodleně havárii, kterou zjistila nebo způsobila (§ 41 odst. 2),
31. nevyhoví výzvě při provádění opatření k odstranění příčin nebo následků havárie jí způsobené (§ 41 odst. 5),
32. neposkytne vyžádané údaje o havárii, jejíhož zneškodňování se zúčastnila (§ 41 odst. 6),
33. neuvede pozemek nebo stavbu, kterou bylo nutno použít při odstraňování závadného stavu, do předchozího stavu, pokud se s jejím vlastníkem nedohodla jinak (§ 42 odst. 7),
34. zasáhne do koryta vodního toku neoprávněně tím, že změní směr nebo podélný sklon nebo příčný profil koryta vodního toku nebo poškodí břeh koryta vodního toku nebo z něj těží říční materiál nebo uloží do koryta vodního toku předměty, kterými by mohlo dojít k ohrožení plynulosti odtoku povrchové vody, zdraví nebo bezpečnosti, popřípadě uloží takové předměty na místech, z nichž by mohly být splaveny do povrchových vod (§ 46 odst. 1),
35. nesplní povinnost správce vodního toku nebo jeho úseku, jehož je správcem nebo vykonává jeho správu (§ 47),
36. nesplní povinnost vlastníka pozemku, na němž se nachází koryto vodního toku (§ 50),
37. nesplní povinnost vlastníka pozemku sousedícího s korytem vodního toku (§ 51 odst. 1),
38. neodstraní předměty zachycené či ulpělé na stavbě nebo zařízení v korytě vodního toku, jejichž je vlastníkem (§ 52 odst. 1),
39. nedbá o statickou bezpečnost nebo celkovou údržbu stavby nebo zařízení v korytě vodního toku, které nejsou vodními díly, jejichž je vlastníkem (§ 52 odst. 2),
40. neprovede nápravu narušení plynulého odtoku povrchových vod, k němuž došlo následkem zanedbání péče o statickou bezpečnost nebo celkovou údržbu stavby nebo zařízení, které nejsou vodními díly, jejichž je vlastníkem (§ 52 odst. 2),
41. užívá pozemek, jehož je vlastníkem, tak, že tím negativně ovlivní funkci stavby k vodohospodářským melioracím pozemků nebo její části [§ 56 odst. 4 písm. a)],
42. neohlásí vlastníkově stavby k vodohospodářským melioracím pozemků nebo vodoprávnímu úřadu zjevné závady její funkce zjištěné na pozemku, jehož je vlastníkem [§ 56 odst. 4 písm. b)],
43. nestrpí stavbu k vodohospodářským melioracím pozemků nebo její část na pozemku, jehož je vlastníkem [§ 56 odst. 4 písm. a)],
44. nestrpí užití pozemku, jehož je vlastníkem, k údržbě stavby k vodohospodářským melioracím pozemků [§ 56 odst. 4 písm. d)],
45. poškodí cizí vodní dílo nebo jeho funkci (§ 58 odst. 1),
46. vysází na ochranných hrázích dřeviny (§ 58 odst. 2),
47. přejíždí vozidly ochrannou hráz (§ 58 odst. 2),
48. poškodí vodočet, vodoměr, cejch, vodní značku, značku velkých vod nebo jiné zařízení sloužící k pozorování stavu povrchových nebo podzemních vod [§ 58 odst. 2 písm. b)],
49. nedodrží schválený manipulační, případně provozní řád vodního díla [§ 59 odst. 1 písm. a)],
50. nepředloží vodoprávnímu úřadu ke schválení návrh úpravy schváleného manipulačního řádu vodního díla, jehož je vlastníkem [§ 59 odst. 1 písm. a)],
51. neudrzuje vodní dílo, jehož je vlastníkem, ve stavu, aby nemohlo dojít k ohrožení [§ 59 odst. 1 písm. b)],
52. neprovádí u vodního díla podléhajícího technickobezpečnostnímu dohledu, jehož je vlast-

- níkem nebo stavebníkem, technickobezpečnostní dohled [§ 59 odst. 1 písm. c)],
53. neřídí se pokyny správce příslušného vodního toku při manipulaci na vodním díle, jehož je vlastníkem [§ 59 odst. 1 písm. e)],
54. neodstraní předměty a hmoty ulpělé na vodním díle, jehož je vlastníkem, nebo je odstraní nedovoleným způsobem [§ 59 odst. 1 písm. f)],
55. neosadí na vodním díle, jehož je vlastníkem, plavební znaky [§ 59 odst. 1 písm. h)],
56. neudrží jako vlastník vodního díla, sloužícího ke vzdouvání povrchové vody ve vodním toku, v řádném stavu dno a břehy vodního toku, zejména neodstraňuje nánosy a překážky ve vodním toku [§ 59 odst. 1 písm. i)],
57. nevytvoří podmínky pro migraci vodních živočichů přes vodní dílo, jehož je vlastníkem [§ 59 odst. 1 písm. i)],
58. neodstraní náletové dřeviny z hráze sloužící ochraně před povodněmi, vzdouvání nebo akumulaci povrchových vod, jejímž je vlastníkem [§ 59 odst. 1 písm. j)],
59. neumožní vstup na pozemek sousedící s vodním dílem (§ 60 odst. 1),
60. neurčí fyzickou osobu odpovědnou za technickobezpečnostní dohled na vodním díle, jehož je vlastníkem nebo stavebníkem, popřípadě neoznámí nebo neohlásí stanovené údaje [§ 62 odst. 4 písm. a)],
61. nepřizve k prohlídce vodního díla, podléhajícího technickobezpečnostnímu dohledu, jehož je vlastníkem nebo stavebníkem, vodoprávní úřad ve stanovené lhůtě [§ 62 odst. 4 písm. b)],
62. nepodá zprávu o výsledku technickobezpečnostního dohledu na vodním díle podléhajícím technickobezpečnostnímu dohledu, jehož je vlastníkem nebo stavebníkem, ve stanovené lhůtě [§ 62 odst. 4 písm. c)],
63. znemožní vstup, popřípadě vjezd na pozemek, popřípadě stavbu, jejichž je vlastníkem, osobám, které řídí, koordinují nebo provádějí zabezpečovací a záchranné práce při ochraně před povodněmi (§ 63 odst. 3),
64. neposkytne na příkaz povodňových orgánů osobní nebo věcnou pomoc k ochraně před povodněmi (§ 63 odst. 3),
65. neřídí se příkazem povodňového orgánu při povodni (§ 63 odst. 3),
66. těží nerosty nebo zeminu způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod, popřípadě provádí terénní úpravy zhoršující odtok povrchových vod ve vymezené aktivní zóně záplavového území [§ 67 odst. 2 písm. a)],
67. skladuje odplavitelný materiál, látky nebo předměty ve vymezené aktivní zóně záplavového území způsobem ohrožujícím plynulý odtok povrchových vod [§ 67 odst. 2 písm. b)],
68. zřídí oplocení, živý plot nebo podobnou překážku v aktivní zóně záplavového území [§ 67 odst. 2 písm. c)],
69. zřídí tábor, kemp nebo jiné dočasné ubytovací zařízení v aktivní zóně záplavového území [§ 67 odst. 2 písm. d)],
70. nezpracuje povodňový plán pro pozemek nebo stavbu, jejichž je vlastníkem, které se nacházejí v záplavovém území nebo mohou zhoršit průběh povodně (§ 71 odst. 4 a 5),
71. neaktualizuje povodňový plán územního celku (§ 71 odst. 6),
72. nepředloží věcnou a grafickou část povodňového plánu územního celku nadřízenému povodňovému orgánu k potvrzení souladu s povodňovým plánem vyšší úrovně (§ 71 odst. 7),
73. nepředloží povodňový plán pozemku nebo stavby, jejichž je vlastníkem, které se nacházejí v záplavovém území nebo mohou zhoršit průběh povodně, povodňovému orgánu obce, v jejímž územním obvodu se pozemek nebo stavba nachází (§ 71 odst. 7),
74. neoznámí nebezpečí zvláštní povodně nebo nevaruje bezprostředně ohrožené fyzické nebo právnické osoby (§ 73 odst. 3),
75. nezabezpečí přednostně komunikaci zpráv a hlášení předpovědní a hlásné povodňové služby (§ 73 odst. 4),
76. neprovede povodňové zabezpečovací práce na vodním toku, jehož je správcem, nebo na objektu, jehož je vlastníkem, podle povodňového plánu (§ 75 odst. 3),
77. neprojedná provedení zabezpečovacích prací na vodním díle zařazeném do I. nebo II. kategorie z hlediska technickobezpečnostního dohledu, jehož je vlastníkem nebo stavebníkem, s osobou pověřenou prováděním technickobezpečnostního dohledu, pokud nehrozilo nebezpečí z prodlení (§ 75 odst. 3),
78. neplní povinnosti správce povodí nebo správce vodního toku (§ 82 a 83),
79. neplní povinnosti vlastníka vodního díla (§ 84),
80. nezajistí, aby nebyly zhoršovány odtokové podmínky a průběh povodně (§ 85),
81. nedbá o umístění nebo užívání movitého majetku, jehož je vlastníkem, způsobem, který nebude bránit odtoku velkých vod, popřípadě znemožní odplavení tohoto majetku (§ 85 odst. 3),
82. nepředloží poplatkové hlášení (§ 88 odst. 5 a § 93 odst. 1) nebo poplatkové přiznání (§ 88 odst. 10 a § 94 odst. 1),

83. nesleduje koncentraci znečištění ve vypouštěných odpadních vodách nebo neměří objem vypouštěných odpadních vod (§ 91 odst. 1),
84. nevede provozní evidenci o sledování a měření koncentrace znečištění ve vypouštěných odpadních vodách nebo jejich objemu nebo neuchovává podklady k jejímu vedení po stanovenou dobu (§ 91 odst. 1), nebo
85. neumožní pověřeným osobám kontrolních laboratoří a měřících skupin a osobám provádějícím činnost v souladu s § 126b vstup do kontrolovaných objektů nebo jim neposkytne podklady nezbytné pro provedení kontroly nebo nezajistí podmínky k odběru vzorků ze všech výpusť kontrolovaného zdroje znečištění (§ 92 odst. 3).“.

127. V § 116 se doplňuje odstavce 3, který zní:

„(3) Obci, která nesplní povinnost stanovenou v čl. II bodě 6 zákona č. 20/2004 Sb., může Česká inspekce životního prostředí uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč.“.

128. V § 120 se slova „podle § 116 odst. 1 písm. d)“ nahrazují slovy „stanovených stavebními předpisy“.

129. V § 121 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují slova „(§ 7 odst. 5)“.

130. V § 121 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova „(§ 7 odst. 5)“.

131. V § 122 odstavce 1 zní:

„(1) Za protiprávní jednání

- a) podle § 116 odst. 1 písm. d) bodů 7, 11, 12, 15, 27, 42, 43, 44, 47, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65 nebo 75 se uloží pokuta ve výši od 1 000 Kč do 50 000 Kč,
- b) podle § 116 odst. 1 písm. d) bodů 10, 19, 20, 25, 26, 30, 32, 33, 36, 37, 38, 41, 46, 50, 53, 54, 55, 57, 58, 70, 71, 72, 73, 77, 81, 84 nebo 85 se uloží pokuta ve výši od 5 000 Kč do 200 000 Kč,
- c) podle § 116 odst. 1 písm. d) bodů 6, 8, 18, 22, 23, 24, 34, 35, 39, 49, 52, 78, 79, 80, 82 nebo 83 se uloží pokuta ve výši od 10 000 Kč do 500 000 Kč,
- d) podle § 116 odst. 1 písm. d) bodů 1, 2, 3, 4, 5, 9, 13, 14, 16, 17, 21, 28, 29, 31, 39, 40, 45, 48, 51, 56, 66, 67, 68, 69, 74 nebo 76 se uloží pokuta ve výši od 20 000 Kč do 1 000 000 Kč.“.

132. V § 126 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Vodoprávní úřady se účastní územního plánování jako dotčené orgány státní správy a vydávají stanoviska k územně plánovací dokumentaci projednávané podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾ Tím není dotčeno ustanovení § 126 zvláštního právního předpisu.⁴⁾ Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí vydávají stanoviska k územně plánovací

dokumentaci pořizované kraji. Do působnosti krajských úřadů patří vydávat stanoviska k územně plánovací dokumentaci pořizované obcemi s rozšířenou působností.“.

133. Za § 126a se vkládá nový § 126b, který včetně poznámky pod čarou č. 45a) zní:

„§ 126b

(1) Rozbory ke zjištění koncentrace znečišťujících látek v odpadních vodách a rozborů pro účely kontroly správnosti sledování znečištění odpadních vod (§ 92 odst. 1) a kontrolu správnosti sledování a měření objemu vypouštěných odpadních vod (§ 92 odst. 2) mohou na území České republiky dočasně^{45a)} provádět rovněž osoby usazené v jiných členských státech Evropské unie, pokud prokáží, že

- a) jsou státními příslušníky členských států Evropské unie,
- b) jsou oprávněny k provozování činností uvedených v § 92 odst. 1 a 2 podle právních předpisů jiných členských států Evropské unie.

(2) Doklady o splnění podmínek podle odstavce 1 písm. a) a b) jsou tyto osoby povinny předložit Ministerstvu životního prostředí před zahájením činností uvedených v § 92 odst. 1 a 2.

^{45a)} Čl. 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství.“.

134. V § 127 se odstavce 7 a 17 zrušují.

Dosavadní odstavce 8 až 16 se označují jako odstavce 7 až 15 a dosavadní odstavce 18 a 19 se označují jako odstavce 16 a 17.

135. V příloze č. 1 pod nadpisem „Zvlášť nebezpečné látky“ se na konci textu doplňují slova „Jednotlivé zvlášť nebezpečné látky jsou uvedeny v nařízení vlády vydaném podle § 38 odst. 5; ostatní látky náležející do uvedených skupin v tomto nařízení neuvedené se považují za nebezpečné látky.“.

136. V příloze č. 1 pod nadpisem „Zvlášť nebezpečné látky“ se v bodě 7 vkládá za slova „minerální oleje a“ slovo „persistentní“.

137. V příloze č. 1 pod nadpisem „Zvlášť nebezpečné látky“ se na konci bodu 8 nahrazuje čárka tečkou a bod 9 se zrušuje.

138. V příloze č. 1 pod nadpisem „Nebezpečné látky“ bod 5 zní:

„5. Elementární fosfor a anorganické sloučeniny fosforu.“.

139. V příloze č. 1 pod nadpisem „Nebezpečné látky“ se v bodě 6 za slova „minerální oleje a“ vkládá slovo „nepersistentní“.

140. V příloze č. 1 pod nadpisem „Nebezpečné látky“ bod 9 zní:

„9. Kyanidy.“

Čl. II

Závěrečná a přechodná ustanovení

1. Poplatkové hlášení pro stanovení výše záloh poplatku za odebrané množství podzemní vody pro rok 2004 podle § 88 odst. 5 vodního zákona, ve znění tohoto zákona, předloží odběratel České inspekci životního prostředí nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Platnost povolení k odběru povrchových a podzemních vod, s výjimkou povolení k odběrům podzemních vod ze zdrojů určených pro individuální zásobování domácností pitnou vodou, a platnost povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, která nabyla právní moci do 31. prosince 2001, zaniká nejpozději dnem 1. ledna 2008, pokud nezanikne uplynutím doby, na kterou byla udělena, je-li tato doba kratší. V případě, že doba, na kterou byla tato rozhodnutí udělena, uplynula před dnem účinnosti tohoto zákona, prodlužuje se jejich platnost do 31. prosince 2004. Ustanovení § 9 odst. 4 vodního zákona tímto bodem není dotčeno.

3. Evidence podle § 21 odst. 2 písm. c) bodů 6, 7, 9 až 12 vodního zákona, ve znění tohoto zákona, bude vytvořena nejpozději do 22. prosince 2004.

4. Plán hlavních povodí České republiky musí být schválen nejpozději do 22. prosince 2006.

5. Plány oblastí povodí musí být schváleny nejpozději do 22. prosince 2009. Pro tyto plány oblastí povodí musí být zpracována analýza všeobecných a vodohospodářských charakteristik oblastí povodí, zhodnocení dopadů lidské činnosti na stav povrchových a podzemních vod a ekonomická analýza užívání vody podle čl. I bodu 30, pokud jde o § 25 odst. 2 písm. a) tohoto zákona, do 22. prosince 2004.

6. Obce, jejichž současně zastavěné území je zdrojem znečištění o velikosti nad 2 000 ekvivalentních obyvatel, nebo ty, které této velikosti dosáhnou do 31. prosince 2010, jsou povinny nejpozději do 31. prosince 2010 zajistit odkanalizování a čištění jejich odpadních vod na úroveň stanovenou nařízením vlády vydaným podle § 38 odst. 5 vodního zákona, ve znění tohoto zákona.

7. Vlastníci vodních děl podle § 20 odst. 1 vodního zákona, ve znění tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do 1. ledna 2011 předložit příslušnému katas-

trálnímu úřadu podklady potřebné pro zapsání těchto staveb a vyznačení ochranných pásem podle § 20 odst. 2 vodního zákona, ve znění tohoto zákona, do katastru nemovitostí.

8. Výměry poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových za kalendářní rok 2003 vydají na podkladě poplatkových přiznání za rok 2003 krajské úřady. Krajské úřady předají České inspekci životního prostředí do 30 dnů po nabytí účinnosti tohoto zákona výměry záloh na poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových pro rok 2004 včetně seznamu zpoplatněných zdrojů znečišťování. Krajské úřady předají České inspekci životního prostředí do 30 dnů po nabytí právní moci výměry poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových za rok 2003.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o integrovaném záchranném systému

Čl. III

V § 10 odst. 2 písm. f) zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., se slova „uceleného povodí“ nahrazují slovem „kraje“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o vodovodech a kanalizacích

Čl. IV

V § 20 odst. 6 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), se za slova „komunikací¹⁵⁾ veřejně přístupných,“ vkládají slova „vlastníky drah celostátních a drah regionálních,“.

ČÁST ČTVRTÁ ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 1, 16, pokud jde o § 12 odst. 1 písm. h), 25, pokud jde o § 21 odst. 3, 28 až 31, 36 a 133, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

21

ZÁKON

ze dne 11. prosince 2003,

kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském
a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském),
ve znění zákona č. 309/2002 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o krmivech

Čl. I

Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění zákona č. 244/2000 Sb., zákona č. 147/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1), 1a) a 2) zní:

„§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon stanoví v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ požadavky pro výrobu, dovoz, používání, balení, označování, dopravu a uvádění do oběhu krmiv, doplňkových látek a premixů, jakož i pravomoc a působnost orgánů odborného dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem, včetně oprávnění ukládat sankce.

(2) Tento zákon se nevztahuje na krmiva, doplňkové látky a premixy, které jsou určeny pro vývoz a jsou nezávadné.^{1a)}

(3) Tento zákon se nevztahuje na veterinární přípravky a léčiva.²⁾

krmných surovin, kterou se mění směrnice 70/524/EHS, 74/63/EHS, 82/471/EHS a 93/74/EHS a zrušuje směrnice 77/101/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES ze dne 7. května 2002 o nežádoucích látkách v krmivech.

Směrnice Rady 93/74/EHS ze dne 13. září 1993 o krmivech určených ke zvláštním účelům výživy.

Směrnice Komise 94/39/ES ze dne 25. července 1994, kterou se stanoví seznam určených užití krmiv pro zvláštní účely výživy.

Směrnice Rady 82/471/EHS ze dne 30. června 1982 o určitých produktech používaných ve výživě zvířat.

Směrnice Rady 95/53/ES ze dne 25. října 1995, kterou se stanoví zásady organizace úředních kontrol v oblasti výživy zvířat.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/46/ES ze dne 23. července 2001, kterou se mění směrnice Rady 95/53/ES, kterou se stanoví zásady organizace úředních kontrol v oblasti výživy zvířat, a směrnice Rady 70/524/EHS, 96/25/ES a 1999/29/ES o výživě zvířat.

Směrnice Rady 95/69/ES ze dne 22. prosince 1995, kterou se stanoví podmínky a postupy pro schvalování a registraci některých výrobních provozů a dodavatelů působících v krmivářském odvětví, a kterou se mění směrnice 70/524/EHS, 74/63/EHS, 79/373/EHS a 82/471/EHS.

Směrnice Komise 98/51/ES ze dne 9. července 1998, kterou se stanoví některá prováděcí opatření ke směrnici Rady 95/69/ES, kterou se stanoví podmínky a postupy pro schvalování a registraci některých výrobních provozů a dodavatelů působících v krmivářském odvětví.

Směrnice Rady 70/373/EHS ze dne 20. července 1970 o zavedení metod odběru vzorků a analytických metod Společenství pro úřední kontrolu krmiv.

První směrnice Komise 76/371/EHS ze dne 1. března 1976, kterou se stanoví metody odběru vzorků Společenství pro úřední kontrolu krmiv.

^{1a)} Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 2 písmeno f) zní:

„f) denní krmnou dávkou průměrné celkové množství krmiva, propočtené na obsah vlhkosti 12 %, které potřebuje zvíře daného druhu, věkové kategorie a užitkovosti k zajištění všech svých potřeb,“.

¹⁾ Směrnice Rady 70/524/EHS z 23. listopadu 1970 o doplňkových látkách v krmivech, ve znění pozdějších změn. Směrnice Rady 96/51/ES z 23. července 1996, kterou se mění směrnice Rady 70/524/EHS ze dne 23. listopadu 1970 o doplňkových látkách v krmivech, ve znění pozdějších změn.

Směrnice Rady 87/153/EHS z 16. února 1987, kterou se stanoví hlavní zásady pro vyhodnocování doplňkových látek ve výživě zvířat, ve znění směrnice Komise 2001/79/ES ze 17. září 2001.

Směrnice Rady 79/373/EHS z 2. dubna 1979 o uvádění krmných směsí na trh, ve znění pozdějších změn.

Směrnice Rady 96/25/ES ze dne 29. dubna 1996 o oběhu

3. V § 2 písmeno g) zní:
- „g) doplňkovou látkou látka nebo přípravek použitý při výrobě krmiv nebo při výživě zvířat za účelem
1. příznivého ovlivnění vlastností krmiv nebo vlastností živočišných produktů,
 2. uspokojení požadavků na výživu zvířat nebo na zlepšení živočišné produkce, zejména ovlivněním zažívací a trávicí (gastrointestinální) flóry nebo stravitelnosti krmiv,
 3. doplnění výživy zvířat o prvky, které přispívají k dosažení zvláštních výživových cílů nebo které zajišťují zvláštní požadavky na výživu zvířat v určitém období,
 4. zabránění nebo zmírnění škodlivých vlivů způsobených výkaly zvířat,
 5. zlepšení životního prostředí zvířat,“.
4. V § 2 písmena i) a j) znějí:
- „i) nežádoucí látkou látka nebo produkt, které jsou přítomny na povrchu nebo v produktech určených ke krmení zvířat, a které představují potenciální nebezpečí pro zdraví zvířat, lidí nebo životní prostředí, nebo mohou mít nežádoucí vliv na živočišnou produkci, s výjimkou patogenních činitelů,
- j) zakázanou látkou nebo zakázaným produktem látka nebo produkt, které svojí podstatou negativně ovlivňují zdravotní stav zvířete nebo zdravotní nezávadnost suroviny anebo potraviny živočišného původu, které nesmějí být při výrobě krmiv, popřípadě ve výživě zvířat, použity,“.
5. V § 2 písmena l) až s) znějí:
- „l) podмінně použitelným krmivem, doplňkovou látkou nebo premixem krmivo, doplňková látka nebo premix, jež nesplňuje některý z požadavků stanovených tímto zákonem nebo právními předpisy vydanými na jeho základě nebo předpisy Evropských společenství, a jež nelze z tohoto důvodu užít pro původní účel, za předpokladu, že je u takového krmiva, doplňkové látky nebo premixu zachována jeho zdravotní nezávadnost,
- m) znehodnoceným krmivem, doplňkovou látkou nebo premixem krmivo, doplňková látka nebo premix nezpůsobilé k užití pro krmení zvířat,
- n) hospodářským zvířetem zvíře, které je obvykle chováno člověkem pro hospodářský účel nebo krmeno pro potřebu lidské výživy, a kožešinové zvíře,
- o) zvířetem v zájmovém chovu zvíře, které je člověkem chováno, není požíváno a není hospodářským zvířetem, s výjimkou kožešinových zvířat (dále jen „domácí zvíře“),
- p) určitým proteinovým krmivem krmná surovina, která představuje přímé nebo nepřímé zdroje proteinu a byla vyrobena zvláštním technologickým postupem,
- r) zvláštním účelem výživy zajištění specifických výživářsko-fyziologických požadavků určité kategorie hospodářského nebo domácího zvířete, jehož trávení, vstřebávání nebo látková výměna mohou být dočasně nebo nezvratně narušeny, a které proto může mít užitek z příjmu krmiva, které odpovídá jeho stavu,
- s) uváděním do oběhu držení, skladování, prodej krmiva, popřípadě doplňkové látky nebo premixu za účelem jejich prodeje, nabídky k prodeji nebo každý jiný způsob jejich převodu na třetí osobu za úplatu nebo bezplatně,“.
6. V § 2 písmena u) až w) znějí:
- „u) druhem výroby výroba krmiv, výroba doplňkových látek, výroba premixů, výroba krmiv s použitím doplňkových látek nebo výroba krmiv s použitím premixů anebo výroba krmiv s použitím doplňkových krmiv,
- v) vzorkováním odběr vzorků pro úřední kontrolu krmiv, doplňkových látek, premixů a nežádoucích látek postupem stanoveným vyhláškou s výjimkou reziduí pesticidů a mikroorganismů (dále jen „vzorkování“),
- w) výrobním provozem provozní jednotka, která vyrábí nebo zpracovává krmiva, doplňkové látky nebo premixy,“.
7. V § 2 písmeno bb) zní:
- „bb) křížovou kontaminací výskyt dvou nebo více doplňkových látek, nežádoucích látek anebo výskyt zakázaných látek, popřípadě produktů, které mají vzájemné protichůdné nebo inhibiční účinky, nežádoucí nebo toxické účinky, jsou obsaženy v krmivu v množství vyšším, než je mez stanovitelnosti metod pro jejich zjišťování nebo stanovená hodnota tolerance pro jejich výskyt,“.
8. V § 2 se doplňují písmena cc) až oo), která znějí:
- „cc) odborným dozorem úřední kontrola zahrnující dozor, prohlídky, ověřování, monitoring, vzorkování a analýzy prováděné orgánem odborného dozoru,
- dd) výrobcem právnická nebo fyzická osoba, která vyrábí nebo zpracovává krmiva, doplňkové látky nebo premixy, má tyto jako dodavatel v držení před jejich uvedením do oběhu anebo tyto do oběhu uvádí, včetně osoby provozující pojezdnu výrobu krmiv,
- ee) zemědělskou prvovýrobou chov hospodářských zvířat, pěstování zemědělských plodin, včetně sklizně, výroba mléka, popřípadě vajec a produkce hospodářských zvířat před porážkou,
- ff) stadiem výroby jakákoli etapa produkce, vý-

- roby, skladování, přepravy, dodávání, distribuce, prodeje nebo dovozu krmných produktů,
- gg) dovozcem právníká nebo fyzická osoba, která dováží krmiva, doplňkové látky nebo premixy ze třetích zemí,
- hh) dohledatelností původu zjištění původu krmiva nebo látky, která je nebo by mohla být zpracována do krmiva, a to ve všech stadiích výroby, zpracování a dodávání,
- ii) rizikem pravděpodobnost nepříznivého účinku na zdraví a závažnost tohoto účinku jako následek reálné existence nebezpečí,
- jj) nebezpečím biologické, chemické nebo fyzikální činitele v krmných produktech nebo stav krmných produktů, které mohou nepříznivě ovlivnit zdraví,
- kk) smluvním státem stát, který je ve smluvním vztahu se státy Evropských společenství,
- ll) třetí zemí země, která není ve smluvním vztahu se státy Evropských společenství ani součástí Evropských společenství,
- mm) kontrolou dokladů ověření dokumentů příložených k produktu nebo jakékoliv jiné informace týkající se produktu,
- nn) kontrolou identity ověření shody mezi dokumentem, označením a produktem provedené vizuální kontrolou,
- oo) fyzickou kontrolou kontrola samotného produktu, která v případě potřeby zahrnuje odběr vzorků a laboratorní zkoušení.“

9. V § 3 odstavec 1 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 2a) zní:

„Základní ustanovení

§ 3

(1) Při výrobě, uvádění do oběhu a používání krmiv, doplňkových látek a premixů musí být dodržen obsah a stanovený účel užití doplňkových látek a určitých proteinových krmiv a obsah a limity nežádoucích látek, aby nedocházelo k poškození zdraví zvířat a aby byla zajištěna zdravotní nezávadnost^{2a)} a nebyla negativně ovlivněna jakost živočišných produktů určených pro lidskou výživu.

^{2a)} § 3 odst. 1 písm. o) zákona č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

10. V § 3 odst. 6 písmeno b) zní:

„b) krmné suroviny, krmiva, doplňkové látky a premixy obsahující nežádoucí látky, jestliže překračují limity stanovené vyhláškou,“.

11. V § 3 odst. 9 se za slova „mohou být“ vkládají slova „pro použití do těchto směsí“.

12. V § 3 odstavce 11 a 12 včetně poznámky pod čarou č. 3a) znějí:

„(11) Ustanovení odstavce 10 se vztahuje i na osoby vyrábějící krmiva pro potřebu živočišné prvovýroby, které splňují podmínky pro výrobu krmiv stanovené tímto zákonem. Doplnková krmiva, která obsahují doplňkové látky uvedené v odstavci 9, smějí být přidávána do krmiv v podílu, který stanoví Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou.

(12) Krmiva nebo doplňkové látky, které obsahují geneticky modifikované organismy, anebo které byly jejich prostřednictvím získány, smějí být používány pro výrobu krmiv, včetně výroby pro potřebu živočišné prvovýroby, popřípadě pro uvádění do oběhu, a to jen za podmínek stanovených zvláštním zákonem.^{3a)}

^{3a)} Zákon č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů.“

13. V § 3 odst. 13 se slova „uvádění do oběhu krmiv s obsahem nežádoucích látek a produktů,“ zrušují a slova „Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“)“ se nahrazují slovem „ministerstvo“.

14. Za § 3 se vkládají nové § 3a a 3b, které včetně poznámek pod čarou č. 3b) a 3c) znějí:

„§ 3a

(1) Krmiva, krmné suroviny a všechny ostatní látky a produkty, doplňkové látky a premixy (dále jen „krmné produkty“) určené k výživě zvířat zajišťujících produkci potravin nesmí představovat nebezpečí pro zdraví zvířat, lidí nebo životní prostředí a živočišné produkty získané z těchto zvířat musí být nezávadné a vhodné pro lidskou spotřebu.

(2) Fyzická nebo právníká osoba, která vyrábí, dováží, uvádí do oběhu, nebo používá krmné produkty, včetně krmení zvířat pro potřebu živočišné prvovýroby, musí na všech stupních své činnosti zajistit, aby krmné produkty splňovaly požadavky stanovené zákonem a prováděcími právními předpisy.

(3) Osoba uvedená v odstavci 2 musí zajistit přesnou dohledatelnost původu a údaje umožňující sledování krmného produktu, který byl nebo by měl být zapracován do krmiva. Tato osoba musí mít zpracován způsob a pracovní postup, který jí umožní identifikovat osoby, které jí dodaly nebo kterým tato osoba dodala své výrobky nebo produkty. Tyto informace musí poskytnout na vyžádání orgánu odborného dozoru, kterým je Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský^{3b)} (dále jen „ústav“).

(4) Má-li osoba uvedená v odstavci 2 důvodné podezření nebo zjistí-li, že krmný produkt nesplňuje podle odstavce 1 požadavky stanovené zákonem a pro-

váděcími právními předpisy, informuje o tom ústav a učiní neprodleně opatření k zabránění dalšímu šíření nebezpečí pro zdraví zvířat, lidí a životní prostředí, a sice pozastaví další výrobu, zastaví další uvádění krmného produktu do oběhu, zajistí jeho oddělené uskladnění, popřípadě provede jeho stažení z oběhu.

(5) Osoba uvedená v odstavci 2 informuje o přijatých opatřeních podle odstavce 4 ústav a současně účinně a přesně informuje uživatele, kterým dodala krmné produkty, o důvodu pozastavení dodávek těchto krmných produktů. V případě nutnosti vyžádá od nich výrobky, kterými je zásobila, pokud jiná opatření nezajistí dostatečnou ochranu zdraví zvířat, lidí a životního prostředí. Při zajišťování činností uvedených v odstavcích 4 a 5 osoba uvedená v odstavci 2 spolupracuje s ústavem za účelem zabránění rizik, ke kterým by jí dodaným krmným produktem mohlo dojít, zejména poskytnutím veškerých údajů, které umožňují jeho přesnou dohledatelnost a sledování.

(6) Ústav neprodleně

- a) ověří přijaté informace,
- b) prošetří povahu nebezpečí, případný obsah nežádoucích látek v krmném produktu, jejich možný původ nebo příčinu vzniku nebezpečí, popřípadě vydá rozhodnutí o opatření podle § 18.

(7) Na základě zjištěného rozsahu nebezpečí ústav posoudí další části partie nebo dodávky stejného druhu anebo označení. Potvrdí-li se nebezpečí, ústav postupuje podle § 16b a 18.

(8) Povinnosti stanovené v odstavcích 4 a 5 v případě zjištění, že krmný produkt nesplňuje požadavky podle odstavce 1, se vztahují i na provozovatele laboratoří podle § 17 odst. 2, kteří provádějí příslušné analýzy.

§ 3b

Požadavky na bezpečnost krmných produktů

(1) Krmné produkty nesmějí být uvedeny do oběhu a nesmějí být použity ke krmení hospodářských zvířat, pokud nejsou podle příslušného nařízení^{3c)} bezpečné.

(2) Požadavky na posuzování bezpečnosti krmných produktů stanoví zvláštní právní předpis.^{3c)}

(3) Krmné produkty ze třetích zemí smějí být uváděny do oběhu a smějí být používány, pouze jsou-li zdravé, nefalšované a v obchodovatelné jakosti, a tak při správném užití nepředstavují žádné nebezpečí pro zdraví zvířat, lidí a životní prostředí, nebo nemají-li nežádoucí vliv na živočišnou produkci.

^{3b)} Zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění zákona č. 309/2002 Sb.

^{3c)} Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinové legislativy, kterým se zřizuje Evropský úřad pro bezpečnost potravin a kterým se stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin.“

15. V § 4 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 4) zní:

„(1) Krmiva, doplňkové látky a premixy určené k uvádění do oběhu smějí vyrábět výrobci, kteří jsou podnikateli⁴⁾ a jsou registrováni podle § 8. Povinnost registrace se vztahuje rovněž na osoby uvedené v § 3 odst. 11, na osoby provozující výrobní zařízení pojiždných výroben krmiv, na dodavatele podle odstavce 4, na dovozce krmiv, doplňkových látek nebo premixů a na distributory podle § 8a. Podnikatelé, kteří vyrábějí krmiva s použitím doplňkových krmiv a používají je pro potřebu živočišné prvovýroby, ale neuvádějí je do oběhu, jsou povinni ohlásit tuto skutečnost písemně ústavu, včetně příslušného výrobního provozu podle § 8b.

⁴⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“

16. V § 4 odst. 2 se čárka za slovy „uvedených krmiv“ nahrazuje tečkou a slova „pokud nebyla získána z geneticky modifikovaných organismů.“ se zrušují.

17. V § 4 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) krmné směsi s použitím premixů s obsahem stimulatorů růstu, antikokcidik nebo chemoterapeutik, vitaminu A, vitaminu D, mědi nebo selenu.“

18. V § 4 se odstavec 6 zrušuje.

Dosavadní odstavce 7 až 12 se označují jako odstavce 6 až 11.

19. V § 4 odst. 7 se slovo „vlastní“ zrušuje a za slovo „potřebu“ se doplňují slova „zemědělské prvovýroby.“

20. V § 4 odstavce 9 až 11 včetně poznámky pod čarou č. 5b) znějí:

„(9) Výrobce doplňkových látek, premixů a krmiv s použitím doplňkových látek nebo premixů nebo krmiv s použitím doplňkových krmiv je povinen odebrat z každé vyrobené partie vzorek a zajistit jeho uchování po dobu její minimální trvanlivosti nebo záruční doby kromě vzorků podléhajících zkáze.

(10) Do oběhu smějí být uváděna pouze krmiva, doplňkové látky a premixy, které jsou zdravotně nezávadné, nefalšované, obchodovatelné jakosti, nejsou znehodnocené, neobsahují zakázané látky a produkty a nejsou označeny údaji nepravdivými nebo klamavými. Nesmí představovat riziko pro zdraví zvířat, lidí a životní prostředí. Tato ustanovení se vztahují i na

krmiva určená k příkrmování volně žijící zvěře^{5b)} a krmiva uváděná za tímto účelem do oběhu.

(11) Doplnňkové látky, jejich specifikaci podle druhů a určitá proteinová krmiva povolená pro výrobu a uvádění do oběhu, podmínky pro jejich použití a zpracování do krmných směsí, požadavky na krmné suroviny a minimální požadavky na krmné směsi a limitní hodnoty jejich složení, požadavky na výrobu premixů a použití nosičů, zvláštní účely výživy a požadavky na ně, požadavky na dodavatele a na výrobní provozy s přihlédnutím ke druhu výroby a výrobků a k použití doplňkových látek, určitých proteinových krmiv a způsob uchovávání vzorků u výrobců stanoví ministerstvo vyhláškou.

^{5b)} Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.“.

21. V § 5 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) u výrobce uvádějícího krmiva do oběhu nebo osoby vyrábějící pro potřebu živočišné prvovýroby nebo provozovatele pojízdne výrobní krmiv při výrobě krmných směsí s použitím doplňkových krmiv

1. druh a množství použitých doplňkových krmiv a krmných surovin, včetně vlastních zdrojů,
2. jméno a bydliště nebo obchodní firmu nebo název a sídlo provozovny výrobce, dovozce, dodavatele nebo příjemce doplňkových krmiv a krmných surovin použitých pro výrobu kompletních krmiv.“.

22. V § 5 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „na výrobce krmiv uvádějící krmiva do oběhu, osoby vyrábějící pro potřebu živočišné prvovýroby a na provozovatele pojízdnych výroben krmiv, kteří vyrábějí krmiva s použitím doplňkových krmiv.“.

23. V § 5 odstavec 5 zní:

„(5) Výrobce, dovozce, dodavatel a distributor nebo osoba vyrábějící krmiva pro potřebu živočišné prvovýroby nebo provozovatel pojízdne výrobní krmiv, který má v držení, vlastní nebo dovezl krmivo, premix nebo doplňkovou látku s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů, je povinen vést o tom samostatnou evidenci.“.

24. V § 5 odst. 6 se odkaz na poznámku pod čarou č. 5a) nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 5c), která zní:

^{5c)} § 49 odst. 1 písm. j) zákona č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

25. V § 6 odst. 1 se slova „a krmiv s nadlimitním obsahem nežádoucích látek“ zrušují.

26. V § 6 odst. 2 se za slovy „které vydá“ vkládá slovo „ústav“ a slova „Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský“ (dále jen „ústav“) včetně poznámky pod čarou č. 6) se zrušují.

27. V § 7 odst. 2 se za slova „jinými látkami“ vkládají slova „nebo produkty“, za slova „k zanesení doplňkových“ se vkládají slova „nebo zakázaných“ a za slovo „látek“ se vkládají slova „nebo produktů“.

28. V § 8 odst. 2 se za slovem „premixů“ čárka nahrazuje spojkou „a“ a slova „a krmiv s nadlimitním obsahem nežádoucích látek a produktů“ se zrušují.

29. V § 8 odstavec 7 zní:

„(7) Žadatel, který hodlá vyrábět, dovážet nebo uvádět do oběhu krmné suroviny nebo produkty, které byly získány anebo upraveny pomocí nových technologických postupů nebo které nemají dosud charakter krmiva, a doplňkové látky určené pro silážování, může být registrován až po kladném výsledku provedeného biologického zkoušení. Nelze-li ukončit biologické zkoušení nejdéle do 3 let od podání žádosti o registraci, stanoví konečný termín ukončení biologického zkoušení na návrh žadatele ministerstvo rozhodnutím.“.

30. V § 8 se odstavec 8 zrušuje.

Dosavadní odstavce 9 až 13 se označují jako odstavce 8 až 12.

31. V § 8 odstavce 8 až 10 včetně poznámek pod čarou č. 8a) a 9) znějí:

„(8) Biologické zkoušení pro registrační řízení provádí ústav. Náklady za biologické zkoušení hradí žadatel, který je povinen bezplatně dodat ústavu krmnou surovinu, produkt nebo doplňkovou látku určenou pro silážování v požadovaném množství k provedení biologického zkoušení. Biologické zkoušení prováděné pokusem na zvířeti musí být uskutečněno za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.^{8a)}

(9) Ústav může upustit na základě souhlasu Státní veterinární správy⁹⁾ od biologického zkoušení krmné suroviny nebo produktu anebo doplňkové látky určené pro silážování podléhající biologickému zkoušení v případech, kdy žadatel předloží spolu se žádostí o registraci výsledky biologického zkoušení požadované tímto zákonem. Ústav si může vyžádat další potřebné speciální expertizy.

(10) Ústav zpracuje o provedeném biologickém zkoušení souhrnnou dokumentaci, která je podmínkou pro vydání rozhodnutí o registraci žadatele podle ustanovení odstavce 7. Nedílnou součástí souhrnné dokumentace pro doplňkové látky tvoří příslušná monografie.

^{8a)} Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 48 písm. i) zákona č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

32. V § 8 se na konci odstavce 11 tečka zrušuje a doplňují se slova „anebo zrušení registrace.“.

33. V § 8a odst. 1 a 3 se za slovy „písm. a) a b)“ vkládá čárka a slova „nebo zrniny a olejniny získané prostřednictvím geneticky modifikovaných organismů nebo obsahující geneticky modifikované organismy,“ se zrušují.

34. V § 8a odstavec 4 zní:

„(4) V případě změny skupin doplňkových látek, premixů nebo krmiv uvedených v odstavci 1 a uváděných do oběhu, a dalších změn údajů uvedených v žádosti o registraci, distributor požádá o změnu registrace. Jsou-li údaje, kterých se týká žádost o změnu, součástí vydaného rozhodnutí o registraci, vydá ústav rozhodnutí o změně registrace.“.

35. Za § 8a se vkládá nový § 8b, který zní:

„§ 8b

Evidence výrobních provozů

(1) Podnikatelé, kteří podle § 4 odst. 1 věty poslední vyrábějí krmiva s použitím doplňkových krmiv, jež používají pro potřebu živočišné prvovýroby, aniž je uvádějí do oběhu, musí požádat ústav o zaevidování takového výrobního provozu.

(2) Součástí žádosti o zaevidování podle odstavce 1 je písemné prohlášení žadatele o tom, že zajistí vedení dokumentace a evidence krmiv s použitím doplňkových krmiv podle § 5 odst. 2 písm. c).

(3) Ústav vydá o zaevidování výrobního provozu rozhodnutí. Součástí rozhodnutí je evidenční číslo výrobního provozu a adresa podnikatele.

(4) V případě změn údajů uvedených v žádosti o zaevidování podle odstavce 1 podnikatel požádá o změnu rozhodnutí o evidenci.

(5) Ústav vydá rozhodnutí o zrušení evidence výrobního provozu podnikatele, zjistí-li závažné porušení povinností stanovených v odstavci 2, v § 3 odst. 2, v § 3 odst. 6 písm. a) a b) a v § 18. Na písemnou žádost podnikatele ústav rozhodnutím evidenci zruší.

(6) Náležitosti žádosti o zaevidování podle odstavce 1 výrobního provozu podnikatele stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

36. V § 9 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Rozšíření registrace není nutné v případě dodávek z členských států Evropské unie.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

37. V § 10 nadpis zní: **„Zveřejnění registrace výrobců, dodavatelů, distributorů a dovozců“.**

38. V § 10 odst. 1 se za slovo „dodavatelů“ vkládá slovo „ , dovozců“.

39. V § 11 odst. 1 se písmena d) a i) zrušují. Dosavadní písmena e) až j) se označují jako písmena d) až h).

40. V § 11 odst. 5 se za slovy „do oběhu“ vkládají slova „dovozci nebo“.

41. V § 14 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) křížovou kontaminací nebo znečištěním nežádoucími mikroorganismy a plísněmi a jejich nežádoucím pomnožováním, nebo kontaminací nežádoucími doplňkovými látkami nebo zakázanými látkami a produkty,“.

42. V § 14 odst. 2 se za slovy „s nadlimitním obsahem“ slovo „některých“ zrušuje a za slovy „nežádoucích látek“ se zrušují slova „a produktů“.

43. V § 15 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Krmiva obsahující krmné suroviny pocházející ze savčích tkání nebo jiné krmné suroviny živočišného původu, jejichž zkrmování přežvýkavci je zakázáno, musí být přepravována způsobem, který zabrání znečištění nebo křížové kontaminaci jiných přepravovaných krmiv.

(3) Podrobnosti pro přepravu krmiv uvedených v odstavci 2 stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

44. V § 16 odstavec 1 zní:

„(1) Ústav dozírá na dodržování práv a povinností stanovených tímto zákonem, prováděcími právními předpisy a předpisy Evropských společenství v oblasti krmiv a výživy zvířat; přitom zejména dohlíží na dodržování těmito předpisy stanovených podmínek

a) při výrobě, dovozu, přepravě nebo uvádění do oběhu krmiv, doplňkových látek nebo premixů výrobcí, dovozci, dodavateli a distributory,

b) při užití krmiv, doplňkových látek nebo premixů dalšími osobami.“.

45. V § 16 se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který zní:

„(8) Jestliže ústav vlastním šetřením nebo na základě sdělení právnické nebo fyzické osoby zjistí, že se vyskytly nebo vyskytují skutečnosti způsobící ohrozit bezpečnost některé části krmného produktu nebo krmný produkt (§ 3a odst. 3 až 7), vyžádá a zajistí informace nezbytné pro dohledání původu produktu, tyto informace ověří, případně uloží zvláštní opatření podle § 18, s cílem zabránit užití produktu ve výživě zvířat; ústav současně prošetří povahu těchto skutečností, zjistí obsah nežádoucích látek, jejich původ, pří-

padně nebezpečí jiného rizika. Potvrdí-li provedené šetření výskyt skutečnosti způsobilé ohrozit bezpečnost další části partie nebo dodávky krmného produktu, ústav učiní opatření a postupy podle § 3a odst. 6 a 7 a zajistí koordinaci mezi příslušnými kontrolními orgány. Pro tyto účely využije systém rychlého varování.“.

Dosavadní odstavce 8 až 11 se označují jako odstavce 9 až 12.

46. Za § 16a se vkládá nový § 16b, který včetně nadpisu zní:

„§ 16b

Systém rychlého varování

(1) Ústav při nebezpečí vzniku rizika z krmného produktu, který nemůže být podle § 3a odst. 1 považován za bezpečný nebo nezávadný (§ 3a odst. 1), využívá systém rychlého varování, který zahrnuje oblasti výroby, užití, uvádění do oběhu a dovoz krmných produktů. Ústav je pro tyto oblasti kontaktním místem, přičemž pro tento účel zpracovává pohotovostní operační plány, v nichž stanoví opatření pro případ zjištění, že krmný produkt určený k výživě zvířat není bezpečný a představuje riziko pro zdraví zvířat, lidí nebo životní prostředí, určí pravomoci, odpovědnost a způsoby předávání informací v rámci ústavu.

(2) Výskyt krmného produktu, který nemůže být podle § 3b odst. 1 považován za bezpečný, je ústav povinen oznámit neprodleně Národnímu kontaktnímu místu.

(3) Vláda stanoví nařízením způsob a postupy předávání informací v systému rychlého varování, včetně koordinace a vymezení účasti ministerstev a státních orgánů dozoru.

(4) Ministerstvo oznámí Komisi a ostatním členským státům Evropské unie výskyt krmného produktu, u kterého bylo potvrzeno, že není bezpečný, a současně sdělí opatření, které přijalo, aby nedošlo k ohrožení zdraví zvířat, lidí a životního prostředí.

(5) Ministerstvo sděluje Komisi seznam povolených a registrovaných výrobních provozů dodavatelů, distributorů a dovozců podle § 10.

(6) Ministerstvo sděluje Komisi seznam laboratorů provádějících analýzy pro úřední kontrolu krmiv.“.

47. § 19 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 11) a 12) zní:

„§ 19

Pokuty

(1) Výrobci, dovozci, dodavateli nebo distributorovi, který

a) vyrábí, doveze nebo uvádí do oběhu krmiva, do-

plňkové látky a premixy opatřené údaji, které jsou klamavé nebo nepravdivé,

b) vyrábí, doveze nebo uvádí do oběhu krmiva, doplňkové látky nebo premixy, které nebyly povoleny nebo nesplňují požadavky stanovené v § 3 a 4 a v § 11 až 15,

lze uložit pokutu do výše 250 000 Kč.

(2) Podnikateli, který krmiva, doplňkové látky a premixy používá a nedodržuje podmínky pro jejich užití podle § 11 a ohrozí tím zdraví zvířat nebo lidí, lze uložit pokutu do výše 250 000 Kč.

(3) Podnikateli, který není registrován podle tohoto zákona a vyrábí, dováží nebo uvádí do oběhu krmiva, doplňkové látky a premixy, jejichž výroba nebo dovoz nebo uvádění do oběhu podléhá tomuto zákonu, lze uložit pokutu do výše 750 000 Kč.

(4) Podnikateli, který poruší povinnost ohlásit výrobní provoz pro výrobu krmiv s použitím doplňkových krmiv používaných pro potřebu živočišné prvovýroby, které neuvádí do oběhu podle § 4, lze uložit pokutu do výše 250 000 Kč.

(5) Výrobci, dovozci, dodavateli, distributorovi nebo osobě vyrábějící krmiva pro potřebu živočišné prvovýroby neuváděná do oběhu, který nesplní povinnost podle § 3a, lze uložit pokutu do výše 500 000 Kč.

(6) Výrobci, dovozci, dodavateli nebo distributorovi, který nesplní povinnost uloženou zvláštním opatřením podle § 18, lze uložit pokutu do výše 750 000 Kč.

(7) Nesplní-li výrobce, dovozce, dodavatel, distributor nebo jiná osoba povinnost, stanovenou pro bezpečnost krmných produktů, určených k výživě zvířat zajišťujících produkci potravin anebo svým počínáním nebo nečinností způsobí nebezpečí pro zdraví zvířat, lidí nebo životní prostředí, anebo ohrozí nezávadnost a vhodnost živočišných produktů získaných z těchto zvířat pro lidskou potřebu, případně nesplní informační nebo jinou související povinnost stanovenou tímto zákonem nebo předpisem Evropských společenství, může této osobě ústav uložit pokutu do výše 500 000 Kč.

(8) Při stanovení pokuty se přihlédne k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. Pokutu lze výrobcí, dovozci, dodavateli nebo distributorovi, který krmiva, doplňkové látky a premixy vyrábí, dováží a uvádí do oběhu, uložit do jednoho roku ode dne, kdy ústav zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(9) Pokuty ukládá a vybírá ústav. Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky. Pokuty vymáhá územní finanční orgán.¹¹⁾ Při ukládání, vybírání a vymáhání se postupuje podle zvláštních právních předpisů.¹²⁾

¹¹⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

Čl. II

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 91/1996 Sb., o krmivech, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. III

Přechodná ustanovení

1. Podnikatelé, kteří vyrábějí krmiva s použitím doplňkových krmiv a používají je pro potřebu živočišné prvovýroby, ale neuvádějí je do oběhu, jsou povinni ohlásit tuto skutečnost ústavu podle § 8b zákona č. 91/1996 Sb., ve znění tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Ustanovení § 3a zákona č. 91/1996 Sb., ve znění tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském

Čl. IV

Zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění zákona č. 309/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) ve vydávání odborných posudků, stanovisek nebo osvědčení na žádost organizační složky státu nebo fyzické anebo právnické osoby. Vyžaduje-li zpracování a vydání odborného posudku, stanoviska nebo osvědčení uskutečnění chemické, biochemické, mikrobiologické nebo jiné zkoušky, hradí náklady na její provedení žadatel; způsob úhrady a další podrobnosti jejího provedení dohodne se žadatelem ústav. Organizační složka státu vydání odborného posudku, stanoviska nebo osvědčení nehradí.“.

2. V § 3 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Kromě činností uvedených v odstavci 1 může Ústav provádět chemické, biochemické, mikrobiologické, biologické a jiné zkoušky, a to na základě žádosti organizační složky státu nebo na základě žádosti fyzické anebo právnické osoby.

(3) Zkoušku podle odstavce 2 na vyžádání fyzické nebo právnické osoby Ústav provede za předpokladu, že k tomu nebude oprávněna žádná referenční laboratoř podle § 5 odst. 1.“.

3. § 5 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 7) až 9b) zní:

„§ 5

Oprávnění udělovaná Ústavem k výkonu odborných činností a národní referenční laboratoře

(1) Zkušební úkony při biologickém zkoušení krmných surovin, krmných produktů nebo doplňkových látek určených pro silážování a laboratorní zkoušky jakosti krmiv, doplňkových látek a premixů podle zvláštního zákona,⁷⁾ odběry vzorků půd a jejich chemické rozborů pro účely agrochemického zkoušení zemědělských půd podle zvláštního zákona,⁸⁾ zkušební úkony při chemických rozbořech hnojiv, pomocných půdních látek, pomocných rostlinných přípravků, substrátů a statkových hnojiv podle zvláštního zákona,⁹⁾ odborné a zkušební úkony při uznávání množitelských porostů nebo rozmnožovacího materiálu a při registraci odrůdy podle zvláštního zákona^{9a)} a odborné a zkušební úkony při označování a certifikaci chmele podle zvláštního zákona^{9b)} mohou kromě Ústavu provádět pouze fyzické nebo právnické osoby, které mají k výkonu odborných činností oprávnění udělené Ústavem.

(2) Podmínky, za kterých lze oprávnění k výkonu odborných činností podle odstavce 1 udělit, změnit, odejmout nebo zrušit, upravují zvláštní zákony.^{7), 8), 9), 9a), 9b)}

(3) Za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní, diagnostické a jiné zkušební činnosti jsou laboratoře Ústavu národní referenční laboratoři s rozsahem činností podle odstavce 1.

(4) Ministerstvo schvaluje na návrh Ústavu další národní referenční laboratoře, a to pro odborné a zkušební úkony, které neprovádí Ústav. Schválení může ministerstvo z podnětu Ústavu odejmout, jestliže národní referenční laboratoř nevykonává svoji činnost řádně nebo jestliže se změnilly podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(5) Ministerstvo jmenuje na návrh Ústavu osoby oprávněné k výkonu odborných činností podle odstavce 1 referenčními laboratořemi v rozsahu oprávnění.

(6) Seznam referenčních laboratoří podle odstavce 5 se zveřejňuje ve Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

(7) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na materiální a personální vybavení národních referenčních laboratoří a referenčních

laboratoří a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.

dobně i na činnosti podle § 3 odst. 1 písm. e) a § 3 odst. 2 a 3, provádí-li je Ústav pro fyzické nebo právnické osoby.“.

⁷⁾ § 17 zákona č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 10 zákona č. 156/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 4 zákona č. 156/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 273/1998 Sb., o odběrech a chemických rozbo-
rech vzorků hnojiv, ve znění vyhlášky č. 475/2000 Sb.

^{9a)} § 7 a 30 zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva
a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů
(zákon o oběhu osiva a sadby).

^{9b)} Zákon č. 97/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 6 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se vztahují ob-

ČÁST TŘETÍ ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlá-
šení, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 8, pokud jde o § 2
písm. ll), bodu 14, pokud jde o § 3b, bodu 36, pokud
jde o § 9 odst. 3, bodu 46, pokud jde o § 16b odst. 2
až 6, a bodu 47, pokud jde o § 19 odst. 7, která na-
bývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení
České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

22

ZÁKON

ze dne 11. prosince 2003

o místním referendu a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ MÍSTNÍ REFERENDUM

HLAVA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje provádění místního referenda

- a) v obci, není-li územně členěným statutárním městem, v městské části nebo v městském obvodu územně členěného statutárního města a v městské části hlavního města Prahy (dále jen „obec“),
- b) na území hlavního města Prahy a na území územně členěného statutárního města (dále jen „statutární město“),
- c) na území části obce, která není městskou částí nebo městským obvodem, stanoví-li tak zvláštní zákon.¹⁾

§ 2

Právo hlasovat v místním referendu má každá osoba, která má právo volit do zastupitelstva obce²⁾ (dále jen „oprávněná osoba“).

§ 3

Místní referendum se koná tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého hlasovacího práva.

§ 4

Překážky ve výkonu práva hlasovat v místním referendu

Překážkami ve výkonu práva hlasovat v místním referendu jsou

- a) omezení osobní svobody stanovené na základě zákona z důvodu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody,
- b) zbavení způsobilosti k právním úkonům,³⁾
- c) omezení osobní svobody stanovené na základě zákona z důvodu ochrany zdraví lidu,⁴⁾ nebo
- d) výkon vojenské činné služby,⁵⁾ neumožňuje-li účast v místním referendu plnění povinností z této služby vyplývajících.

§ 5

Den a doba hlasování v místním referendu

(1) Hlasování v místním referendu se koná v jednom dni. Koná-li se hlasování v místním referendu současně s volbami do zastupitelstev obcí, do zastupitelstev krajů, do některé z komor Parlamentu České republiky nebo do Evropského parlamentu, koná se ve stejnou dobu, která je stanovena pro konání voleb.

(2) Na území, na kterém se má místní referendum konat, se po dobu trvání nouzového stavu, stavu ohrožení státu⁶⁾ nebo válečného stavu (dále jen „krizový stav“)

- a) běh lhůt podle tohoto zákona přerušuje,
- b) místní referendum nekoná; den konání místního referenda stanoví zastupitelstvo obce, zastupitelstvo města, zastupitelstvo městské části nebo zastupitelstvo městského obvodu (dále jen „zastupitelstvo obce“) nebo zastupitelstvo statutárního města a zastupitelstvo hlavního města Prahy (dále

¹⁾ Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů.

³⁾ § 10 a 855 občanského zákoníku.

⁴⁾ § 9 odst. 4 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 16 až 18 zákona č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon), ve znění zákona č. 286/2002 Sb.

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb.

jen „zastupitelstvo statutárního města“) tak, aby se konalo nejpozději do 90 dnů po ukončení krizového stavu.

HLAVA II

ROZHODOVÁNÍ V MÍSTNÍM REFERENDU A VYMEZENÍ ÚZEMÍ PRO JEHO KONÁNÍ

§ 6

V místním referendu se rozhoduje o věcech, které patří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města.⁷⁾

§ 7

Nepřípustnost konání místního referenda

Místní referendum nelze konat

- a) o místních poplatcích⁸⁾ a o rozpočtu obce nebo statutárního města,⁹⁾
- b) o zřízení nebo zrušení orgánů obce nebo statutárního města a o jejich vnitřním uspořádání,
- c) o volbě a odvolání starosty¹⁰⁾ nebo primátora územně nečleněného statutárního města (dále jen „starosta obce“), primátora statutárního města a primátora hlavního města Prahy (dále jen „primátor“), místostarosty nebo náměstka primátora, členů rady obce, města, městského obvodu nebo městské části (dále jen „rada obce“), členů rady statutárního města a hlavního města Prahy (dále jen „rada statutárního města“) a dalších členů zastupitelstva obce, zastupitelstva statutárního města, jakož i volených nebo jmenovaných členů dalších orgánů obce a statutárního města,
- d) jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy,
- e) v případech, kdy se o položené otázce rozhoduje ve zvláštním řízení,¹¹⁾
- f) o uzavření veřejnoprávních smluv k výkonu přenesené působnosti,¹²⁾ nebo

- g) o schválení, změně nebo zrušení obecně závazné vyhlášky obce,
- h) jestliže od platného rozhodnutí v místním referendu do podání návrhu na konání místního referenda v téže věci neuplynulo 24 měsíců.

HLAVA III

NÁLEŽITOSTI NÁVRHU NA KONÁNÍ MÍSTNÍHO REFERENDA A VYHLÁŠENÍ KONÁNÍ MÍSTNÍHO REFERENDA

§ 8

Konání místního referenda

(1) Místní referendum se koná, jestliže

- a) se na tom usnese zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města, nebo
- b) přípravný výbor podá návrh na konání místního referenda (dále jen „návrh přípravného výboru“) a zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města rozhodne o jeho vyhlášení.

(2) Návrh přípravného výboru může být podán, pokud jej podpořilo svým podpisem alespoň v obci nebo v její části, jde-li o místní referendum podle § 1 písm. c), anebo ve statutárním městě

do 3 000 obyvatel	30 % oprávněných osob,
do 20 000 obyvatel	20 % oprávněných osob,
do 200 000 obyvatel	10 % oprávněných osob,
nad 200 000 obyvatel	6 % oprávněných osob.

(3) Otázka navržená pro místní referendum musí být jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“.

§ 9

Přípravný výbor

(1) Přípravný výbor tvoří pro účely místního referenda nejméně 3 oprávněné osoby, nestanoví-li podmínky ustavení přípravného výboru zvláštní právní předpis.¹³⁾

⁷⁾ § 35 zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 313/2002 Sb.

§ 16 a 18 zákona č. 131/2000 Sb., ve znění zákona č. 145/2001 Sb.

⁸⁾ Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Zákon č. 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 4 zákona č. 131/2000 Sb., ve znění zákona č. 145/2001 Sb.

¹¹⁾ Například zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ § 63 a § 66a až 66e zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 313/2002 Sb.

¹³⁾ § 21 zákona č. 128/2000 Sb.

(2) Přípravný výbor

- a) navrhuje uspořádání místního referenda,
- b) deleguje členy do komisí pro hlasování (§ 21),
- c) může podat soudu návrh na určení, že místní referendum má být vyhlášeno nebo že návrh přípravného výboru nemá vady (§ 57),
- d) může podat soudu návrh na neplatnost hlasování a návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí v místním referendu (§ 58).

(3) Přípravný výbor uvede, kdo z jeho členů je zmocněn jednat jejich jménem. Úkony zmocněnce jsou pro přípravný výbor závazné.

§ 10**Náležitosti návrhu přípravného výboru****(1) Návrh přípravného výboru musí obsahovat**

- a) označení území, na němž se konání místního referenda navrhuje,
- b) znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním referendu,
- c) odůvodnění návrhu,
- d) odhad nákladů spojených s provedením místního referenda a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce, popřípadě statutárního města,
- e) označení zmocněnce z členů přípravného výboru,
- f) jména a příjmení členů přípravného výboru, jejich datum narození, místo, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu,¹⁴⁾ kterým se rozumí adresa pobytu (dále jen „adresa“), a jejich vlastnoruční podpisy.

(2) Přílohu návrhu přípravného výboru, která je jeho součástí, tvoří podpisová listina (§ 11) s očíslovanými podpisovými archy.

§ 11**Podpisová listina****(1) Každý podpisový arch musí obsahovat**

- a) označení území, na němž se má místní referendum konat,
- b) znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním referendu,
- c) jména a příjmení členů přípravného výboru a jejich adresu,
- d) upozornění pro oprávněné osoby podporující konání referenda tohoto znění: „Ten, kdo podepíše vícekrát tentýž návrh na konání místního referenda nebo kdo podepíše podpisovou listinu, ač není oprávněnou osobou podle zákona o místním

referendu, nebo kdo v podpisové listině uvede nepravdivé údaje, dopouští se přestupku, za který mu může být uložena pokuta do výše 3 000 Kč.“

(2) Oprávněná osoba podporující konání místního referenda uvede na podpisovém archu své jméno, příjmení, datum narození, adresu a připojí vlastnoruční podpis.

(3) Návrh přípravného výboru a podpisové listiny nesmí být vystaveny v prostorách státních orgánů a orgánů územní samosprávy.

§ 12**Přezkoumání náležitostí návrhu přípravného výboru**

(1) Návrh přípravného výboru spolu s přílohou předkládá přípravný výbor obecnímu úřadu, úřadu městské části nebo městského obvodu (dále jen „obecní úřad“) nebo magistrátu hlavního města Prahy nebo magistrátu územně členěného statutárního města (dále jen „magistrát statutárního města“), který posoudí předložený návrh přípravného výboru ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho podání; jestliže v návrhu přípravného výboru neshledá nedostatky, neprodleně po uplynutí této lhůty písemně vyrozumí zmocněnce.

(2) Nemá-li návrh přípravného výboru náležitosti stanovené podle § 10 a 11 nebo obsahuje-li nesprávné nebo neúplné údaje, obecní úřad nebo magistrát statutárního města neprodleně písemně vyzve zmocněnce, aby takové nedostatky ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 7 dnů, odstranil. Současně obecní úřad nebo magistrát statutárního města návrh přípravného výboru zmocněnci podle potřeby vrátí a o tomto postupu učiní zápis a přiloží k němu kopii návrhu přípravného výboru.

(3) V případě, že obecní úřad nebo magistrát statutárního města nevyrozumí zmocněnce o tom, že návrh přípravného výboru nemá nedostatky, nebo ho nevyzve k jejich odstranění, považuje se takový návrh přípravného výboru po uplynutí lhůty 30 dnů od jeho podání za bezvadný.

(4) Bezvadný návrh přípravného výboru předloží rada obce k projednání zastupitelstvu obce na jeho nejbližším zasedání; obdobně postupuje rada města, která bezvadný návrh přípravného výboru předloží k projednání zastupitelstvu statutárního města.

(5) Na doručování písemností se použijí ustanovení správního řádu.

¹⁴⁾ Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

§ 13

**Vyhlášení místního referenda
na návrh přípravného výboru**

(1) Zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města na svém nejbližším zasedání usnesením rozhodne

- a) o vyhlášení místního referenda, jestliže lze o navržené otázce místní referendum konat, a zároveň stanoví den jeho konání (§ 15),
- b) o tom, že místní referendum nevyhlásí,¹⁵⁾ jestliže o navržené otázce nelze místní referendum konat.

(2) Zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města neprodleně vyrozumí zmocněnce o přijatém usnesení a zároveň toto usnesení vyvěsí na úřední desce příslušného obecního úřadu po dobu 15 dnů; usnesení zastupitelstva statutárního města se vyvěsí neprodleně po dobu 15 dnů na úřední desce magistrátu statutárního města a na úředních deskách úřadů všech městských částí nebo městských obvodů. Obdobně postupuje příslušné zastupitelstvo při vyhlášení místního referenda na základě rozhodnutí soudu.

(3) Zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města může o otázce navržené k rozhodnutí v místním referendu rozhodnout bez vyhlášení místního referenda; o tomto rozhodnutí neprodleně písemně vyrozumí zmocněnce. Takové rozhodnutí nelze vykonat před uplynutím lhůty stanovené ve větě třetí. Prohlásí-li zmocněnec ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění, že na konání místního referenda trvá, zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města na svém nejbližším zasedání místní referendum vyhlásí. Rozhodnutí zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města podle věty první pozbývá dnem vyhlášení místního referenda platnosti. Ode dne vyhlášení místního referenda do dne vyhlášení jeho výsledků nepřísluší orgánům obce nebo orgánům statutárního města rozhodovat o věci, která je předmětem otázky ve vyhlášeném místním referendu.

§ 14

**Vyhlášení místního referenda
z rozhodnutí zastupitelstva obce
nebo zastupitelstva statutárního města**

Zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města může rozhodnout o konání místního referenda prostou většinou hlasů všech členů zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města. V usnesení o vyhlášení místního referenda se uvedou náležitosti podle § 10 odst. 1 písm. a) až d). Vyhlášením místního referenda v obci se rozumí vyvěšení usnesení zastupitelstva obce o vyhlášení místního referenda na úřední

desce obecního úřadu po dobu 15 dnů; vyhlášením místního referenda ve statutárním městě se rozumí vyvěšení usnesení zastupitelstva statutárního města na úřední desce magistrátu statutárního města a na úředních deskách úřadů všech městských částí nebo městských obvodů po dobu 15 dnů.

§ 15

Den konání místního referenda

Místní referendum se koná nejpozději do 90 dnů po dni jeho vyhlášení, není-li v návrhu přípravného výboru uvedena doba pozdější. Dnem vyhlášení místního referenda je první den vyvěšení usnesení zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města na úřední desce příslušného obecního úřadu nebo na úřední desce magistrátu statutárního města. Koná-li se místní referendum z rozhodnutí zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města, nesmí být den konání místního referenda stanoven tak, aby připadl do následujícího funkčního období zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města.

§ 16

Společné konání místního referenda

(1) Návrhy přípravného výboru se posuzují jednotlivě v pořadí, v jakém byly podány obecnímu úřadu nebo magistrátu statutárního města. Zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města rozhodne, že místní referendum o později podaném návrhu přípravného výboru nevyhlásí, jestliže jde o obsahově stejnou otázku, nebo se později podaný návrh přípravného výboru obsahově vzájemně vylučuje s dříve podaným návrhem přípravného výboru.

(2) Společně lze konat místní referendum, je-li podáno více návrhů přípravného výboru, popřípadě rozhodne-li o konání místního referenda zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města podle § 14.

HLAVA IV

KOMISE PRO HLASOVÁNÍ

§ 17

Druhy komisí

Po vyhlášení místního referenda se pro hlasování zřizuje

- a) v obci okrsková komise a místní komise,
- b) ve statutárním městě okrsková komise, místní komise a městská komise.

¹⁵⁾ § 84 odst. 2 písm. j) zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 313/2002 Sb.

§ 59 odst. 2 písm. n) a § 89 odst. 1 písm. m) zákona č. 131/2000 Sb., ve znění zákona č. 145/2001 Sb.

§ 18

Okrsková komise

(1) Okrsková komise

- a) zajišťuje průběh hlasování v hlasovacím okrsku, zejména dohlíží na správné odevzdání hlasovacích lístků a dbá o pořádek v hlasovací místnosti,
- b) sčítá hlasy v hlasovacím okrsku,
- c) ve sporných případech rozhoduje hlasováním o platnosti hlasovacího lístku a o platnosti hlasu oprávněné osoby, a to s konečnou platností,
- d) sepíše zápis o průběhu a výsledku hlasování a předá jej neprodleně místní komisi,
- e) ostatní hlasovací dokumentaci odevzdá do úschovy příslušnému obecnímu úřadu,
- f) plní další úkoly podle tohoto zákona.

(2) První zasedání okrskové komise svolá starosta obce tak, aby se konalo nejpozději 5 dnů přede dnem hlasování.

§ 19

Místní komise

(1) Místní komise

- a) organizuje činnost okrskových komisí,
- b) dohlíží na dodržování právních předpisů o místním referendu,
- c) sčítá hlasy a zjišťuje výsledky hlasování na podkladě zápisů o průběhu a výsledku hlasování předaných okrskovými komisemi,
- d) rozhoduje o stížnostech na postup okrskových komisí,
- e) uveřejňuje výsledky hlasování v místním referendu,
- f) ve statutárním městě předává výsledky hlasování městské komisi,
- g) odevzdává hlasovací dokumentaci o místním referendu obecnímu úřadu,
- h) plní další úkoly podle tohoto zákona.

(2) Místní komise plní rovněž úkoly okrskové komise, je-li v obci zřízen pouze 1 hlasovací okrsek (§ 28).

(3) První zasedání místní komise svolá starosta obce tak, aby se konalo nejpozději 10 dnů přede dnem hlasování.

§ 20

Městská komise

(1) Městská komise

- a) organizuje činnost místních komisí ve statutárním městě,

- b) dohlíží na dodržování právních předpisů o místním referendu,
- c) sčítá hlasy a zjišťuje výsledky hlasování ve statutárním městě na podkladě zápisů o výsledku hlasování předaných místními komisemi,
- d) rozhoduje o stížnostech na postup místních komisí,
- e) uveřejňuje výsledky hlasování v místním referendu ve statutárním městě,
- f) odevzdává hlasovací dokumentaci o místním referendu magistrátu statutárního města,
- g) plní další úkoly podle tohoto zákona.

(2) První zasedání městské komise svolá primátor tak, aby se konalo nejpozději 10 dnů přede dnem hlasování.

§ 21

Ustavení komisí

(1) Okrsková komise, místní komise a městská komise jsou nejméně čtyřčlenné. Členem příslušné komise může být jen oprávněná osoba, u níž nenastala překážka ve výkonu práva hlasovat v místním referendu.

(2) Starosta obce stanoví 25 dnů přede dnem hlasování, s přihlédnutím k počtu oprávněných osob v hlasovacím okrsku (§ 28), minimální počet členů okrskové a místní komise, který nesmí být nižší než 4. Obdobně stanoví 25 dnů přede dnem hlasování primátor minimální počet členů městské komise. O počtu členů příslušné komise vyrozumí neprodleně starosta obce nebo primátor přípravný výbor.

(3) Členy okrskové, místní a městské komise deleguje přípravný výbor a nejméně po 1 členu okrskové a místní komise starosta obce a nejméně 1 člena do městské komise primátor; koná-li se místní referendum z rozhodnutí zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města, deleguje členy okrskové a místní komise starosta obce a členy městské komise primátor, pokud si delegování členů komisí zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města nevyhradí. Členy komisí je třeba delegovat nejpozději 15 dnů přede dnem hlasování. Starosta obce nebo primátor jmenuje nejpozději 15 dnů přede dnem hlasování zapisovatele příslušné komise (§ 23).

(4) Není-li dosaženo stanoveného počtu členů komise způsobem podle odstavce 3, na neobsazené místo deleguje člena příslušné komise starosta obce nebo primátor před prvním zasedáním této komise. Poklesne-li počet členů komise od jejího prvního zasedání do podepsání zápisu o průběhu a výsledku hlasování v místním referendu pod stanovený počet, deleguje neprodleně starosta obce nebo primátor na neobsazená místa další členy komise.

(5) Přípravný výbor deleguje členy komisí doru-

čením seznamu členů komisí starostovi obce nebo primátorovi. Seznam členů komisí musí obsahovat

- a) jméno a příjmení,
- b) datum narození a adresu,
- c) jméno, příjmení a podpis zmocněnce.

(6) Seznam členů komisí podle odstavce 5 může obsahovat i údaj, do které komise mají být delegováni členové zařazení; pokud tento údaj chybí, zařadí je starosta obce nebo primátor.

(7) Je-li konáno místní referendum společně podle § 16 odst. 2, delegují členy do příslušné společné komise všechny přípravné výbory, které návrh přípravného výboru podaly, popřípadě zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města. Koná-li se místní referendum společně pouze na základě více návrhů přípravného výboru, deleguje nejméně po 1 členu do příslušné společné komise starosta obce nebo primátor.

§ 22

Členství v komisí

(1) Členství v komisí vzniká složením slibu tohoto znění: „Slibuji na svou čest, že budu svědomitě a nestranně vykonávat svou funkci a budu se přitom řídit Ústavou, zákony a jinými právními předpisy České republiky.“ Slib skládá delegovaný zástupce tak, že se podepíše pod písemné znění slibu.

(2) Členství v komisí zaniká

- a) dnem ukončení činnosti komise (§ 25),
- b) úmrtím člena komise,
- c) okamžikem, kdy předseda komise obdrží písemné prohlášení o vzdání se funkce člena komise; toto písemné prohlášení nelze vzít zpět,
- d) okamžikem, kdy předseda komise obdrží písemné odvolání člena komise tím, kdo jej delegoval; toto odvolání nelze vzít zpět, nebo
- e) v den hlasování, nevykonává-li člen komise svoji funkci a jeho nepřítomnost v hlasovací místnosti bez souhlasu komise trvá déle než 3 hodiny.

(3) Na skutečnosti uvedené v odstavci 2 písm. b) až e) upozorní předseda komise neprodleně starostu obce nebo primátora, který postupuje podle § 21 odst. 4.

§ 23

Zapisovatel komise

(1) Zapisovatel komise (dále jen „zapisovatel“) je členem komise s hlasem poradním a při hlasování se do počtu členů komise nezapočítává.

(2) Zapisovatel skládá slib ve znění a způsobem uvedeným v § 22 odst. 1.

(3) Zapisovatel může komisi předkládat návrhy a pořizuje zápisy z jednání komise.

(4) Starosta obce nebo primátor odvolá jím jmenovaného zapisovatele, který přestane vykonávat svoji funkci nebo ji nevykonává řádně, a na jeho místo neprodleně jmenuje nového zapisovatele.

§ 24

Jednání komisí

(1) Komise si na svém prvním zasedání určí losem ze svých členů předsedu komise (dále jen „předseda“) a místopředsedu komise (dále jen „místopředseda“). Losování řídí zapisovatel. Místopředseda zastupuje předsedu v době jeho nepřítomnosti v plném rozsahu jeho pravomocí a povinností. Pokud předseda nebo místopředseda odstoupí nebo nemůže ze závažných důvodů vykonávat svoji funkci, proběhne losování znovu s tím, že do losování předsedy není zařazen místopředseda a naopak.

(2) Jednání komise řídí její předseda.

(3) Komise je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů s právem hlasovat.

(4) Usnesení je přijato, vyslovila-li se pro ně nadpoloviční většina přítomných členů.

§ 25

Ukončení činnosti komisí

Činnost komisí je ukončena uplynutím patnáctého dne po vyhlášení výsledků hlasování (§ 46).

§ 26

Zákaz poskytování informací

Členové komise a ti, kteří mají právo být přítomni v místnosti, kde komise počítá hlasy (§ 42), nesmějí poskytovat informace o dílčích výsledcích hlasování, a to až do podepsání zápisu o průběhu a výsledku hlasování všemi přítomnými členy komise.

§ 27

Nároky členů komisí

(1) Výkon funkce člena komise je jiným úkonem v obecném zájmu.¹⁶⁾ Členu komise se poskytuje pracovní volno bez náhrady mzdy.

(2) Člen komise má nárok na zvláštní odměnu za výkon funkce (dále jen „odměna“).

(3) Člen komise nesmí být pro výkon své funkce

¹⁶⁾ § 124 zákoníku práce.

zkrácen na právech a nárocích vyplývajících z jeho pracovního nebo obdobného poměru.

(4) Výši odměny maximálně ve výši jedné pětiny minimální mzdy určené zvláštním právním předpisem¹⁷⁾ pro předsedu komise a jedné sedminy pro člena komise stanoví

- a) zastupitelstvo obce, koná-li se místní referendum v obci,
- b) zastupitelstvo statutárního města, koná-li se místní referendum na území statutárního města.

(5) Výši odměny zveřejní příslušné zastupitelstvo nejpozději 25 dnů přede dnem hlasování na úředních deskách všech obecních úřadů nebo magistrátu statutárního města v územním obvodu, kde se místní referendum koná.

(6) V případě, že se člen komise neúčastní všech jednání této komise, odměna se poměrně krátí, a to podle evidence o jeho účasti na jednáních komise.

(7) Odměnu vyplatí do 30 dnů po ukončení činnosti komise podle § 25 členovi okrskové nebo místní komise obecní úřad, členovi městské komise magistrát statutárního města.

HLAVA V HLASOVÁNÍ

§ 28

Hlasovací okrsky

Hlasování v místním referendu probíhá v hlasovacích okrscích, jejichž územní vymezení se shoduje s územním vymezením stálých volebních okrsků vytvořených podle zvláštního právního předpisu.¹⁸⁾

§ 29

Seznam oprávněných osob

Pro účely hlasování v místním referendu předá před zahájením hlasování obecní úřad okrskové komisi výpis ze stálého seznamu voličů a dodatku stálého seznamu voličů vedených podle zvláštního právního předpisu,¹⁹⁾ obsahující seznam oprávněných osob (dále jen „výpis ze seznamu oprávněných osob“).

§ 30

Hlasovací průkaz pro místní referendum

(1) Oprávněné osobě, která nebude moci hlasovat

v hlasovacím okrsku podle místa trvalého pobytu, avšak může se účastnit hlasování v místním referendu na území obce nebo statutárního města, kde je přihlášena k trvalému pobytu, vydá obecní úřad na její žádost hlasovací průkaz pro místní referendum (dále jen „hlasovací průkaz“) a poznamená tuto skutečnost do výpisu ze seznamu oprávněných osob pro okrskovou komisi.

(2) Oprávněná osoba může požádat o vydání hlasovacího průkazu počínaje dnem vyhlášení místního referenda, a to osobně nebo písemným podáním opatřeným jejím úředně ověřeným podpisem. Písemné podání musí být doručeno nejpozději 7 dnů přede dnem hlasování příslušnému obecnímu úřadu, osobně může oprávněná osoba o vydání hlasovacího průkazu požádat nejpozději 2 dny přede dnem hlasování. Obecní úřad předá hlasovací průkaz oprávněné osobě nebo osobě, která se prokáže plnou mocí k převzetí hlasovacího průkazu s ověřeným podpisem oprávněné osoby žádající o vydání hlasovacího průkazu, anebo jej oprávněné osobě zašle, jestliže o to požádá.

§ 31

Informování oprávněných osob

(1) Starosta obce zveřejní nejpozději 15 dnů přede dnem konání místního referenda oznámení o době a místě konání místního referenda, a to způsobem v místě obvyklým. Je-li na území obce více hlasovacích okrsků, uvede územní vymezení jednotlivých hlasovacích okrsků a oznámení zveřejní na území každého z nich. Zároveň starosta obce v oznámení uvede adresy hlasovacích místností a otázky položené k rozhodnutí v místním referendu.

(2) Starosta obce v oznámení upozorní oprávněné osoby na povinnost prokázat při hlasování totožnost a státní občanství České republiky nebo státní občanství státu, jehož příslušníci jsou oprávněni na území České republiky hlasovat podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ a uvede další potřebné údaje nutné k nerušenému průběhu hlasování.

(3) V obci, ve které se zřizuje výbor pro národnostní menšiny podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ se oznámení podle odstavců 1 a 2 zveřejní i v jazyce příslušné národnostní menšiny, jestliže se podle posledního sčítání lidu hlásilo k této národnosti alespoň 10 % obyvatel obce.

¹⁷⁾ § 2 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ § 26 zákona č. 491/2001 Sb.

¹⁹⁾ § 28 zákona č. 491/2001 Sb.

²⁰⁾ Zákon č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

§ 32

Kampaň pro místní referendum

(1) Starosta obce nebo primátor může vyhradit plochu pro představení otázky, popřípadě otázek navržených k rozhodnutí v místním referendu, a to nejmeně 10 dnů přede dnem konání místního referenda. Koná-li se místní referendum společně podle § 16 odst. 2, musí možnost využívání vyhrazené plochy odpovídat zásadě rovnosti.

(2) V den hlasování je zakázána kampaň v objektu, ve kterém se nachází hlasovací místnost.

§ 33

Hlasovací lístky

(1) Na každém hlasovacím lístku se musí uvést

- a) text „místní referendum“, název obce a případně její části, v níž se místní referendum koná, nebo název statutárního města,
- b) den konání místního referenda,
- c) otázka, popřípadě otázky, položená k rozhodnutí v místním referendu,
- d) v levé polovině hlasovacího lístku slovo „ano“, v pravé polovině hlasovacího lístku slovo „ne“ a vedle každého z těchto slov rámeček,
- e) hlasuje-li se o více otázkách společně, před každou otázkou arabská číslice počínaje číslicí 1, u každé otázky v levé polovině hlasovacího lístku slovo „ano“ a v pravé polovině hlasovacího lístku slovo „ne“ a vedle každého z těchto slov rámeček.

(2) Hlasovací lístky musí být vytištěny písmem téhož druhu a stejné velikosti, na papíru téže barvy, jakosti a týchž rozměrů s otiskem razítka obce nebo statutárního města.

(3) Obec nebo statutární město, jehož zastupitelstvo místní referendum vyhlásilo, zajišťuje tisk hlasovacích lístků a jejich dodání tak, aby mohly být předány obcí nebo statutárním městem před zahájením hlasování všem okrskovým komisím.

§ 34

Hlasovací místnost

(1) Hlasovací místnost musí být pro každý hlasovací okrsek vybavena hlasovací schránkou, přenosnou hlasovací schránkou, dostatečným množstvím hlasovacích lístků, prázdných obálek opatřených razítkem obce (dále je „úřední obálka“), psacími potřebami, vý-

pisem ze seznamu oprávněných osob a textem tohoto zákona, který musí být hlasujícím na jejich žádost zapůjčen k nahlédnutí.

(2) V hlasovacích místnostech jsou pro úpravu hlasovacích lístků určeny zvláštní prostory oddělené tak, aby byla zajištěna tajnost hlasování. Počet těchto prostorů určí starosta obce s přihlédnutím k počtu oprávněných osob v hlasovacím okrsku.

(3) V hlasovací místnosti musí být na viditelném místě vyvěšen hlasovací lístek označený nápisem „vzor“.

(4) Úřední obálky musí být neprůhledné, stejné velikosti a z papíru stejné jakosti a barvy.

(5) Objekt, ve kterém se nachází hlasovací místnost, musí být viditelně označen.

§ 35

Zahájení hlasování

(1) Před zahájením hlasování předseda zkontroluje, zda je hlasovací místnost vybavena podle § 34 a zda jsou hlasovací schránka a přenosná hlasovací schránka prázdné; poté před ostatními členy okrskové komise tyto hlasovací schránky zapečetí.

(2) Po provedení kontroly podle odstavce 1 prohlašuje předseda hlasování za zahájené.

§ 36

Zásady hlasování

(1) Oprávněná osoba hlasuje osobně, zastoupení není přípustné.

(2) Oprávněné osoby předstupují před okrskovou komisí a hlasují v pořadí, v jakém se dostavily do hlasovací místnosti.

(3) Oprávněná osoba po příchodu do hlasovací místnosti prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni hlasovat na území České republiky, platným občanským průkazem, jde-li o cizince, průkazem o povolení k pobytu²¹⁾ nebo platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky nebo cestovním průkazem.²²⁾ Po prokázání oprávněnosti hlasovat v místním referendu a záznamu do výpisu ze seznamu oprávněných osob okrsková komise vydá oprávněné osobě hlasovací lístek a úřední obálku.

²¹⁾ § 81 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 217/2002 Sb.

²²⁾ Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů.

(4) Neprokáže-li oprávněná osoba svou totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni hlasovat na území České republiky, nebude jí hlasování umožněno.

(5) Oprávněná osoba, která se dostavila do hlasovací místnosti s hlasovacím průkazem, je povinna tento hlasovací průkaz odevzdat okrskové komisi. Okrsková komise hlasovací průkaz k výpisu ze seznamu oprávněných osob přiloží a doplní údaje o oprávněné osobě do výpisu ze seznamu oprávněných osob; poté jí vydá hlasovací lístek a úřední obálku.

(6) V prostoru určeném pro úpravu hlasovacího lístku nesmí být nikdo přítomen zároveň s oprávněnou osobou. S oprávněnou osobou, která nemůže sama upravit hlasovací lístek pro tělesnou vadu anebo nemůže číst nebo psát, může být s jejím souhlasem v prostoru určeném pro úpravu hlasovacího lístku přítomna jiná oprávněná osoba, nikoliv však člen okrskové komise, a hlasovací lístek za ni upravit a vložit do úřední obálky.

(7) Oprávněná osoba může ze závažných důvodů, zejména zdravotních, požádat obecní úřad a v den hlasování okrskovou komisi, aby mohla hlasovat mimo hlasovací místnost, a to pouze v územním obvodu hlasovacího okrsku, pro který byla okrsková komise zřízena. V takovém případě okrsková komise vyśle k oprávněné osobě 2 své členy s přenosnou hlasovací schránkou, úřední obálkou a hlasovacím lístkem. Při hlasování postupují členové komise tak, aby byla zachována tajnost hlasování.

§ 37

Způsob hlasování

(1) Po obdržení úřední obálky a hlasovacího lístku vstoupí oprávněná osoba do prostoru určeného k úpravě hlasovacího lístku, kde hlasovací lístek předepsaným způsobem upraví a vloží ho do úřední obálky.

(2) Oprávněná osoba v prostoru určeném pro úpravu hlasovacího lístku označí křížkem v příslušném rámečku předtištěnou odpověď „ano“ nebo „ne“, pro kterou hlasuje, a vloží tento hlasovací lístek do úřední obálky. K jiné úpravě hlasovacího lístku se nepřihlíží.

(3) Oprávněná osoba se zdrží hlasování o určité otázce tím, že na hlasovacím lístku neoznačí křížkem žádnou odpověď.

(4) Oprávněná osoba hlasuje tak, že po opuštění prostoru určeného pro úpravu hlasovacího lístku vloží úřední obálku s hlasovacím lístkem před okrskovou komisi do hlasovací schránky. Za oprávněnou osobu, která není schopna vložit úřední obálku s hlasovacím lístkem do hlasovací schránky, tak může učinit jiná oprávněná osoba, nikoliv však člen okrskové komise.

(5) Oprávněné osobě, která se neodebrala do

prostoru určeného pro úpravu hlasovacího lístku, okrsková komise hlasování neumožní.

§ 38

Pořádek v hlasovací místnosti

Za pořádek v hlasovací místnosti odpovídá předseda. Jeho pokyny k zachování pořádku a důstojného průběhu hlasování jsou závazné pro všechny přítomné.

§ 39

Přerušeni hlasování

(1) Nastanou-li skutečnosti, které znemožňují zahájit hlasování, pokračovat v něm nebo jej ukončit, může okrsková komise odložit zahájení hlasování na pozdější dobu nebo je přerušit, anebo prodloužit dobu hlasování, nejdéle však o 1 hodinu. Okrsková komise o takovém opatření vyrozumí oprávněné osoby způsobem v místě obvyklým a místní komisi.

(2) V případě, že je hlasování přerušeno, uschová okrsková komise hlasovací dokumentaci, zapečetí hlasovací schránku a přenosnou hlasovací schránku tak, aby do nich nebylo možno vkládat úřední obálky nebo je z nich vybírat.

(3) Při opětovném zahájení hlasování předseda za přítomnosti ostatních členů okrskové komise ověří neporušenost pečetí a sejme je.

(4) Skutečnosti týkající se odložení zahájení hlasování, přerušeni hlasování nebo prodloužení doby hlasování poznamená okrsková komise v zápise o průběhu a výsledku hlasování.

§ 40

Ukončení hlasování

Jakmile uplyne doba stanovená pro ukončení hlasování, uzavře se hlasovací místnost, avšak předtím se umožní hlasovat všem, kteří jsou v hlasovací místnosti nebo před ní. Potom prohlásí předseda hlasování za ukončené.

HLAVA VI

ZJIŠŤOVÁNÍ VÝSLEDKŮ HLASOVÁNÍ A JEJICH VYHLÁŠENÍ

§ 41

Sčítání hlasů okrskovou komisí

(1) Po ukončení hlasování předseda soustředí nepoužité hlasovací lístky a nepoužité úřední obálky a zapečetí je. Poté dá otevřít hlasovací schránku.

(2) V případě, že okrsková komise na žádost oprávněné osoby použila i přenosnou hlasovací schránku, okrsková komise obsah přenosné hlasovací schránky po jejím otevření smísí s obsahem hlasovací schránky v hlasovací místnosti.

(3) Okrsková komise nejprve vyloučí neúřední obálky, poté spočítá úřední obálky a porovná počet úředních obálek s počtem oprávněných osob, které hlasovaly v okrsku.

(4) Každý člen okrskové komise může nahlížet do odevzdaných hlasovacích lístků.

(5) Neplatné jsou hlasovací lístky, které nejsou

- a) vytištěné a dodané obcí nebo statutárním městem podle § 33 odst. 3, nebo
- b) v úředních obálkách.

(6) Přeložení nebo poškození hlasovacího lístku nemá vliv na jeho platnost, jsou-li z něj patrný potřebné údaje.

(7) Hlas oprávněné osoby je neplatný,

- a) je-li v úřední obálce několik hlasovacích lístků,
- b) označila-li křížkem současně odpověď „ano“ i „ne“ u jedné otázky, nebo
- c) označí-li hlasovací lístek jiným způsobem než způsobem stanoveným v § 37 odst. 2 a 3.

(8) Platnost hlasovacího lístku potvrdí okrsková komise, přičemž neplatné hlasovací lístky vyloučí.

(9) Okrsková komise sečte zvlášť hlasy odevzdané pro odpověď „ano“ a zvlášť hlasy odevzdané pro odpověď „ne“ a zvlášť hlasovací lístky, na kterých není křížkem označena žádná odpověď, a zjištěný počet zaznamená v zápise o průběhu a výsledku hlasování (§ 43). Poté předseda zajistí zapečetění všech hlasovacích lístků. Rozhoduje-li se v místním referendu o více otázkách, zjišťují se odevzdané hlasy pro každou otázku samostatně.

(10) Předseda kontroluje správnost sčítání obálek a správnost sčítání hlasů.

§ 42

Přítomnost osob při sčítání hlasů

V místnosti, kde okrsková komise sčítá hlasy, mají právo být přítomni členové komise vyššího stupně a osoby pověřené starostou nebo primátorem, které zpracovávají výsledky hlasování.

§ 43

Zápis okrskové komise o průběhu a výsledku hlasování v hlasovacím okrsku

(1) Okrsková komise vyhotoví ve 2 stejnopisech zápis o průběhu a výsledku hlasování. Zápis podepíše členové okrskové komise; jestliže některý z členů této komise podpis odepře, uvedou se důvody v samostatné příloze k zápisu.

(2) V zápise okrskové komise o průběhu a výsledku hlasování se uvede

- a) doba počátku a ukončení hlasování, popřípadě od-

ložení zahájení hlasování, přerušení hlasování nebo prodloužení doby hlasování s uvedením důvodů,

- b) celkový počet oprávněných osob v hlasovacím okrsku zapsaných ve výpisu ze seznamu oprávněných osob,
- c) počet oprávněných osob, kterým byly vydány hlasovací lístky a úřední obálky,
- d) počet odevzdaných úředních obálek,
- e) celkový počet platných hlasů,
- f) počet platných hlasů pro jednotlivé odpovědi,
- g) počet oprávněných osob, které neoznačily křížkem žádnou odpověď na otázku a zdržely se tak hlasování,
- h) stručný obsah oznámení a stížností, které byly podány okrskové komisi, usnesení, která komise přijala, a jejich stručné zdůvodnění a
- i) jméno a příjmení člena okrskové komise, který se po určitou dobu neúčastnil jejího jednání, a důvod a doba jeho neúčasti.

(3) Po sečtení hlasů a podepsání zápisu o průběhu a výsledku hlasování v místním referendu předá předseda nebo jím pověřený člen okrskové komise 1 stejnopis zápisu včetně případných příloh neprodleně místní komisi a vyčká jejího pokynu k ukončení zasедání; tím není dotčen postup podle § 25.

§ 44

Zápis místní komise o výsledku hlasování

(1) Místní komise po přezkoumání zápisů okrskových komisí zjistí celkové výsledky hlasování v místním referendu v obci.

(2) Místní komise vyhotoví ve 2 stejnopisech zápis. Zápis podepíše členové místní komise; jestliže některý z členů této komise podpis odepře, uvedou se důvody v samostatné příloze k zápisu.

(3) V zápise místní komise se uvede

- a) počet hlasovacích okrsků v obci a počet okrskových komisí, které předaly výsledek hlasování,
- b) celkový počet oprávněných osob zapsaných v obci ve výpisech ze seznamu oprávněných osob,
- c) celkový počet oprávněných osob, kterým byly vydány hlasovací lístky a úřední obálky,
- d) celkový počet odevzdaných úředních obálek,
- e) celkový počet platných hlasů,
- f) celkový počet platných hlasů pro jednotlivé odpovědi,
- g) počet oprávněných osob, které neoznačily křížkem žádnou odpověď na otázku a zdržely se tak hlasování,
- h) stručný obsah oznámení a stížností, které byly

podány místní komisí, usnesení, která komise přijala, a jejich stručné zdůvodnění a

- i) jméno a příjmení člena místní komise, který se po určitou dobu neúčastnil jejího jednání, a důvod a doba jeho neúčasti.

(4) Koná-li se místní referendum ve statutárním městě, předá předseda nebo jím pověřený člen místní komise 1 stejnopis zápisu včetně případných příloh neprodleně městské komisi.

§ 45

Zápis městské komise o výsledku hlasování

(1) Městská komise po přezkoumání zápisů místních komisí zjistí celkové výsledky hlasování v místním referendu ve statutárním městě.

(2) Městská komise vyhotoví ve 2 stejnopisech zápis o výsledku hlasování ve statutárním městě. Zápis podepíší členové městské komise; jestliže některý z členů této komise podpis odepře, uvedou se důvody v samostatné příloze k zápisu.

(3) V zápise městské komise se uvede

- a) celkový počet hlasovacích okrsků ve statutárním městě a počet okrskových komisí, které předaly výsledek hlasování,
- b) celkový počet oprávněných osob zapsaných ve výpisech ze seznamu oprávněných osob,
- c) celkový počet oprávněných osob, kterým byly vydány hlasovací lístky a úřední obálky,
- d) celkový počet odevzdaných úředních obálek,
- e) celkový počet platných hlasů,
- f) celkový počet platných hlasů odevzdaných pro jednotlivé odpovědi,
- g) počet oprávněných osob, které neoznaly křížkem žádnou odpověď na otázku a zdržely se tak hlasování,
- h) stručný obsah oznámení a stížností, které byly podány městské komisi, usnesení, která komise přijala, a jejich stručné zdůvodnění a
- i) jméno a příjmení člena městské komise, který se po určitou dobu neúčastnil jejího jednání, a důvod a doba jeho neúčasti.

§ 46

Vyhlášení výsledků hlasování

(1) Místní komise vyhlásí výsledky hlasování v místním referendu v obci zveřejněním na úřední desce obecního úřadu neprodleně po vyhotovení zápisu o výsledku hlasování podle § 44 po dobu 15 dnů.

(2) Městská komise vyhlásí výsledky hlasování v místním referendu ve statutárním městě zveřejněním na úřední desce magistrátu statutárního města nepro-

dleně po vyhotovení zápisu o výsledku hlasování podle § 45 po dobu 15 dnů.

(3) Dnem vyhlášení výsledků hlasování v místním referendu je první den vyvěšení těchto výsledků na úřední desce příslušného úřadu.

HLAVA VII

OZNAMOVACÍ POVINNOST

§ 47

(1) Vyhlášení místního referenda, výsledek hlasování v místním referendu a provedení rozhodnutí přijatého v místním referendu oznámí starosta obce a primátor krajskému úřadu, starosta městské části hlavního města Prahy Magistrátu hlavního města Prahy, primátor hlavního města Prahy Ministerstvu vnitra (dále jen „ministerstvo“), a to do 5 dnů od této skutečnosti.

(2) Není-li možné rozhodnutí místního referenda provést pro jeho rozpor s právním předpisem, oznámí tuto skutečnost starosta obce nebo primátor krajskému úřadu, starosta městské části hlavního města Prahy Magistrátu hlavního města Prahy, primátor hlavního města Prahy ministerstvu, a to do 30 dnů ode dne vyhlášení výsledků místního referenda.

HLAVA VIII

PLATNOST A ZÁVAZNOST MÍSTNÍHO REFERENDA

§ 48

(1) K platnosti rozhodnutí v místním referendu je třeba účasti alespoň poloviny oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob.

(2) Rozhodnutí v místním referendu je závazné, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina oprávněných osob, které se místního referenda zúčastnily.

(3) Jde-li o místní referendum, v němž se rozhoduje o oddělení části obce nebo o sloučení obcí, anebo o připojení obce k jiné obci, je rozhodnutí přijato, jestliže pro ně hlasovala nadpoloviční většina oprávněných osob zapsaných v seznamu oprávněných osob,

- a) v případě oddělení, v té části obce, popřípadě částech obce, která se má oddělit,
- b) v případě sloučení obcí nebo připojení obce v té obci,⁹⁾ ve které byl návrh přípravného výboru podán.

§ 49

Rozhodnutí v místním referendu je pro zastupitelstvo obce, zastupitelstvo statutárního města a orgány obce a statutárního města závazné.⁹⁾

HLAVA IX SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 50

Plnění úkolů obce a statutárního města podle tohoto zákona je výkonem samostatné působnosti.

§ 51

Náklady místního referenda

- (1) Obec hradí ze svého rozpočtu výdaje spojené
- s konáním místního referenda,
 - s vybavením hlasovací místnosti pro okrskové komise.

(2) Výdaje spojené s konáním místního referenda ve statutárním městě hradí ze svého rozpočtu statutární město, ve kterém se místní referendum koná, s výjimkou výdajů podle odstavce 1 písm. b).

(3) Koná-li se místní referendum na návrh přípravného výboru, nejsou součástí výdajů podle odstavců 1 a 2 výdaje spojené s činností přípravného výboru, se získáním podpisů oprávněných osob podporujících konání místního referenda a náklady na kampaň.

§ 52

Hlasovací místnost

(1) Hlasovací místnosti pro okrskové komise, zejména jejich vybavení a potřebné pracovní síly, zajišťuje obecní úřad.

(2) Pomocné prostředky pro místní komise zajišťuje obecní úřad, pro městské komise magistrát statutárního města.

§ 53

Lhůty

(1) Lhůta určená podle dnů je zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu, a to nejpozději do 16.00 hodin.

(2) Lhůty nelze prodloužit ani prominout jejich zmeškání.

§ 54

Vztah ke správnímu řádu

Na postup podle tohoto zákona se správní řád s výjimkou řízení o přestupcích (§ 56) nevztahuje.

§ 55

Počet oprávněných osob

Počet oprávněných osob se zjišťuje z počtu obyvatel podle stavu k 1. lednu toho roku, v němž byl návrh přípravného výboru podán.

HLAVA X

PŘESTUPKY

§ 56

(1) Přestupku se dopustí oprávněná osoba, která úmyslně podepíše podpisovou listinu k témuž návrhu přípravného výboru více než jednou.

(2) Přestupku se dopustí fyzická osoba, která úmyslně podepíše podpisovou listinu k návrhu přípravného výboru, ač není oprávněnou osobou.

(3) Přestupku se dopustí fyzická osoba, která v podpisové listině uvede nepravdivé údaje.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu až do výše 3 000 Kč.

(5) Na přestupek a jeho projednání se vztahuje zvláštní právní předpis;²³⁾ výkon této působnosti je výkonem přenesené působnosti obce nebo statutárního města.

HLAVA XI

SOUDNÍ PŘEZKUM

§ 57

Soudní ochrana návrhu přípravného výboru

(1) Právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾ má přípravný výbor, jestliže

- nesouhlasí s výzvou obecního úřadu nebo magistrátu statutárního města k odstranění vad podle § 12 odst. 2,
- zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města nerozhodlo o návrhu přípravného výboru podle § 13 odst. 1 písm. a) nebo rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle § 13 odst. 1 písm. b).

(2) Návrh je třeba podat nejpozději

- do 10 dnů od doručení písemné výzvy k odstranění vad,
- do 20 dnů od jednání zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města, kde měl být návrh přípravného výboru projednán, nebo od jednání zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statu-

²³⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ § 91a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 22/2004 Sb.

tárního města, na kterém toto zastupitelstvo rozhodlo, že místní referendum nevyhlásí.

(3) Rozhodnutí soudu o návrhu podle odstavce 1 písm. b) nahrazuje rozhodnutí zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města.

§ 58

Návrh na vyslovení neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu

(1) Návrh na vyslovení neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu²⁴⁾ může podat u soudu každá oprávněná osoba nebo přípravný výbor, mají-li za to, že

- a) došlo k takovému porušení ustanovení tohoto zákona, které mohlo ovlivnit jeho výsledek,
- b) bylo konáno místní referendum o věci, která nepatří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města, nebo
- c) bylo konáno místní referendum o věci, o níž místní referendum nelze podle § 6 konat.

(2) Návrh je třeba podat nejpozději do 10 dnů po vyhlášení výsledků hlasování.

HLAVA XII

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 59

Zrušuje se:

1. Zákon č. 298/1992 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o místním referendu.
2. Vyhláška č. 433/1992 Sb., o úkolech obcí při zajišťování voleb do zastupitelstev v obcích a při místním referendu.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o volbách do zastupitelstev v obcích

§ 60

V zákoně č. 152/1994 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 247/1995 Sb., zákona č. 273/2001 Sb. a zákona č. 491/2001 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úradech a zákonem o hlavním městě Praze

§ 61

V zákoně č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení ně-

kterých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úradech a zákonem o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 217/2000 Sb., zákona č. 143/2000 Sb. a zákona č. 86/2002 Sb., se část devatenáctá zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů

§ 62

V zákoně č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění zákona č. 426/2002 Sb. a zákona č. 518/2002 Sb., se část padesátá zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o obcích (obecní zřízení)

§ 63

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 313/2002 Sb. a zákona č. 59/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 21 se odstavec 4 zrušuje.
2. Na konci textu § 87 se doplňují slova „ , nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak^{31a)}“.
3. Poznámka pod čarou č. 31a) zní:

„^{31a)} Například § 14 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů.“

4. V § 89 odst. 2 věť první se za slovo „souladu“ vkládají slova „s rozhodnutím soudu o povinnosti vyhlásit místní referendum nebo“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o hlavním městě Praze

§ 64

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 312/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 62 se na konci textu doplňují slova „ , nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak^{19a)}“.
- Poznámka pod čarou č. 19a) zní:

„^{19a)} Například § 14 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů.“

2. V § 67 odst. 2 větě první se za slovo „souladu“ vkládají slova „s rozhodnutím soudu o povinnosti vyhlásit místní referendum nebo“.

3. V § 90 se na konci věty za slova „městské části“ doplňují slova „nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak^{19a)}“.

4. V § 92 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Nebude-li zastupitelstvo městské části nebo jiný orgán městské části postupovat v souladu s rozhodnutím soudu o povinnosti vyhlásit místní referendum nebo s výsledky místního referenda konaného v záležitosti samostatné působnosti městské části hlavního města Prahy na území městské části hlavního města Prahy, vyzve primátor hlavního města Prahy zastupitelstvo městské části, aby do 2 měsíců zjednálo nápravu. Jestliže tak zastupitelstvo městské části neučiní, zastupitelstvo hlavního města Prahy je rozpustí. Proti tomuto rozhodnutí může městská část podat žalobu k soudu.“²²⁾“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o soudním řádu správním

§ 65

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 192/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a ve věcech místního referenda“.

2. V části třetí hlavě II nadpis dílu 4 zní: „Soudnictví ve věcech volebních a ve věcech místního referenda“.

3. Za § 91 se vkládá nový § 91a, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 21a) a 21b) zní:

„§ 91a

Ochrana ve věcech místního referenda

(1) Návrhem se u soudu lze za podmínek stanovených zvláštním zákonem^{21a)} domáhat

- určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky,
- vyhlášení místního referenda,
- vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu,
- vyslovení neplatnosti hlasování v místním referendu.

(2) Účastníky řízení jsou přípravný výbor^{21b)} a příslušná obec, městská část nebo městský obvod územně členěného statutárního města, městská část hlavního města Prahy nebo hlavní město Praha; v případě návrhu podle odstavce 1 písm. c) a d) i osoba oprávněná hlasovat v místním referendu.

(3) Soud rozhodne usnesením do 30 dnů. Jednání není třeba nařizovat.

^{21a)} § 54 a 58 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů.

^{21b)} § 9 zákona č. 22/2004 Sb.“.

4. V § 104 odst. 1 se za slova „ve věcech volebních“ vkládají slova „a ve věcech místního referenda“.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 66

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

23**SDĚLENÍ****Ministerstva vnitra**

ze dne 29. prosince 2003

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Ministr vnitra podle § 58 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhlašuje na den 24. dubna 2004 nové volby do zastupitelstva obce:

obec	kraj	okres
KOSOŘICE	Středočeský	Mladá Boleslav

Ministr:

Mgr. **Gross** v. r.

24**SDĚLENÍ****Ministerstva vnitra**

ze dne 6. ledna 2004

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Ministr vnitra podle § 58 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhlašuje na den 24. dubna 2004 nové volby do zastupitelstev obcí:

obec	kraj	okres
OPLANY	Středočeský	Kolín
TĚCHOBUZ	Vysočina	Pelhřimov

Ministr:

Mgr. **Gross** v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2004 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 179, 519 305 179, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29, Petr Gřeš, Markova 34; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405, Donáška tisku, Nuselská 53, tel.: 272 735 797-8; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevydování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.